

635

1
9
3
9

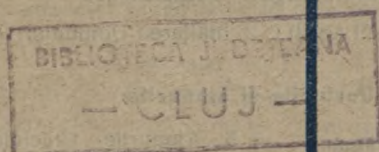
ALMANAHUL
„PRESA BUNĂ”

Pe-2.369 / B.

ALMANAHUL

ANUL al XXVI-lea

PRESA BUNĂ

Editura „Presa Bună“

1 9 3 9

Pentru Romano-Catolici

Sărbătorile legate (de poruncă) neschimbătoare

1. Ioate Duminicile.	5. Sf. Iosif — 19 Martie.
2. Nașterea Domnului — 25 Decembrie.	6. S-ții Petru și Pavel — 29 Iunie.
3. Circumciziunea Domnului — 1 Ianuarie.	7. Adormirea Maicii Domnului — 15 August.
4. Epifania Domnului (Boboteaza) — 6 Ianuarie.	8. Toți Sfinții — 1 Noembrie.
	9. Neprihănită Zemislire a Maicii Domnului — 8 Decembrie.

Sărbătorile legate schimbătoare

1. Duminica Paștilor, 9 Aprilie; 2. Înălțarea Domnului, 18 Maiu; 3. Rusaliile, 28 Mai; 4. Trupul Domnului, (Joia Verde) 8 Iunie.

POSTURILE

1. Postul de 40 de zile; 2. Postul celor 4 timpuri; 3. Ajunul sărbătorilor: Rusaliile (27 Maiu); Adormirii Maicii Domnului (14 August); Tuturor Sfinților, (31 Octombrie); Nașterii Domnului (24 Decembrie).

Pentru Greco-Catolici

Sărbătorile legate neschimbătoare

1. Nașterea Domnului, 25 Decembrie.	13. Sf. Profet Ilie 20 Iulie.
2. Sărbătoarea Preacuratei, 26 Dec.	14. Schimbarea la Față, 6 August.
3. Sf. Mucenic Ștefan, 27 Decemb.	15. Adormirea Maicii Domnului, 15 August.
4. Tăerea împrejur, 1 Ianuarie.	16. Tăerea cap. Sf. Ioan Botezătorul, 29 August.
5. Botezul Domnului, 6 Ianuarie.	17. Nașterea Maicii Domnului, 8 Sept.
6. Sf. Vasile, Grigore și Ioan, 30 Ian	18. Înălțarea Sf. Cruci, 14 Septembrie.
7. Întâmpinarea Domnului, 2 Febr.	19. Sf. Martir Dimitrie, 26 Octombrie.
8. Buna Vestire, 25 Martie.	10. Sf. Mihail și Gavril, 8 Noembrie.
9. Sf. Gheorghe, 23 Aprile.	21. Infrarea în Biserică, 21 Noembrie.
10. Sf. Constantin și Elena, 21 Mai.	22. Sf. Nicolae, 6 Decembrie.
11. Nașterea Sf. Ioan Botez., 24 Iunie.	
12 S-ții Ap. Petru și Pavel, 29 Iunie	

Sărbători legate Schimbătoare

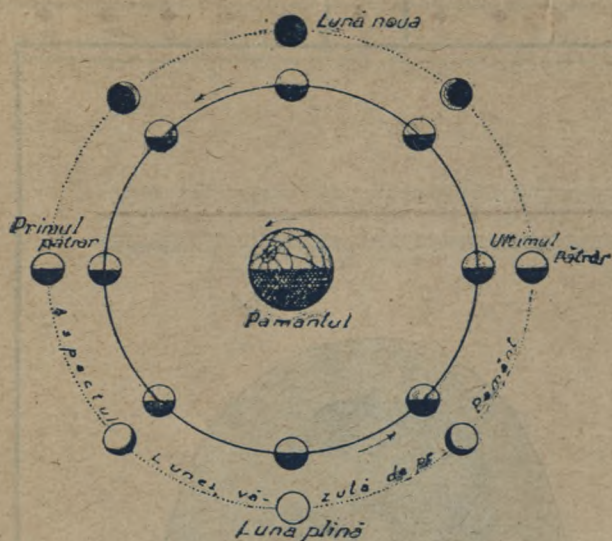
1. Invierea Domnului, (9 April); 2. Înălțarea Domnului, (18 Mai); 3. Rusaliile, (28 Mai).

Posturile și ajunurile

1. Postul Crăciunului 6 săptămâni	5. Ajunurile Crăciunului, Bobotezei
2. Postul Paștilor, 6 săptămâni.	Vinerea Paștelui, Tăerea Cap. Sf.
3. Postul SS Ap. Petru și Pavel, 5 zile.	Ioan Botezătorul, Ziua Crucii.
4. Postul Sf. Maria, 2 săptămâni.	

Sărbători oficiale

1. 24 Ianuarie, Unirea tuturor Românilor.	4. 8 Iunie. Urcarea pe tron a M. S. Regelui Carol II.
2. 10 Maiu, Proclamarea Independenței 1877.	5. 16 Octombrie, Nașterea M. S. Regelui Carol II.
3. Aniversarea eroilor căzuți pentru Țară în sărbătoarea Înălțării Domnului	6. 8 Noembrie, ziua numelui Voievodului Mihai de Alba-Iulia.

1

9

3

1

9

3

9

• Schimbarea anotimpurilor

Primăvara incepe în 21 Martie la ora 7 și 43 minute. Atunci ziua este egală cu noaptea (equinoctiu de primăvară).

Vara incepe în 22 Iunie la ora 3 și 4 minute. În acest timp avem ziua cea mai lungă (solstițiu de vară).

Toamna începe în 23 Septembrie la ora 18. Noaptea este egală cu ziua (equinoctiu de toamnă).

Iarna începe la 22 Decembrie la ora 13 și 14 minute. Atunci avem noaptea cea mai lungă (solstițiu de iarnă).

An nou fericit

imbelșugat în binecuvântări cerești, aducător de bucurie și fericire adevărată, dorim din suflet tuturor cititorilor noștri, și tuturor sprijinitorilor Institutului „Presa Bună“

Lămurirea prescurtărilor

din calendar, după numele Sfinților.

Ab. = Abate. — Ap. = Apostol ; App. = Apostoli. — Ep. = Episcop. — F. = Fecioară. — D. = Doctor (învățător) al Bisericii. — M. Mm. = Mucenic, mucenici, mucenică. — P. = Papă. — V. = Văduvă,

M. S. REGELE CAROL II-lea

S. P. PAPA PIU XI-lea

ROMANO-CATOLIC

GRECO-CATOLIC

1	D	† Circum. Domnului
2	L	S. Nume al lui Isus
3	M	S-ta Genoveva
4	M	S-ta Benedicta M.
5	J	S. Telesfor P. M.
6	V	† Epifania Domnului
7	S	S. Nichita Remezian Episcop
8	D	† S-ta Familie (S. Teofil M.)
9	L	S. Iulian M.
10	M	S. Agaton P.
11	M	S. Higinu P. M.
12	J	S-ta Tațiana F.
13	V	S. Leonțiu Ep.
14	S	S. Ilarie Ep. D.
15	D	† 2 d. Epifanie (S. Paul Pustnic)
16	L	S. Marcel P. M.
17	M	S. Anton Egipti cul, pustnic.
18	M	Scaunul S. Petru (S-ta Prisca F. M.)
19	J	Ss. Marius; Canut Rege Mm.
20	V	Ss. Fabian și Sebastian Mm.
21	S	S-ta Agneza F. M.
22	D	† 3 d. Epifanie (S. Vinčențiu M.)
23	L	S. Raimund; S-ta Emerențiana F.M.
24	M	S. Timotei Ep. M.
25	M	Convertirea S. Pavel
26	J	S. Policarp Ep. M.
27	V	S. Ioan Gurădeaur Ep. D.
28	S	S. Petru Nolasca
29	D	† 4 d. Epifanie (S. Francisc de Sales)
30	L	S-ta Martina F. M.
31	M	S. Ioan Bosco

1	D	† Sf. Vasile T. imp.
2	L	P. Silvestru
3	M	Pr, Malachia
4	M	S. s. 70 Apostoli
5	J	M. Teop și Teona
6	V	† Botezul Domnului Nostru Isus Hristos
7	S	† Sf. Ioan Botezătorul
8	D	C. Domnica
9	L	M. Polieuct
10	M	P. Grigore al Nissei
11	M	C. Teodosie
12	J	M. Tațiana
13	V	M. Ermil și Strat
14	S	P. P. uciși în Sina
15	D	P. Pavel Tiveul
16	I.	On Lanț lui Petru
17	M	† C. Antoniu
18	M	Atanase și Ciril
19	J	C. Macarie
20	V	C. Eutimie
21	S	C. Maxim Mărturisi- torul
22	D	Ap. Timoteiu
23	L	M. Clemente
24	M	C. Xenii
25	M	Ep. Grigorie Teologul
26	J	C. Xenofont
27	V	M. Sfântul Ioan Gură de Aur
28	S	C. Efirem Sirul
29	D	Moașt. sf. Ignațiu
30	L	† Sf. Trei Ierarhi
31	M	Ss. Cir și Ioan

Principalele Mesagerii ale Apostolatului Rugăciunii ¹⁾

Europa

ALBANIA : Scutari. Collegio Pontificio

Lajmtari i Zëmres së Krishtit a. 1891 Abn. 750. Pag. 32
Preț : 2 fr. alb.

ANGLIA : London. S. W. 19 (England).

The Messenger of the Sacred Heart of Jesus a. 1868 Abn. 19.000. Pag. 32 Preț : 2 d.

AUSTRIA : Innsbruck. Tirol (Oesterreich) Jesuitenkolleg, Strasse der Sudetendeutschen 6.

Sendboten des göttlichen Herzens Jesu, a. 1865. Abn. 34.000. Pag. 32. Preț : Schilling 3,50.

BELGIA : Alken, Hasselt (België). Retraitehuis.

Bode van het H. Hart, a. 1869. Abn. 13.700. Pag. 42 vel 50. Preț ; 14 fr.

Liège, rue Saint-Gilles, 92. *Le Croisé Belge*. 16 pag.

Tournai 30, rue des Augustins.

Bulletin Mensuel des Zélateurs et Zélatrices de la C. E. A. P.
Abn. 454. Pag. 16.

CEHOSLOVACIA : Praha II. Ječná 2.

Posel B. Srdce Páně, a. 1935. Abn. 5.000. Pag. 34. Preț ; 12 Kč.

Trnava (C. S. R.), Redakcia „Posol“.

Posol Božského Srdca Ježíšova. a. 1897. Abn. 23.970. Pag. 32-48. Preț : 12 Korún.

FRANȚA : Toulouse 9. rue Montplaisir.

Messenger du Coeur de Jésus, a. 1861. Abn. 15.000. Pag. 64.
Preț : 15 fr.

Hostia. Abn. 10.500. Pag. 24.

Le Croisé. Abn. 56.000. Pag. 24. Preț : 10 franci fr.

La această adresă este un centru principal al Apostolatului Rugăciunii în Franța.

1) Litera a. indică anul prim al apariției ; Abn. = abonați ; pag. = câte pagini are revista.

ROMANO-CATOLIC

GRECO-CATOLIC

1	M	S. Ignațiu Ep. M.
2	J	Intâmpinarea Dom. (S. Corneliu)
3	V	S. Blaziu Ep. M.
4	S	S. Andrei Corsini
5	D	† Septuagesima (S-ta Agata F. M.)
6	L	S. Tit Ep. ; S-ta Dorotea F. M.
7	M	S. Romuald Ab.
8	M	S. Ioan de Matha
9	J	S. Ciril Alexandrinul Ep. D. ; S-ta Apolonia F. M.
10	V	S-ta Scolastica F.
11	S	Arătarea Maicii Dom. la Lourdes (S. Luciu Ep. M.)
12	D	† Sexagesima (S. Meletie Ep.)
13	L	S. Polieuct M.
14	M	S. Valentin M.
15	M	Ss. Faustin și Iovita Martiri
16	J	S-ta Iuliana F. M.
17	V	S. Teodul
18	S	S. Simeon Ep. M.
19	D	† Quinquagesima
20	L	S. Eleuteriu Ep. M.
21	M	S. Severian Ep. M.
22	M	Mercuria Cenușii (Scaunul S. Petru, in Antiochia)
23	J	S. Petru Damian Ep.
24	V	S. Matia Apostol
25	S	S. Cezariu
26	D	† 1 din Post (S. Alexandru Ep.)
27	L	S. Gabriel de l'Addolorata
28	M	S. Macarie M.

1	M	M. Trifon
2	J	† Intâmpinarea Domnului
3	V	Simion și Ana
4	S	C. Isidor Pelusiotul
5	D	M. Agata
6	L	C. Vucol
7	M	Ep. Partenie
8	M	M. Teodor Stratilat
9	J	† M. Nichifor
10	V	† M. Haralampiu
11	S	M. Vlășie
12	D	Ep. Meletie
13	L	C. Martinian
14	M	C. Auxențiu
15	M	Ap. Onisifor
16	J	M. Pamfil
17	V	M. Teodor Tiron
18	S	Papa Leon
19	D	Ap. Arhip Lăsatul secului
20	L	Ep. Leon
21	M	C. Timoteiu
22	M	Martirii din Evghen
23	J	M. Policarp
24	V	† Aflarea capului Sf. Ioan Botezătorul
25	S	Ep. Tarasie
26	D	Ep. Porfirie
27	L	C. Procopiu
28	M	P. Vasiliu

GERMANIA : Essen (Deutschl.). Ignatiushaus, Freiligrathstrasse 8.

Herz Jesu-Sendbote des Gebetsapostolates für Deutschland :

- a) *Der katholische Mann* a. 1914. Abn. 385.000. Pag. 4. Preț: 60 Pfennig.
b) *Mütter-Sonntag* a. 1916. Abn. 115.000. Pag. 4. Preț: 24 Pfennig.
c) *Frau und Mutter* a. 1929. Abn. 760.000. Pag. 8. Preț: 60 Pfennig.

IRLANDA : Dublin, C, 16 (Ireland), 5, Great Danemark Street.

The Irish Messenger of the Sacred Heart, a. 1888. Abn. 250.000. Pag. 48. Preț: 2d.

SPANIA : Bilbao (Espana). Apartado 73.

El Mensajero del Corazón de Jesús - a. 1866. Pag. 96. Preț: 7 psetas.

UNGARIA : Budapest VIII (Magyarország). Mária utca 25.

Jézus Szívének Hirnűke a. 1867. Abn. 50.000. Pag. 6. Preț: 70 fill.

ITALIA : Roma (117). Via degli Astalli, 16.

Messaggero del Sacro Cuore a. 1864. Abn. 9.067. Pag. 64. Preț: L. 12.

Il Cuore di Gesù nella Famiglia. Abn. 6.100. Pag. 32.

JUGOSLAVIA : Ljubljana (Slovenija). Zrinjskega cesta 9.

Glasnik presvetega Srcà Jezusovega a. 1902. Abn. 29.000. Pag. 36. Preț: 16 Dinar.

LETTONIA : Riga (Latvija). L. Altonavas iela N. 6.

Katolu Dzeive a. 1926. Abn. 9.500. Pag. 40. Preț: Ls. 2,40.

LITUANIA : Kaunas. Jezuitu Namai.

Zvaigzde a. 1920. Abn. 20.000. Pag. 32. Preț: 4 litai.

OLANDA : Nijmegen (Nederland). St. Canisiuscollege.

De Heraut van het H. Hart a. 1869. Abn. 5.200. Pag. 36. Preț: 2 gulden.

POLONIA : Kraków (Polska). ulica Kopernika 26.

Posłaniec Serca Jezusowego a. 1872. Abn. 130.000. Pag. 44. Preț: 1 zloty 80.

ROMANO-CATOLIC

GRECO-CATOLIC

1	M	* S. Eudochia M.
2	J	S. Iovin M.
3	V	* S. Marin M. ; S-ta Cunegunda
4	S	* S. Cazimir Rege ; S. Luciu P. M.
5	D	† 2 din Post (S. Adrian M.)
6	L	Ss. Perpetua F. M. Felicitas F. M.
7	M	S. Toma de Aquino D.
8	M	S. Ioan de Deo
9	J	S-ta Francisca Romana V.
10	V	Ss. 40 de Mucenici din Sebasta
11	S	S. Candid M.
12	D	† 3 din Post (S. Gregorie c. Mare)
13	L	S. Nichifor Ep.
14	M	S-ta Matilda Regină
15	M	S. Longin M.
16	J	S. Avram Eremitul
17	V	S. Patriciu Ep.
18	S	S. Ciril din Ierusalim Ep. D.
19	D	† S. Iosif
20	L	S. Nichita Ep.
21	M	S. Benedict Ab.
22	M	S. Zaharia P.
23	J	S. Nicon M.
24	V	S. Gavril Arhanghel
25	S	Buna Vestire
26	D	Duminica Pătimirii
27	L	S. Ioan Damascenul D.
28	M	S. Ioan Capistran
29	M	S. Iona M. ; S. Eustaziu Ab.
30	J	S. Quirin M.
31	V	Cele 7 dureri ale Mariei

* Postul celor 4 Timpuri

1	M	M. Eudochia
2	J	M. Teodot
3	V	M. Eutropie
4	S	C. Gherasim
5	D	M. Conon
6	L	Ss. 42 Martiri
7	M	M. Efrem și soții
8	M	C. Teofilact
9	J	† Sfinții 40 de Muce- nici de Sev.
10	V	M. Cuadrat
11	S	Ep. Sofronie
12	D	C. Teofan
13	L	Moaștele Cuviosului Nichifor
14	M	C. Benedict
15	M	M. Agapia
16	J	M. Sabin
17	V	C. Alexi
18	S	Ep. Ciril
19	D	M. Crisant și Darius
20	L	Cuvioșii Părinți uciși în Sava
21	M	Iacob
22	M	M. Vasiliu
23	J	M. Nicon
24	V	C. Zaharie
25	S	† Buna Vestire
26	D	Arh. Gavril
27	L	C. Matrona
28	M	C. Ștefan
29	M	M. Marcu și soții
30	J	C. Ioan Scărarul
31	V	C. Ipatie

ROMANIA : Iași. Episcopia catolică.

Lumina Creștinului a. 1913. Abn. 1.300. Pag. 16. Preț: 50 lei.

Cluj. Manastur, 12. *Az Apostol* a. 1924. Abn. 3.500. Pag. 6.

America

BRASILIA : Rio de Janeiro (Brasil). Caixa Postal 310.

Mensageiro do Coração de Jesus, a. 1895. Abn. 6.500. Pag. 64. Preț: 10 milreís.

CANADA : Montreal. 1961, rue Rachel Est.

Le Messenger Canadien du Sacré Coeur, a. 1892. Abn. 26.000. Pag. 64. Preț: 1 dollar.

MEXICO : México, D. F. C. Enrico Martinez, 7.

El Mensajero del Corazón de Jesús en Mexico, a. 1875. Abn. 4.500. Pag. 84. Preț: 3,50 pesos.

STATELE UNITE : New York, N. Y. (U. S. A.). 515 East Fordham Road.

The Messenger of the Sacred Heart, a. 1866. Abn. 270.000. Pag. 104. Preț: 1 dollar.

Asia

SYRIA : Beyrouth (République Libanaise). Université Saint Joseph.

Riçaalatt Kalb Yaçouh, a. 1920. Abn. 3.500. Pag. 40. Preț: 10 francs.

Oceania

AUSTRALIA : East Melbourne, C. 2., Victoria. St. Patrick's College, Grey Street.

Australian Messenger of the Sacred Heart, a. 1887. Abn. 45.000. Pag. 64. Preț: 3 shilings.

In lumea întreagă sunt 184 de reviste și publicațiuni periodice ale Apostolatului Rugăciunii, cu un număr total de 12.815.782 de abonați. O adevărată avalanșă purtătoare de credință și dragoste către Prea Sfântă Inimă a lui Isus, avalanșă înflăcărată și susținută de rugăciunile fierbinți ale celor 35 de milioane de membri ai Apostolatului Rugăciunii.

Intră și tu în numărul lor !

ROMANO-CATOLIC

GRECO-CATOLIC

1	S	S. Hugo Ep.
2	D	† Floriile (S. Francisc de Paula)
3	L	S. Ricard Ep.; S. Pancrațiu Ep. M.
4	M	S. Izidor Ep. D.
5	M	S. Vincentin Ferreri
6	J	Joia Mare
7	V	Vinerea Mare
8	S	Sâmbăta Mare
9	D	† Invierea Domnului
10	L	Lunia Invierii (S. Apoloniu M.)
11	M	S. Leon I P. D.
12	M	S. Iuliu P.
13	J	S. Hermenegild M.
14	V	S. Iustin M.; S. Maxim
15	S	S-ta Anastasia M.
16	D	† Duminică Albă (S-ta Bernadeta F.)
17	L	S. Anicet P. M.
18	M	S. Apoloniu Senator M
19	M	S. Timon M; S. Vicențiu M.
20	J	S. Teotim Ep.
21	V	S. Anselm Ep. D.
22	S	Ss. Soter și Caius P. M.
23	D	† 2 d. Paști (S. Gheorghe M.)
24	L	S. Fidel de Sigmaringen M.
25	M	S. Marcu Evanghelist
26	M	Solemnitatea S. Iosif (Ss. Clet și Marcelin P. Mm.)
27	J	S. Petru Caniziu D.
28	V	S. Paul al Crucii
29	S	S. Petru de Verona M.
30	D	† 3 d. Paști (S-ta Catarina de Siena F.)

1	S	Cuvioasa Maria Egipteanca
2	D	† Floriile (C. Tit)
3	L	C. Nechita
4	M	P. Iosif
5	M	M. Claudie
6	J	† Joia mare
7	V	† Vinerea Patimilor
8	S	Irodiu și soții
9	D	† Sf. Paști
10	L	† Lunea Paștilor
11	M	† Marția Paștilor
12	M	Ep. Vasile
13	J	Popa Martin
14	V	Ap. Aristarh
15	S	M. Crescent
16	D	M. Agapia
17	L	C. Simeon
18	M	P. Ioan
19	M	M. Pafnutie
20	J	C. Teodor Trichina
21	V	M. Ianuarie
22	S	C. P. Teodor Sich.
23	D	† Sf. M. George
24	L	M. Sava Stratilat
25	M	Sfântul Apostol și Evanghelist Marcu
26	M	M. Vasiliu
27	J	M. Simeon
28	V	Sf. 9 Martiri
29	S	Ap. Iason
30	D	Sf. Ap. Iacob

Adresele unor publicații catolice în străinătate:

- Osservatore Romano**, ziar. Adresa: *Citta del Vaticano, Roma (Cassela Postale 1223)*; abonamentul anual 150 lire ital.
- Illustratione Vaticana, Roma**, Citta del Vaticano.
- Pastor Bonus** (revistă pastorală). Adresa: *Roma, via Grotta-perfetta 58 (Italia)* Abonamentul anual circa 300 Lei. —
- Civilta Cattolica** (p. intelectuali). Adresa: *Roma via Ripetta 246 (Italia)*. Abon. anual 92 lire ital. (= circa 800Lei).
- Pax Romana** (organ oficial al Soc. stud.). Adresa: *Fribourg (Elveția)*; apare 10 ori pe an; abon. anual 10 franci elvețieni (= 330 Lei).
- Zeit im Querschnitt** (p. intel.) Adresa: *Berlin W 62, Landgraf-fenstrasse 11 (Germania)* apare de 2 ori pe lună; abon. $\frac{1}{4}$ de an 1.70 Rm.
- Wochenpost** (săptămânal ilustrat) Adresa: *Steyl, post Kalden-kirchen (Olanda)* sau: *Missionsdruckerei «St. Gabriel» Mödling bei Wien (Germania)*; un număr = 20 pfenici
- Die Wacht** (lunar ilustrată) și **Am Scheidewege** (pentru tineri) Adresa: *Düsseldorf, Derendorfstrasse 1 (Germania)*; un număr = 20 pfenici. —
- Der Feuerreiter** (săptămânal ilustr.). Adresa: *Köln, Hochhaus 8 (Hansaring) — Germania*; un număr = 20 pfenici. —
- La Croix**, ziar. Adresa: „*Bonne Presse*“, *Paris, VIII, rue Bayard 5 (France)*. Tot la aceeaș adresă apare: **Bernadette** (săptămânal p. fete);
- A la Page** (idem p. tineri);
- Bayard** (idem p. copii);
- La Croix des Jeunes** (p. tineri);
- L'Etoile Noëlisme** (p. fetițe); etc.; precum și o întreagă serie de romane ilustrate admirabile; *cereți direct* lămuriri, catalog, prețuri la: *Paris, VIII, rue Bayard 5 France*.
- Etudes** (rev. intelect.) apare de 2 ori pe lună. Adresa: *Paris, rueMonsieur 15 (France)*. Abon. anual 71 francifrancezi.
- Nouvelle Revue Théologique** (intel.) apare lunar Adresa: *Tournai, rue des Soeurs-Noires 28 (Belgia)*. Abon. anual 60 franci belg. (circa 300 Lei.)
- Annales de Ste Thérèse de Lisieux** (lunar). Adresa: *Lisieux, rue du Carmel 52 (France)* abon. anual 12 franci fr. (circa 90 Lei). —
- La această adresă este Oficiul central de tot ce se referă la Sfânta Tereza a Pruncului Isus.
-
-

ROMANO-CATOLIC

GRECO-CATOLIC

1	L	Ss. Filip și Iacob Apostoli
2	M	S. Atanasie Ep. D.
3	M	Aflarea S-tei Cruci
4	J	S-ta Monica V.; S. Florian M.
5	V	S. Piu V P.
6	S	S. Ioan Ap. (a.Port. L.)
7	D	† 4 d. Paști (S. Stanislau Ep. M.)
8	L	Arătarea S. Mihail Arh
9	M	S. Grigorie Teologul Ep. D.
10	M	S. Antonin Ep.
11	J	S. Antim M.
12	V	S. Pancrațiu M.
13	S	S. Robert Belarmin D.
14	D	† 5 d. Paști (S. Bonifaciu M.)
15	L	S. Ioan B. dela Salle
16	M	S. Ioan Nepomuc M.
17	M	S. Pascal Baylon
18	J	† Înălțarea D-lui (S. Venanțiu M.)
19	V	S. Petru Celestin P.
20	S	S. Bernardin de Sena
21	D	† După Înălțare (Constantin și Elena)
22	L	S-ta Iulia F.
23	M	S. Desideriu Ep. M.
24	M	S-ta Suzana M.
25	J	S. Gregoriu VII P.; S. Urban P.
26	V	S. Filip Neri.
27	S	S. Beda Venerabilul D.
28	D	† Rusaliile (S. Emil D.)
29	L	S-ta Maria Magdalena de Pazzis F.
30	M	S. Ferdinand Rege;
31	M	*S-ta Angela Merici; S-ta Petronela

1	L	Prof. Ieremia
2	M	Moaștele Sfântului A- tanasiu
3	M	M. Timoteiu și M.
4	J	M. Pelaghia
5	V	M. Irina
6	S	Dreptul Iov
7	D	Semnul On. Cruci.
8	L	† Sf. Apostol și Evan- ghelist Ioan
9	M	Pr. Isaia
10	M	Ap. Simon Zilotul
11	J	Mochie
12	V	Ep. German
13	S	M. Gliceria
14	D	M. Isidor
15	L	C. Pachomiu
16	M	C. Teodor Sf.
17	M	Ap. Andronic și M.
18	J	† Înălțarea D-lui (M. Petru și soții)
19	V	M. Patriciu
20	S	M. Talaleu
21	D	† Constantin și Elena
22	L	M. Vasilisc
23	M	C. Mihail
24	M	C. Simion
25	J	Afl. capului sf. Ioan
26	V	Ap. Carp
27	S	M. Eladie
28	D	Rusaliile (M. Eutihie)
29	L	Lunea Rusaliilor (M. Teodosia)
30	M	C. Isachie
31	M	M. Ermie

Tariful postal, telegrafic, telefonice intern

Correspondențe simple

<i>Art. 1.</i> Pentru o scrisoare adresată loco, până la 20 gr.	4.—
Pentru o scrisoare adresată în orice localitate din țară	6.—
Pentru fiecare 20 gr. sau fracțiune de 20 gr. în plus	2.—
<i>La aceste taxe se mai adaugă timbrul de aviație</i>	1.—
<i>Art. 2.</i> Pentru o carte postală simplă sau ilustrată	3.50
La fiecare carte postală ilustrată internă/un timbru cultural	2.—
Pentru o carte postală militară	1.—
Pentru o carte postală cu răspuns plătit	7.—
La cartă postală simplă și la cea militară <i>se mai adaugă un timbru de aviație</i>	0.50
La cartă postală militară, și la cea cu răspuns plătit <i>timbru de aviație</i>	1.—
<i>Art. 3.</i> Pentru imprimare, inclusiv cărțile de vizită, expediate deschis, de fiecare 50 gr. sau fracțiune de 50 gr. câte	1.—
Lângă această taxă se mai pune <i>timbru de aviație de</i>	0.50
Pentru cărți didactice, literare sau științifice, cum și pentru cataloagele pur didactice, de fiecare 50 gr. sau fracțiune de 50 gr. câte	0.50
Lângă acestea se mai <i>adaugă timbru de aviație de</i>	0.50
Pentru ziare cotidiene, editate și tipărite în România, expediate de editori sau mandatarii lor, de fiecare 100 gr. sau fracțiune de 100 gr. câte	0.25
Pentru publicațiuni periodice, cari apar cel puțin odată pe lună, editate și tipărite în România, expediate direct de editorii sau mandatarii lor la fiecare 50 gr. sau fracțiune de 50 gr. câte	0.25
Sunt excluse din această categorie, oricât de regulat ar fi publicate, imprimările comerciale, adică: cataloage (altele decât cele didactice), prospecte, prețuri curente, anunțuri sau circulări de foi volante. Acestea se vor taxa conform alineatului întâi delat acest articol.	

1	J	S. Pamfil M.
2	V	* S. Marcelin M; S. Eugeniu P.
3	S	*S-ta Clotilda Regina.
4	D	† Sf. Treime (S Francisc Caraciolo)
5	L	S. Bonifaciu Ep. M.
6	M	S. Norbert Ep.
7	M	S-ta Lucreția F.
8	J	† Joia Verde
9	V	Ss.Prim și Felician Mm
10	S	S-ta Margareta Regina
11	D	† 2 d. Rusalii (S. Barnaba Ap.)
12	L	S. Cirin M.
13	M	S. Anton de Padova
14	M	S.Vasile cel Mare Ep.D
15	J	S-ta Crescentia M.
16	V	P.S. Inimă a lui Isus
17	S	S. Visarion Anacoret
18	D	† 3 d. Rusalii (S. Efrem Sirul D.)
19	L	Ss. Gervaziu și Protaziu Mm.; S-ta Iuliana F.
20	M	S. Silveriu P. M.
21	M	S. Aloiziu Conzaga
22	J	S. Paulin de Nola Ep.
23	V	S. Zenon M.
24	S	Nașterea S. Ioan B.
25	D	† 4 d. Rusalii (S. Vilhelm)
26	L	Ss. Ioan și Paul Mm.
28	M	S. Ladislau Rege
28	M	S. Ireneu Ep. M.
29	J	† Ss. Petru și Pavel
30	V	Pomenirea S. Pavel; S-ta Lucina

* Postul celor 4 Timpuri

1	J	M. Iustin
2	V	M. Nichifor
3	S	M. Lucilian și soții
4	D	Ep. Mitrofan
5	L	M. Dorofteiu
6	M	P. Visarion
7	M	M. Teodot
8	J	Moaștele Sfântului Teodor Str.
9	V	C. Ciril
10	S	M. Alexandru și A
11	D	Ap. Vartolomeu
12	L	C. Onufrie
13	M	M-ța Achilina
14	M	Eliseu
15	J	Prof. Amos
16	V	P. Tihon
17	S	M. Manuil și soții
18	D	M. Leonte
19	L	Ap. Iuda T.
20	M	M. Metodie
21	M	M. Iulian
22	J	M. Eusebie
23	V	M. Agripina
24	S	† Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul
25	D	M. Febronia
26	L	C. David
27	M	C. Samson
28	M	Moașt. Cir. și Ioan
29	J	† Petru și Pavel
30	V	Serb. 12 Apostoli

Imprimarele nu pot avea dimensiuni mai mari, decât cele prevăzute la art. 1. Ele se admit până la o greutate de 3 kg.

Art. 6. Pentru hârtii de afaceri, expediate deschis, până la 250 gr. inclusiv 5.—

Pentru fiecare 50 gr. sau fracțiune de 50 gr. în plus 1.—

Obiecte recomandate

Art. 10. Taxa fixă de recomandare pentru fiecare obiect 10.—

Art. 13. Orice obiect recomandat, afară de probele de marfă, poate fi depus încărcat cu ramburs, percepându-se pe lângă taxele de francare și recomandare, următoarele taxe :

a) Pentru un ramburs până la 200 lei incl. 1.—

b) « « « « « 500 « în total 3.—

c) « « « « « 1000 « în total 5.—

d) « « « « « 1000 « până la maximum 30,000 lei, în total 10.—

Mandate postale și telegrafice

Art. 18. Taxa cartonului la mandate până la 1000 lei 3.—

Art. 19. Taxa pe valoare se fixează astfel :

a) Pentru mandatele până la 5000 lei, de fiecare 100 lei câte 1.—

b) Pentru mandatele mai mari de 5000 lei, până la 10,000 lei inclusiv, în afară de 50 lei percepți pentru primele 5000 lei, de fiecare mie sau fracțiune de mie de lei în plus, câte 5.—

c) Pentru mandatele mai mari de 10,000 până la 20,000 lei inclusiv, în afară de taxele prevăzute la punctul a) și b), de fiecare mie sau fracțiune de mie în plus, câte 3.—

d) Pentru mandatele mai mari de 20,000 lei până la 30,000 lei (maximum admis pentru trimiterile de bani prin mandatele postale și telegrafice), în afară de taxele prevăzute la punctele a), b) și c), de fiecare mie sau fracțiune de mie în plus, câte 2.—

Art. 20. La mandatele expediate prin telegraf, pe lângă taxele postale prevăzute în art. 18 și 19, precedate, se mai percepe o taxă telegrafică fixă de 40.—
iar pentru mandatele telegrafice urgente 120.—

ROMANO-CATOLIC

CRECO-CATOLIC

1	S	P. S. Sânge al lui Isus
2	D	† 5 d. Rusalii (Vizita Preacuratei)
3	L	S. Trifon M.
4	M	S. Laurian Ep. M.
5	M	S. Anton Zaccaria
6	J	S-ta Dominica M.
7	V	Ss. Ciril și Metodiu Episcopi
8	S	S-ta Elisabeta Regină
9	D	† 6 d. Rusalii (S. Zenon M.; S-ta Veronica F.)
10	L	S-ta Rufina M.
11	M	S. Piu I P. M.
12	M	S-ta Marciana M.
13	J	S. Anaclet P. M.
14	V	S. Bonaventura Ep. D.
15	S	S. Henric Impărat
16	D	† 7 d. Rusalii (S-ta Maria în Carmel)
17	L	S. Alexiu
18	M	S. Camil de Lelis
19	M	S. Vincențiu de Paul
20	J	S. Ieronim Emilian
21	V	S-ta Praxeda F.
22	S	S-ta Maria Magdalena
23	D	† 8 d. Rusalii (S. Apolinarie Ep. M.)
24	L	S-ta Cristina F. M.
25	M	S. Iacob Ap.; S. Cristofor M.
26	M	S-ta Ana, Maica Preacuratei
27	J	S. Pantaleon M.
28	V	S. Nazarie M.
29	S	S-ta Marta F.; S-ta Beatrice M.
30	D	† 9 d. Rusalii
31	L	S. Ignațiu de Loyola

1	S	Cosma și Damian
2	D	Vesmântul Mariei
3	L	M. Iacint
4	M	Ep. Andreiu C.
5	M	C. Marta
6	J	Sisoe
7	V	C. Toma Mal
8	S	Procopie
9	D	M. Pancrație
10	L	M. Leontie și soții
11	M	M. Eufemia
12	M	Mucenicii Proclu și Ilariu
13	J	Soborul Arhanghelu- lui Gavril
14	V	Ap. Achila
15	S	M. Ciric și Iulita
16	D	M. Atinogen
17	L	M. Marina
18	M	M. Emilian
19	M	C. Macrina
20	J	Sfântul Profet Ilie Tev.
21	V	C. Simion
22	S	† Maria Magdalena
23	D	M. Foca
24	L	M. Cristina
25	M	† Adormirea Sfintei Ana
26	M	M. Ermolae
27	J	† Pantelimon
28	V	Apostolul Prohor și soții
29	S	M. Calinic
30	D	Ap. Sila și soții
31	L	C. Eudochim

Obiecte de mesagerii

Art. 24. Taxele pentru mesagerii sunt :

- I. — *a)* Pentru greutate, la colete, gropuri și casete, prezentate și destinate în cuprinsul aceluiaș județ, de fiecare kg. sau fracțiune de kg. 4.—
- b)* Pentru aceleaș în județul limitrof este 6.—
- c)* Pentru aceleaș în celelalte județe este 2.—
- d)* Pentru coletele conținând cărți didactice, literare sau științifice, cum și ziare sau publicațiuni periodice, tipărite în țară sau în străinătate, taxele de greutate prevăzute mai sus, se reduc cu 50%.
- e)* Pentru coletele adresate militarilor grade inferioare, încazarmați, elevilor în școlii, întitute și bolnavilor în spitale și sanatorii, taxele pentru greutate până la 5 kg. sunt cele prevăzute în alineatele *a)*, *b)*, *c)*, după caz. Pentru orice greutate în plus taxele respective se reduc cu 50%. Greutatea maximă admisă este 20 kg. Pentru scrisorile cu valoare declarată se percep aceleaș taxe ca și pentru scrisorile recomandate (art. 1 și 10 din Tarif) și nu se admit, decât până la greutatea maximă de 2 kg.
- II. — Pentru valoarea declarată de colete, gropuri, casete și scrisori, până la 10,000 lei valoare declarată de fiecare mie de lei sau fracțiune de mie de lei, câte iar pentru valorile mai mari de 10,000 lei, de fiecare mie de lei sau fracțiune de mie, câte Valoarea declarată poate fi oricât de mare. 3.—
- Art. 25.* Pentru trimiterile voluminoase sau fragile, taxele de greutate sporesc cu 50%.
- Art. 26.* Pentru obiecte de mesagerii încărcate cu ramburs (la cari declararea valorii este obligătoare) până la maximum de 30,000 lei, pe lângă taxele de francare pe greutate și valoare, se mai percepe :
- a)* Pentru ramburs până la 200 lei incl. 1.—
- b)* Pentru un ramburs până la 500 lei incl. în total 3.—
- c)* Pentru un ramburs până la 1000 lei incl. în total 5.—
- d)* Pentru un ramburs dela 1000 lei în sus, în total iar la distanțe din valoarea rambursului încasat se deduc taxele prevăzute pentru mandatele postale ordinare. 10.—
- Art. 31.* Pentru un aviz referitor la un obiect nepredat destinatarului se percepe dela expeditor taxa unei scrisori recomandate simple, locale 14.—

ROMANO-CATOLIC

GRECO-CATOLIC

1	M	Lanțul S. Petru
2	M	S. Alfons Ep. D.; Portiuncula
3	J	Aflarea S. Ștefan
4	V	S. Dominic
5	S	S-ta Maria a Zăpezii
6	D	† 10 d. Rusalii; Schimbarea la Față
7	L	S. Caietan
8	M	S. Chiriac M.
9	M	S. Ioan Vianney; S. Roman M.
10	J	S. Laurențiu M.
11	V	Ss. Tiburțiu și Suzana Mm.
12	S	S-ta Clara F.
13	D	† 11 d. Rusalii (S. Hipolit M.)
14	L	S. Eusebiu
15	M	† Adormirea Maicii Domnului
16	M	S. Ioachim Tatăl M. D.
17	J	S. Hiacint
18	V	S. Agapit M.
19	S	S. Ioan Eudes
20	D	† 12 d. Rusalii (S. Bernard D.)
21	L	S-ta Ioana Francisca de Chantal
22	M	S. Timotei M.
23	M	S. Valerian M.
24	J	S. Bartolomeu Ap.
25	V	S. Ludovic Rege
26	S	S. Zefirin P. M.
27	D	† 13 d. Rusalii
28	L	S. Augustin Ep. D.
29	M	Tăerea Cap. S. Ioan B.; S-ta Sabina M.
30	M	S-ta Roza de Lima F.
31	J	S. Raimund

1	M	Scoaterea Crucii
2	M	Moaștele Sfântului Ștefan
3	J	C. Isachie și soții
4	V	7 Tineri din Efes
5	S	M. Eusignie
6	D	† Schimbare la față a Maicii Domnului
7	L	M. Pulcheria
8	M	Ep. Emilian
9	M	Ap. Matia
10	J	M. Laurențiu
11	V	M. Euplu
12	S	Fotie și Anicet
13	D	C. Maxim M.
14	L	Pr. Michea
15	M	† Adormirea Preacu- ratei Fecioare Maria
16	M	M. Diomid
17	J	M. Miron
18	V	M. Flor și Laur
19	S	M. Andrei Str.
20	D	Profet Samuil
21	L	Ap. Iuda T.
22	M	M. Agatonic
23	M	M. Lupu
24	J	M. Eutichie
25	V	M. Apost. Vartolomeu
26	S	M. Adrian
27	D	C. Piren
28	L	C. Moise
29	M	† Tăierea Capului Sf Ioan Botezătorul
30	M	Patr. Alexandru
31	J	On. Brău al Preacura- tei Maria

Telegraful

- Art. 45.* Pentru telegrame ordinare, adresate loco de fiecare cuvânt câte 1.—
Cu un minimum de 10 Lei.
Pentru telegrame ordinare, preschimbate în două localități din interiorul țării, de fiecare cuvânt câte 2.—
- Art. 46.* Pentru fiecare telegramă particulară prezentată, o taxă fixă de înregistrare de Lei 2.—
- Art. 48.* Pentru telegramele cu răspuns plătit (R. P.) taxa ordinară pe cuvânt, plus taxa ordinară pe cuvânt a unei telegrame cu numărul cuvintelor cerute ca răspuns.

Taxe anuale de abonament la radio

- Art. 88.* Pentru posturile cu lămpi instalate la domiciliu în spitale, în închisori, școli, cercuri culturale, case de sfat, primării, căzărmi în orice localitate (municipiu, urbană, rurală), o taxă anuală de Lei 600.—
- Art. 95.* Pentru controlul și verificarea aparatelor posturilor de radio se va percepe o taxă inițială fixă de Lei 200.—

Serviciul postal extern

1. Pentru o *scrisoare simplă* în Austria, Grecia, Turcia, Jugoslavia, Cehoslovacia, Polonia, Ungaria 7.50
Pentru toate celelalte țări 10.—
2. Pentru o *carte postală simplă*, ilustrată sau militară în cele 7 țări 4.50
In alte țări 6.—
3. *Imprimate*, de fiecare 50 gr. sau fracțiune de 50 gr. pentru Grecia, Turcia, Jugoslavia 1.25
Pentru toate celelalte țări 2.—
4. *Cărți didactice, literare sau științifice*, de fiecare 50 gr. pentru Cehoslovacia, Grecia, Turcia, Jugoslavia 0.50
Pentru toate celelalte țări 2.—
Această taxă se reduce pentru Belgia, Franța, Germania, Ungaria și alte câteva țări, cu 50%.
5. *Ziare cotidiene*, cari apar în țară, de fiecare 1000 gr. 4.—
6. *Publicațiuni periodice*, cari apar în țară cel mult odată pe lună, de fiecare 50 gr. pentru Cehoslovacia, Grecia, Turcia, Jugoslavia 0.50
Pentru celelalte țări 2.—
Taxele la cotidiene și publicațiuni periodice se reduc cu 50% pentru Austria, Belgia, Franța, Germania, Polonia, Ungaria și Vatican.

1	V	S. Egidiu Ab.
2	S	S. Ștefan Rege
3	D	† 14 d. Rusalii (S-ta Dorotea M.)
4	L	S-ta Rozalia F.
5	M	S. Laurențiu Iustin. Ep.
6	M	S. Onesifor M.
7	J	S-ta Regina F. M. ; S. Pamfil Ep.
8	V	Nașterea Maicii Dom. (S. Adrian)
9	S	S. Gorgon M.
10	D	† 15 d. Rusalii (S. Nicolae Tolentino)
11	L	S. Diomede M. ; S-ta Teodora
12	M	S. Nume al Mariei
13	M	S. Filip M.
14	J	Înălțarea S. Cruci
15	V	7 Dureri ale Mariei (S. Nicomedie M.)
16	S	Ss. Corneliu P. și Ciprian Mm.
17	D	† 16 d. Rusalii (S. Narcisiu M.)
18	L	S. Iosif Copertino
19	M	S. Ianuaru Ep. M.
20	M	* S. Eustachie M.
21	J	S. Matei Ap. Ev.
22	V	* S. Toma Vilanova Ep.
23	S	* S. Lin P. ; S-ta Tecla F. M.
24	D	† 17 d. Rusalii
25	L	S. Firmin Ep. M.
26	M	Ss. Ciprian și Iustina Mm.
27	M	Ss. Cozma și Damian Martiri
28	J	S. Venceslau M.
29	V	S. Mihail Arhanghel
30	S	S. Ieronim D.

* Postul celor 4 Timpuri.

1	V	C. Simion Stil
2	S	M. Mamant
3	D	M. Antim
4	L	M. Vavila
5	M	M. Autonom
6	M	Arh. Mihail
7	J	M. Sozont
8	V	† Nașterea Precurat- ei Fecioare Maria
9	S	Ioachim și Ana
10	D	M. Minodora
11	L	C. Teodora
12	M	M. Cornelia
13	M	Pr. Zaharia
14	J	† Înălțarea Sfintei Cruci
15	V	M. Nechita
16	S	M. Eufemia
17	D	M. Sofia
18	L	C. Eumenie
19	M	M. Trofim
20	M	M. Eustatie
21	J	Prof. Iona
02	V	M. Foca
23	S	† Concilul Sfântului Ioan
24	D	M. Tecla
25	L	M. Eufrosina
26	M	† Mutarea Sfântului Ioan Evanghelistul
27	M	M. Calistrat
28	J	C. Hariton
29	V	C. Ciriac
30	S	M. Grigore

Cât ne costă un bilet C. F. R. ?

Kilometri	Clasa			Kilometri	Clasa			Kilometri	Clasa		
	I	II	III		I	II	III		I	II	III
	Lei				Lei				Lei		
1—5	16	12	8	319—327	816	612	408	820—834	1616	1212	808
6—10	32	24	16	328—336	832	624	416	835—849	1632	1224	816
11—16	48	36	24	337—345	848	636	424	850—863	1648	1236	824
17—21	68	48	32	346—354	864	648	432	864—878	1664	1248	832
22—27	80	60	40	355—363	880	660	440	879—893	1680	1260	840
28—32	96	72	48	364—372	896	672	448	894—908	1696	1272	848
33—37	112	84	56	373—381	912	684	456	909—923	1712	1284	856
38—43	128	96	64	382—390	928	696	464	924—937	1728	1296	864
44—48	144	108	72	391—400	944	708	472	938—952	1744	1308	872
49—54	160	120	80	401—409	960	720	480	953—967	1760	1320	880
55—59	176	132	88	410—418	976	732	488	968—982	1776	1332	888
60—65	192	144	96	419—427	992	744	496	983—997	1792	1344	896
66—70	208	156	104	428—436	1008	756	504	998—1011	1808	1356	904
71—75	224	168	112	437—445	1024	768	512	1012—1026	1824	1368	912
76—81	240	180	120	446—454	1040	780	520	1027—1041	1840	1380	920
82—86	256	192	128	455—463	1056	792	528	1042—1056	1856	1392	928
87—92	272	204	136	464—472	1072	804	536	1057—1071	1872	1404	936
93—97	288	216	144	473—481	1088	816	544	1072—1085	1888	1416	944
98—103	304	228	152	482—490	1104	828	552	1086—1100	1904	1418	952
104—108	320	240	160	491—500	1120	840	560	1101—1136	1920	1440	960
109—113	336	252	168	501—509	1136	852	568	1137—1172	1936	1452	968
114—119	352	264	176	510—518	1152	864	576	1173—1203	1952	1464	976
120—124	368	276	184	519—527	1168	876	584	1209—1244	1968	1476	984
125—130	384	288	192	528—536	1184	888	592	1245—1280	1984	1488	992
131—135	400	300	200	537—545	1220	900	600	1281—1316	2000	1500	1000
136—141	416	312	208	546—554	1216	912	608	1317—1352	2016	1512	1008
142—146	432	324	216	555—563	1232	924	616	1353—1388	2032	1524	1016
147—151	448	336	224	564—572	1218	936	624	1389—1424	2048	1536	1024
152—157	464	348	232	573—581	1264	948	632	1425—1460	2064	1548	1032
158—162	480	360	240	582—590	1280	960	640	1461—1500	2080	1560	1040
163—168	496	372	248	591—600	1296	972	648	1501—1540	2096	1572	1048
169—173	512	384	256	601—609	1312	984	656	1541—1580	2112	1584	1056
174—179	528	396	264	610—618	1328	996	664	1581—1620	2128	1596	1064
180—184	544	408	272	619—627	1344	1008	672	1621—1660	2144	1608	1072
185—189	560	420	280	628—626	1360	1020	680	1661—1700	2160	1620	1080
190—195	576	432	288	637—645	1376	1032	688	1701—1740	2176	1632	1088
196—200	592	444	296	646—654	1392	1044	696	1741—1780	2192	1644	1096
201—209	608	456	304	655—663	1408	1056	704	1781—1820	2208	1656	1104
210—218	624	468	312	664—672	1424	1068	712	1821—1860	2224	1668	1112
219—227	640	480	320	673—681	1440	1080	720	1861—1900	2240	1680	1120
228—236	656	492	328	682—690	1456	1092	728	1901—1940	2256	1692	1128
237—245	672	504	336	691—700	1472	1104	736	1941—1980	2272	1704	1136
246—254	688	516	344	701—715	1488	1116	744	1981—2020	2288	1716	1144
255—263	704	528	352	716—730	1504	1128	752	2021—2060	2304	1728	1152
264—272	720	540	360	731—745	1520	1140	760	2061—2100	2320	1740	1160
273—281	736	552	368	746—760	1536	1152	768	2101—2140	2336	1752	1168
282—290	752	564	376	761—775	1552	1164	776	2141—2180	2352	1764	1176
291—300	768	576	384	776—788	1568	1176	784	2181—2220	2368	1776	1184
301—309	784	588	392	789—804	1584	1188	792	2221—2260	2384	1788	1192
310—318	800	600	400	805—819	1600	1200	800	2261—2300	2400	1800	1200

ROMANO-CATOLIC

GRECO-CATOLIC

1	D	† 18 d. Rusalii (S. Remigiu Ep.)
2	L	Ss. Ingeri Păzitori
3	M	S-ta Tereza de Lisieux F.
4	M	S. Francisc de Assisi
5	J	S. Placid M.
6	V	S. Bruno Ab.
7	S	S. Rozariu; S. Sergiu M.
8	D	† 19 d. Rusalii (S-ta Brigita)
9	L	S. Dionisie Ep. M.
10	M	S. Francisc Borgia
11	M	S-ta Filonila
12	J	S. Serafin
13	V	S. Eduard Rege
14	S	S. Calist P. M.
15	D	† 20 d. Rusalii (S-ta Tereza Mare F.)
16	L	S-ta Hedviga V.
17	M	S-ta Margareta Maria Alacoque F.
18	M	S. Luca Ev.
19	J	S. Petru de Alcantara
20	V	S. Ioan Canțiu
21	S	S. Hilarion Ab.
22	D	† 21 d. Rusalii (S. Heracliu M.)
23	L	S. Ignațiu Ep.
24	M	S. Rafail Arhanghel
25	M	Ss. Hrisant și Daria Mm.
26	J	S. Evarist P. M.
27	V	S. Florențiu M.
28	S	Ss. Simeon și Iuda Apostoli
29	Đ	† Cristos Rege (22 d. Rusalii)
30	L	Ss. Zenoviu și Zenovia Mm.
31	M	S. Voltgang Ep.; S. Alfons Rodriguez

1	D	Ap. Ananie
2	L	M. Ciprian
3	M	M. Dionisie
4	M	C. Ieroteu
5	J	M. Haritina
6	V	† Ap. Toma
7	S	M. Sergiu și V.
8	D	C. Pelaghia
9	L	† Ap. Iacob Alfeu
10	M	M. Eulampie
11	M	Ap. Filip
12	J	Prob. Tarah și And
13	V	Mucenicii Carp și Pa- pila
14	S	Cuvioasa Paraschiva
15	D	M. Lucian
16	L	M. Longin
17	M	Prof. Ozie
18	M	Apostol și evanghe- list Luca
19	J	Prof. Ioil
20	V	M. Artemiu
21	S	C. Ilarion
22	D	C. Averchie
23	L	Ap. Iacob fr. D.
24	M	M. Areta
25	M	M. Marcian
26	J	† Sfântul Dumitru
27	V	M. Nestor
28	S	M. Terențiu și N.
29	D	M. Anastasia R
30	L	M. Zenoviu
31	M	Epimach

Tariful trenurilor accelerate

I. Pentru întrebuițarea trenurilor accelerate călătorii vor plăti taxele de tren de persoane și clasa respectivă, plus suplimentele

Kilometri	Cl. I.	Cl. II.	Cl. III.
	L e i		
1 — 100	68	46	24
101 — 150	135	91	46
151 — 2300	203	135	68

Reducerile cari se acordă călătorilor de toate categoriile la tariful de călătorii, nu se aplică și la aceste suplimente, cari se vor plăti integral afară de militari cari plătesc suplimentul după această tabela

Kilometri	Cl. I.	Cl. II.	Cl. III.
	L e i		
1 — 100	28	17	6
101 — 150	50	33	17
151 — 1500	77	50	28

Tariful trenurilor rapide

II. Călătorii nu sunt admiși în trenurile rapide decât în limita locurilor disponibile și numai dacă pe lângă legitimația de călătorie valabilă la trenurile accelerate, mai posedă și tichetul de rapid pentru rezervarea locurilor, cu excepția călătorilor sosiți din străinătate cu vagoane directe, care vor fi scutiți de plata tichetului. Rezervarea locurilor se poate face și anticipat, cel mult cu 10 zile înainte de ziua plecării trenului, la orice stație C. F. R. la Biroul Oficial de Voiaj C. F. R. din București și la concesiunile de bilete C. F. R. special autorizate. Costul rezervării unui loc este de mai jos :

Kilometri	Cl. I.	Cl. II.	Cl. III.
	L e i		
1 — 300	55	33	22
301 — 2300	110	66	44

A V I Z

Călătorul care a sosit în ultimul moment și n'a putut să-și scoată bilet, trebuie să anunțe din timp pe conductor (adică chiar la urcarea în tren, nu atunci când face el revizia); în schimbul unei suprataxe de 120 lei la cl. I, 100 lei la cl. II și 80 lei la cl. III, i se va vinde biletul necesar.

Altfel se expune la suprataxa de 500 lei la cl. I, 400 lei la cl. II și 300 lei la cl. III.

1	M	† Toți Sfinții
2	J	Pomenirea Morților
3	V	S-ta Silvia
4	S	S. Carol Boromeu Ep.
5	D	† 23 d. Rusalii (S. Zaharia)
6	L	S. Felix M.
7	M	S. Engelbert Ep. M.
8	M	S. Sever M.; S. Godfrid Ep.
9	J	S. Teodor M.
10	V	S. Andrei Avelin
11	S	S. Martin Ep.; S. Mina M.
12	D	† 24 d. Rusalii (S. Martin P.)
13	L	S. Stanislau; S. Eugen P.
14	M	S. Iozafat Ep. M.
15	M	S-ta Gertruda F.
16	J	S. Edmund Ep.
17	V	S. Grigorie Făcător de minuni
18	S	S. Odon Ab.
19	D	† 25 d. Rusalii (S. Ponțian P. M.)
20	L	S. Felix de Valois
21	M	Intrarea în Biserică
22	M	S-ta Cecilia F. M.
23	J	S. Clement I P. M.
24	V	S. Ioan al Crucii; S. Crisogon
25	S	S-ta Ecaterina F. M.
26	D	† 26 d. Rusalii (S. Leonard)
27	L	S. Valerian Ep.
28	M	S. Papian M.
29	M	S. Saturnin M.
30	J	S. Andrei Ap.

1	M	Cosma și Damian
1	J	M. Anchindim
3	V	M. Achepsima
4	S	C. Ioanichie
5	D	M. Galaction
6	L	Ep. Pavel M.
7	M	Mart. din Mel.
8	M	† Arhanghelul Mihail și Gavril
9	J	Ap. Onisifor
10	V	Ap. Erast și soții
11	S	M. Mina și soții
12	D	Patriarhul Ioan Mi- lostivul
13	L	† Sfântul Ioan Gură de Aur
14	M	Ap. Filip
15	M	M. Gurie
16	J	Apostol și Evanghelist Mateiu
17	V	Sf. Grigore
18	S	M. Platon
19	D	Prof Avdie
20	L	Grigore Dec.
21	M	† Intrarea în biserică
22	M	Ap. Filimon
23	J	Ep. Amfilochie
24	V	Papa Clemente
25	S	M. Ecaterina
26	D	C. Alipiu St.
27	L	M. Iacob P.
28	M	C. Ștefan cel nou
29	M	M. Paramon
30	J	† Ap. Andrei

Stații cu 50 % reducere tot anul

Călătorii pentru stațiile : Băile Herculane, Vatra Dornei și Breaza, se bucură tot anul de 50 % reducere din tariful trenurilor de persoane, cu condiția de a sta în localitatea respectivă cel puțin 8 zile și cel mult 90.

Călătorii pentru stațiile : Comarnic, Sinaia, Poiana Țapului, Bușteni, Azuga și Predeal, se bucură de această reducere tot anul, fără restricție minimă de ședere în localitate.

Călătoria cu trenurile care nu opresc la stațiile balneo-climatice.

Călătorii cu bilete pentru tren accelerat sau rapid care nu opresc în stația balneo-climatică de destinație, pot schimba trenul într-o stație precedentă pentru a lua primul tren cu oprire la stația balneo-climatică, sau la înapoiere pot schimb trenul de persoane în prima stație de oprire a acceleratului sau rapidului, care nu opresc în stația balneo-climatică.

Aceste schimbări de trenuri nu constituie o întrerupere de călătorie.

Bilete de dus și întors.

Biletele de dus și întors se emit în felul următor :

1. Zilnic dela orice stație la orice altă stație din cuprinsul aceluiaș județ, pe timp de 48 ore.

2. Zilnic dela stațiile comunelor rurale la stațiile comunelor urbane pe o rază de 60 de km. indiferent de raza județului, pe acelaș timp.

3. În ajun de sărbătoare sau sâmbătă începând dela ora 0.00 inclusiv sărbătoarea și duminica pe orice distanță, înapoierea putându-se face în ziua plecării, a doua zi, sau cel mai târziu până Luni sau a doua zi de sărbătoare ora 24.00, când călătorul trebuie să plece din stația de înapoiere.

La înapoiere biletul trebuie prezentat la casă pentru viză.

La aceste bilete se acordă o reducere de 25 % din taxele normale.

Suplimentul pentru trenuri accelerate se plătește integral atât la ducere cât și la înapoiere.

ROMANO-CATOLIC

GRECO-CATOLIC

1	V	S-ta Natalia
2	S	S-ta Bibiana F. M.
3	D	† 1 din Advent (S. Fr. Xaveriu)
4	L	S-ta Varvara F. M.
5	M	S. Sava Ab.
6	M	S. Niculae Ep.
7	J	S. Ambroziu Ep. D.
8	V	† Neprihănită Zămis.
9	S	S-ta Valeria F. M.
10	D	† 2 din Advent (S. Melhiade P.)
11	L	S. Damas I P.
12	M	S. Maxențiu M.
13	M	S-ta Lucia F. M.
14	J	S. Spiridon Ep. M.
15	V	S. Valerian Ep.
16	S	S. Eusebiu Ep. M.
17	D	† 3 din Advent (S. Lazăr)
18	L	S. Teotim M.
19	M	S. Dariu M.
20	M	* S. Eugeniu M.
21	J	S. Toma Ap.
22	V	* S. Zenon M.
23	S	* S-ta Victoria F. M.
24	D	† 4 din Advent (S-ta Irmina F.)
25	L	† Crăciunul (S-ta Anastazia M.)
26	M	S. Ștefan Protomartir
27	M	S. Ioan Ap.
28	J	Ss. Copii Nevinovați
29	V	S. Toma Ep.
30	S	S. Sabin Ep.
31	D	† după Crăciun (S. Silvestru P.)

* Postul celor 4 Timpuri.

1	V	Prof. Naum
2	S	Prof. Avacum
3	D	Prof. Sofronie
4	L	† M. Varvara
5	M	† C. Sava
6	M	† Sf. Nicolae
7	J	Ep. Ambroziu
8	V	C. Potopie
9	S	† Concepțiunea Sfin- tei Ana
10	D	M. Ermogen
11	L	C. Daniil Sf.
12	M	† Sf. Spiridon
13	M	Eustratie și soții
14	J	M. Tirs și soții
15	V	M. Elenterie
16	S	Prof. Agheu
17	D	Prof. Daniil
18	L	M. Sevastian
19	M	M. Bonificiu
20	M	M. Ignațiu
21	J	M. Iuliana
22	V	M. Anastasia
23	S	10 Martiri din Creta
24	D	Eugenia
25	L	† Nașterea Domnului Nostru Isus Hristos
26	M	† Sfânta Născătoare de Dumnezeu
27	M	† Sf. Protm. Ștefan
28	J	Sfinții 20 mii martiri
29	V	Pruncii uciși de Irod
30	S	M. Anisia
31	D	C. Melania

Taxe de călătorie pentru copii.

Copiii până la vârsta de 4 ani împliniți, dacă sunt însoțiți de cineva și dacă pentru ei nu se cer locuri separate, călătoresc gratuit.

Cei cari au până la patru ani, dar ocupă locuri separate, precum și cei mai mari de 4 ani, dar cari nu trec de 10 ani împliniți, plătesc jumătate din taxele tarifare.

În caz de îndoială, când vârsta nu se poate dovedi cu actul de naștere, hotărăște în timpul mersului șeful de tren sau organul de control, iar în stații șeful de gară.

Călătoria în grupuri

Pentru călătoria în grupuri se acordă o reducere variabilă după mărimea grupului conform tabloului de mai jos :

Dela 8—	25 persoane	20 %	reducere
" 26—	50 "	25 %	"
" 51—	100 "	33 %	"
" Peste 100	"	50 %	"

În baza certificatelor stațiile vor elibera întregului grup Buletin de transport. Aceste chitanțe sunt valabile una lună. Călătoria se poate întrerupe de 3 ori atât timp cât biletul este valabil. Chitanța trebuiește vizată la reluarea călătoriei.

a) De reducere de sub b) beneficiază și grupurile de călători străini, indiferent de stația de frontieră

prin care intră și ies, cu condiția să plătească taxele pentru întregul parcurs. Membrii societăților de turism cu carnet de identitate CFR, în grupuri de cel puțin 3 membri au o reducere de $\frac{1}{3}$ din taxele tarifate.

b) Pentru călătoria în grupuri, când grupurile se înapoiază la stația de pornire și la plecare se plătește de odată și costul călătoriei de plecare și înapoiere, se acordă :

Pentru cel puțin 20 pers. 50 % reducere
" " " 48 " 60 % "

c) Pentru fiecare 100 călători Călea Ferată acordă un loc gratuit pt. un conductor, cu condiția că numărul conducătorilor, nu poate fi mai mare de trei.

Preoții și intelectualii catolici, precum și toți acei cari vor să fie în curent cu viața și gândirea catolică, au la îndemână o revistă de adâncă însemnătate și seriozitate, condusă de desțoinici luptători ai catolicismului românesc. Această revistă este

CULTURA CREȘTINĂ

Apare la *Blaj* (Transilvania). Abonamentul anual 300 Lei. Pentru preoți, profesori, învățători și studenți: 250 Lei. Pentru Instituții, autorități precum și în străinătate : 500 Lei.

Pro Papa et Pro Rege

Asupra noastră, o Marie,
Intinde-ți mantia regească
Și brațul tău de toți dușmanii
Mereu, mereu ne ocrotească.

Asupra Papii dela Roma
Ce blând pe toți ne păstorește,
Revarsă haruri, multe, multe,
Și'ntru mulți ani Tu ni-l păzește.

Și peste-al nostru bun Episcop
La fel din cer cu'nbelșugare
Revarsă darurile tale
Și'n munca-i grea Tu dă-i răbdare.

Te mai rugăm, o dulce Mamă,
Cu multă, caldă stăruință,
S'ajuți mereu pe-ai noștri preoți
In drumul lor spre biruință.

O Prea Puternică Regină,
Tu care'n cer stăpână ești,
Belșug de har revarsă'ntruna
Pe-a noastre plaiuri românești.

Pe-al nostru Rege Tu ferește-l
De boli, primejdii și dușmani,
Și fă ca'n pace-a noastră țară
S'o cârmuiască'ntru mulți ani!

Tu dă belșug de'nțelepciune
Acelor ce ne păstoresc ;
Tu dă putere, bărbăție,
Ostașilor ce ne păzesc.

Tu dă-ne nouă tuturora
Voință tare și avânt,
Ca să'ntronăm în țara noastră
Respectul Legii Celui Sfânt.

P. S. S. MIHAI ROBU

Episcop de Iași

An nou!

Din depărtate străfunzimi de zări,
 Țesut în prag de veșnicie,
 Străbați și tu aceleași tainice cărări,
 Cărări bătute în același ritm, cu-aceiași pași
 De nemiloșii tăi înaintași...
 Și-ajunși pe'ndurerata noastră glie.
 An nou! te vrem făuritor de mângâieri;
 Și vrând să faci ca să uităm ce a fost ieri,
 Noi te primim cu zâmbet și lumină.
 Dar vai! — Copil născut din suflul cel de moarte
 Al unui an bătut de chin și de dureri,
 Tu ne aduci aceeași soartă,
 Aceiași nori și-aceleași privegheri
 Udate pe mormânt de praf și tină.
 Cu-aceeaș mână largă în risipă
 Ca și străbuni-ți, clipă după clipă,
 Tu vieața noastră o destrami și-o rupi...

Nu ești decât un nod din firul lung de veșnică vieață.
 Și-n inodarea ta, sub un mutism de ghiață,
 Ascunzi atâtea tainice sentințe,
 Distrugi atâtea șubrede ființe,
 Răstorni o lume, imprăștiți un popor...
 Și pe ruina jalnică a lor
 Tu te crezi pe tine stâlp de viitor!
 An nou! te-am blestema de nu am fi sub pavăza credinței
 Și am dori să fii tu începutul neființei.
 Dar noi avem un Dumnezeu!
 Și fie-ți darul numai sabie și fum
 Și tot alaiul bubuit de tun;
 Și fie-ți jugul cât de aspru și de greu,
 Chiar de-om cădea sau de vom plânge
 Noi vom lupta și vom învinge!
 Căci în cruce ni-e nădejdea și credința,
 Și-ntr'amândouă: biruința.

INCHIZIȚIA

Una din principalele acuze ce se aduc la noi în țară, prin broșuri, ziare, ori reviste, Bisericii Catolice, este că tribunalele inchiזורiale înființate către sfârșitul Evului-Mediu au săvârșit crime grozave care nu corespund caracterului spiritual al Bisericii. Foarte mulți atacă din ignoranță, dar nu se poate nega cooperarea elementelor întunericului la multe din aceste acuze nedrepte. Deaceia am crezut necesară o expunere istorică, — natural că în rezumat — a Inchiziției, precum și darea unui răspuns satisfăcător — după puteri — pentru lămurirea acelor care, ori nu cunosc bine lucrul, ori nu-l cunosc deloc și ar dori să-l cunoască, ori atacă din vădită rea voință. Dacă s'ar cunoaște realitatea lucrului s'ar ataca cu mult mai puțin, ori chiar deloc. Inchiziția nu poate fi înțeleasă perfect decât ținând bine seama de mentalitatea oamenilor de pe atunci și de marea groază ce o inspira tuturor erezia.

Inchiziția își are originea dela Papii Lucu III și Inocențiu III care întroduseră, din cauza răspândirii ereticilor, o nouă procedură judecătorească mai scurtă, pentru a o înlocui pe cea veche romană. Aceasta consta din ancheta judecătorului asupra crimei, apărare și sentință. Statul și poporul pedepsiau pe aceștieretici cu exilul sau moartea. Dar Biserica s'a împotrivit mult timp acestui lucru. Ea lupta cu altfel de arme: discuții, excomunicări, etc.

În 1162 Ludovic VII roagă pe Papa Alexandru III să permită Arhiepiscopului de Reims ca să distrugă pe Manichei. Papa voi mai întâi să afle părerea Arhiepiscopului și convocă un consiliu la Tours în care ordonă tuturor episcopilor și preoților să supravegheze pe eretici de orișunde și să-i descopere, iar Principii erau invitați să-i închidă. Acesta-i începutul Inchiziției în sens larg.

La conciliul din Lateran (1179) Alexandru III aminti clerului să evite orice vărsare de sânge și ceru puterii civile sancțiuni penale contra ereticilor.

În 1184 Luciu III adună la Verona nu numai autoritățile bisericești, dar și pe cele civile și promulgă o constituție cu concursul lor, dar mai cu seamă cu al Împăratului, împotriva ereticilor. Vינוvații trebuiau pedepsiți de puterea civilă. Arhiepiscopilor și Episcopilor le incumba datoria să inspecteze odată sau de două ori pe an toate parohiile și să ceară sub jurământ locuitorilor să le trădeze pe ereticii cunoscuți. Cei prinși erau invitați să se lepede de erezie prin jurământ și să fie pe viitor buni catolici. Căntii, baronii trebuiau să jure că vor ajuta Biserica sub pedeapsa pierderii funcțiilor, excomunicării și altele. Arhiepiscopii și Episcopii aveau jurisdicție în materie de erezie și trebuiau considerați ca Delegați Apostolici de cei ce se bucurau de privilegiul exempțiunii și erau sub imediata jurisdicție a Sf. Scaun. Însă deoarece Episcopii își achitau cam blând misiunea, Roma trimise Legați speciali care să lucreze contra ereziei. Astfel încă din sec. 12 erau două inchizițiuni: una episcopală și una a legaților, care lucrau de acord cu Episcopii.

Până la Gregorie IX lucrurile nu s'au schimbat. Însă acesta anunță în anul 1233 pe Prelații Franței că a ales ordinul Dominicanelor pentru a combate erezia. Prin aceasta el nu libera pe Episcopi de datoria lor, dar îi ajuta. De fapt era o nouă putere judecătorească. O asemenea misiune primară și Franciscanii pentru Navarra. Astfel a luat ființă inchiziția călugărească cu caracter permanent. Ordinea țărilor în care s'a extins e următoarea: Franța, Spania, Italia, Sicilia, Germania, Boemia și Ungaria. Blanca de Castilia, Ludovic al IX al Franței se puseră la dispoziția inchizitorilor.

Însă care erau ereticii împotriva cărora se înființau aceste tribunale? Pe scurt: *Catarii* sau *Albigenzii* care aveau o doctrină antireligioasă și mai ales *antisocială*. Căsătoria e ceva abominabil. Spuneau că libertinajul e mai bun. Dacă cineva cădea prizonier nu mânca 3 zile. Chiar amenințat cu moartea nu trebuia să-și trădeze credința. Când din cauza boalei nu-și puteau ține promisiunile, își asigurau mântuirea prin *endura*, o sinucidere voluntară prin asfixie sau foame. *Endura* se practica și cu copiii și a făcut mai multe victime ca rugurile Inchiziției.

Valdeuzii respingeau Purgatorul și practicile care urmăză : misele pentru morți, mijlocirea Sfinților etc. Numai lui Dumnezeu te poți ruga, nu sfinților, nici chiar Sf. Fecioare. Te poți ruga tot așa de bine într'un grajd ca într'o Biserică. Jurământul îl admiteau numai când era pericol să le fie descoperită religia. Respingeau războiul ca ceva contra Evangheliei. Morala lor e scurtă : a face rău și a cauza nedreptate aproapei, e păcat. Au reținut Euharistia și Pocăința. Transubstanțierea o putea face fiecare om. Recitau «Tatăl nostru» de 50 de ori înainte și de 50 de ori după masă. Il spuneau în genunchi. *Evreii*, numai cei care după ce s'au convertit se reîntorceau la legea lui Moise ; deasemenea și creștinii care treceau la judaism erau supuși Inchiziției, ceilalți nu. *Excomunicații*, dacă trecea un an dela excomunicare și nu cereau deslegarea. *Vrăjitorii* sub care numire se înțelegea : ghicitul, magia, vraja, alchimia, chiromancia, astrologia, cultul și pactele cu diavolul. Apoi cei ce comiteau crime ca : adulter, incest, concubinaj, uzura și orice crimă contra naturii, nu scăpau nici ei de pedepsele Inchiziției. Alte secte erau : *Spiritualii*, *beguinii* și *beguarzii*, *apostolii falși*, dar aceștia au mai puțină însemnătate.

Considerând ereziile și crimele ce erau pe atunci la ordinea zilei, înțelegem pentru ce Biserica a fost nevoită să ia măsurile pe care vom vedea că le-a luat.

Să începem acum cu compunerea *tribunalului inchizitorial*. Se compunea din : judecător sau inchizitor, notari, jurați agenți și temniceri. El datează dela începutul Inchiziției și e cu totul altceva decât Congregația Inchiziției¹⁾. În fiecare țară erau mai multe circumscripții inchizitoriale, fiecare cu câte un tribunal prezidat de inchizitor care era delegat papal și a cărui jurisdicție o putea limita singur Papa, chiar când era numit de un superior provincial. Episcopii care erau și ei inchizitori nu se amestecau în procese, totuși jurisdicția lor n'a fost nici când ridicată. Judecătorul își putea alege singur *vicari*, *locuitori* ori *consilieri* cari îl ajutau, fără a putea pronunța vreo sentință. *Socius* avea un rol

1) Această Congregație e numai o rezultată a Inchiziției. A fost înființată de Paul III în 1542 cu misiunea de a lupta împotriva răspândirii Protestantismului. Sixt V o puse să supravegheze Inchiziția sau Sf. Oficiu, despre care e vorba aici. Deveni astfel Congregațiunea ce mai însemnată. Azi poartă numele de *Congregația Sf. Oficiu* și se ocupă de chestiuni ce ating credința și moravurile.

moral și spiritual: asista la procese și dădea sfaturi. El mai însoția pe închizitor la Roma când acesta trebuia să dea seamă de oficiul său. Inchizitorul mai avea și alți consilieri, juriscunșulți, clerici ori laici, care suplineau știința lui în materie de drept. *Notarii* aveau grija de registre și de toate actele procesului. *Soldații* în număr foarte mare trebuiau să prindă pe eretici și să escorteze pe Inchizitor. *Temnicerii* păzeau pe încarcerăți și puteau ușura viața celor închiși.

Procedura tribunalului inchizitorial cuprindea mai multe faze:

1. *Turneul inchizitorial*. Inchizitorii trebuiau să facă turneuri în orașele în care sperau că vor găsi eretici sau suspecți de erezie. Aceste deplasări erau foarte periculoase deoarece ereticii recurgeau la violențe ca să scape de urmărirea judecătorului.
2. *Predica și timpul iertării*. Inchizitorul sosit într'o localitate invita printr'o cuvântare publică pe cei ce se simțeau vinovați de erezie, oricât de mică le-ar fi greșala să se prezinte de bunăvoie înaintea lui în timp de 15—30 de zile; acest timp se numia «tempus gratiae». Ereticii oculți, care profitau de acest timp, erau dispensați de orice pedeapsă primind numai o pocăință secretă ușoară. Cei publici nu erau condamnați la moarte, nici la închiisoare pe viață dacă se prezentau de bună voie. Apoi cei care cunoșteau pe eretici și nu voiau să-i denunțe și erau aflați, erau excomunicați.
3. *Denunțarea și citația*. Ereticii și suspecții (care nu se prezentau de bună voie erau chemați printr'o citație, de cele mai multe ori scrisă. Cine nu asculta era urmărit pentru încăpăținare. Inchizitorul putea ordona și a doua citație. Dacă totuși nu se prezenta, era arestat, cu ajutorul puterii civile.
4. Arestatul asculta învinuirile apoi jura pe Sf. Evanghelie că va mărturisi adevărul.
5. Acuzatorii trebuiau să dovedească cele mărturisite împotriva acuzatului, altfel primeau pedeapsa: dinte pentru dinte. Alexandru IV a admis și mărturiile ereticilor excomunicaților, omicizilor, hoților, vrăjitorilor, însă numai în materie de credință. Ajungeau doi martori. Bărbatul trebuia să-și acuze soția, tatăl pe copiii și vice versa: datoria aceasta era sfântă.

6. *Avocații* erau admiși la început, apoi aceasta s'a oprit, iar în sec. 14 s'a introdus din nou, dar numai spre a apăra dreptul rudelor unui defunct suspect de erezie, împotriva confiscării. El mai forța pe acuzat să spună adevărul, deaceea era mai bine zis avocatul tribunalului, însă dacă acuzatul nu era vinovat îl ajuta să-și dovedească nevinovăția.
7. *Constrângerea*. Când nu voiau

să-și recunoască greșala erau constrânși prin închisoare, lipsă de somn, foame. Inchisorile înspăimântau chiar inimile cele mai hotărâte, erau temnițe adânci, strâmte, obscure, greu mirositoare, unde prizonierul nici nu se putea mișca. Deabia putea sta în picioare. 8. *Chinuirea*. Când orice constrângere rămânea zădărnica se recurgea la chinuire. Înainte de începerea torturii acuzatul era îndemnat de judecător să mărturisească greșala.

Dacă nu voia începea chinul prin probe, începând cu cele mai puțin dureroase. Notarul dresa proces verbal. Fiecare ședință dura cam jumătate de oră și dacă nu se obținea rezultatul, se amâna pe altă dată. Erau trei feluri de torturi: Pacientul era fixat pe o capră triunghiulară. Membrele îi erau legate cu funii care duceau la un cric. Făcându-se o mișcare cu cricul, funiile se întindeau și membrele pacientului erau dislocate sau rupte. Alții erau legați cu mâinile dinapoi, ridicați cu funii cu ajutorul unui scripete în vârful unui stâlp sau până la bolta camerei de tortură, apoi lăsați să cadă brusc pe pământ. Unii legau de ei greutatea ca să cadă mai cu violență. Sau se aprindea un foc. Pacientului, întins cu picioarele împiedicate înaintea focului, i se frecau picioarele cu grăsime sau altă materie ce intră în piele. Apoi era ars.

Din timp în timp se puneau o apărătoare între picioare și foc. Era un moment de răgaz care permitea inchiuzitorului să reînceapă interogatorul. La început acest oficiu era încredințat puterii civile, iar inchiuzitorii care ar fi îndrăznit să asiste sau să chinuiescă călcau legea. Urban IV autoriză pe inchiuzitori și pe *socii* să-și ridice reciproc cazurile de iregularitate, ne mai fiind necesară dispensa superiorilor. De atunci inchiuzitorii nu se sinchisiră să asiste ei înșiși și chiar să chinue. Însă în urma multor abuzuri Clemente V hotărî ca inchiuzitorul să nu mai poată chinui fără Episcop și vice versa, sau trebuiau să se înștiințeze unul pe altul cu cel puțin 8 zile înainte. Această lege—deși inserată în drept—nu s'a respectat totdeauna. 9. *Sentința și autodafé-ul* (actul de credință). Dacă acuzatul tăgăduia cele mărturisite în timpul torturii, i se aduceau înainte martorii. Nu putea fi nimeni condamnat fără dovezi sigure, sau fără propriul consimțământ. Sentința trebuia garantată de o serioasă imparțialitate. De cele mai multe ori conform diferitelor decrete papale—sentințele se dădeau coșoperând și Episcopii. De altfel inchiuzitorii și Episcopii

nu elaborau singuri sentința, ci se mai întrebuița un număr anumit de ajutori de judecător arhiepiscopieri, canonici, capelani, abați sau simpli călugări dominicani, franciscani, etc. cărora li se adăugau câțiva jurisconsulți laici. Numărul lor varia după circumscripții. Aceștia primeau un extras sumar al procesului fără nici un nume, după care judecau și-și dădeau părerea inchișitorului. Apoi acuzații erau citați pentru ședința publică unde li se fixa solemn soarta. În această ședință (*sermo generalis*) erau convocate autoritățile civile, clerul și poporul. Pentru mulți pseudo-istorici de azi autodafé-ul amintește cele mai mari grozăvenii ale Inchișiziției. Totdeauna se închipue autodafé-ul întovărășit de flăcări și de călăi sălbateci. Dar nu acesta e adevărul istoric. El nu cuprindea nici prezența călăilor, nici a unui rug. Autodafé-ul sau «*sermo generalis*» era numai pronunțarea sentinței, căreia inchișitorii voiau să-i dea o cât mai strălucitoare fală. Se ținea de cele mai multe ori Duminică. În biserică sau într'o piață publică se construia un pod de lemn pe care luau loc asistenții la ceremonie, acuzații erau puși într'un loc de unde puteau fi văzuți de public. Autodafé-ul începea disdedimineață printr'o cuvântare în legătură cu împrejurările, pronunțată, de inchișitor. Apoi se proclama indulgența dată celor de față de constituțiile pontificale, căreia îi urma schimbarea unor pedepse. Noii condamnați, care se pocăiau, pronunțau în genunchi abjurația, cu mâna pe Evanghelie. Apoi trebuiau să cânte Psalmi de pocăință și niște rugăciuni. Apoi se ridica pedeapsa excomunicării celor ce căzuseră în ea. Urma citirea greșelilor comise contra credinței. În fine se pronunța sentința începând cu cele mai mici și terminând cu cele mai teribile. 10. *Apeluri*. Tribunalele recunoșteau un superior dela care dețineau toată puterea: Papa. Dacă era deja pronunțată sentința pedepsei cu moartea, nu se mai primeau apeluri la Papă. Asupra altor pedepse se admitea recurs, ceea ce nu prea convenea inchișitorului. Papa micșora de multe ori pedepsele sau direct, sau indirect, dând altora ordin să o facă.

(urmare în pagina 69).

In grădina Maslinilor

*S'a înopțat de mult! E liniște afară,
Și luna obosită apune după deal.
În vale râul Cedron, în matca-i solitară
Iși mână unda clară, în triluri de caval.*

*Cântările de psalmi se risipesc departe...
Pleiadele de stele tresar pe firmament,
Căci văd în zarea lumii cuvintele săpate :
„E cea din urmă noapte din Vechiul Testament.”*

*De vânt se încovoaiă măslinii din grădină,
Isus e'n agonie... în adâncimea nopții
Se sbuciumă în spasme. Fiuța lui divină
O'ntunecă, o cuprind fiorii reci ai morții.*

Ah! numai spini și ghimpi i-a fost pribeaga cale.
 Hrănit-u-a pe mulți; pușini i-au ascultat cuvântul.
 Sărac și prigonit a fost într'ale sale;
 Și fiindcă i-a iubit îi pregătesc mormântul!

Suflarea morții crude o simte în tăcere,
 El simte desperarea neadormitului demon.
 Cu toții dorm... niciun cuvânt de mângâiere.
 Nedumerit adoarme și Templul din Sion.

Dar Iuda n'are odi'nă... Apostol trădător!...
 Mai bine ar fi fost de nu s'ar fi născut!
 O pasăre nocturnă cu glasu-i cobitor
 Re'nvie amorțeala tăcutului ținut.

În beznă fața-i pală spre ceruri și-o avântă.
 Iși vede răstignirea și moartea pe Calvar;
 Sudori fierbinți de sânge i-acoper fața sfântă:
 „Ah, Tată, de se poate, să treacă acest pahar!”

Și cade la pământ; se'ntunecă'n privire.
 Iși sprijinește fruntea de-un trunchiu, drept căpătâi.
 Dar cine își dă seamă, că pentru omenire,
 E cea din urmă noapte și ziua cea dintâi?

„Dar nu a mea, ci a Ta voință să se facă!”
 Atunci din slăvi solie aduce-o caldă rază:
 Că Tatăl nu voiește acest pahar să treacă.
 E liniște! Și fața lui se luminează.

Și iată, vine gloata cu torțe și făclii.
 „Sculați, lui Petru zice, că vine trădătorul!”
 În vale râul Cedron șoplește prin câmpii!
 „Te scoală omenire, căci vine Salvatorul!”

Și dacă'n vremea noastră s'ar naște Domnul iar,
 Știi-s'ar perfida fire omenească
 Să-l prindă și să-l lege, să-l ducă pe Calvar;
 Să-l scuipe și să-l bată și iar să-l răstignească?

I. Balan

O supă gustoasă

Părintele Abraham a Santa Clara, renumitul predicator la curtea Împăratului Leopold I, în tinerețe se numea Ulrich Megerle. Ca tânăr student el mergea odată pe jos, vesel, spre Viena. Ajunse într'o localitate în care nu era han. Însă lipsa hanului nu i-a cauzat nici o neplăcere, deoarece își terminase banii. Se duse la o babă, pe care o cunoștea, să ceară ceva pentru a-și potoli foamea. Și știind pe bătrână sgârcită, tânărul se duse să-i vorbească mult despre răsplata lui Dumnezeu.

Curajos, bătu la ușă.

Baba sgârcită stătea tocmai la masă.

— «Ah! nu mi-a rămas chiar nimic», spune ea, când auzi dorința tânărului.

Însă tânărul student era obișnuit cu sgârcenia și cu mizeriile, și nu s'a lăsat ușor înduplecat: «Dumnezeu a hrănit cu cinci pâni și doi pești cinci mii de oameni, multe femei și copii, și totuși au mai strâns douăsprezece coșuri de fărămituri. Poate îmi poți da cel puțin o lingură de supă!»

— «Nu, răspunse sgârcita, și înghiți iute ultima sorbitură. Am mâncat totul, nu a mai rămas nici o picătură în farfurie.

— Dar poate ai în casă, câțiva nasturi vechi?

— Nasturi? Ce vrei să faci cu nasturi vechi?

— Un student călător, mănâncă de toate, și nasturii rămân cel puțin o clipă în stomac. Supușoara de nasturi în Șwabia, patria mea, e foarte cunoscută.

Baba nu auzise niciodată de așa ceva, și dădu mirată din cap. Dar însfârșit, câțiva nasturi vechi poate jertfi.

— Cum trebuie să fierb supa? întrebă dânsa.

Studentul șmecher îi explică.

Baba căută într'o casetă, puse o oală cu apă la foc și o mână de nasturi vechi într'însa.

— Așa, spuse Ulrich Megerle; acum oala trebuie să fiarbă puțin apoi se înțelege că trebuie și o bucată de unt.

Baba făcu după poruncă, și tremura de curiozitate, cum îi va plăcea tânărului o asemenea supă de nasturi.

Istețul Șwab gustă și spuse: Supușoara nu e rea, lipsesc numai câteva ouă și puțină făină.

Oftând, baba aduce și acestea.

Cât de gustoasă a fost supa, baba observă deabea la urmă, cât de buni cunoscători de mâncare sunt șvabii, fiindcă zeama a fost mai bună ca niciodată și a plăcut de minune flăcăului. Nasturii grei însă erau în fundul oalei, și ar fi ajuns încă pentru hrănirea a zece mii de flămânzi.

La despărțire, studentul îi dori bătrânei toate cele bune mai ales să ajungă în împărăția cerului.

Baba hărțăgoasă răspunse: Ah ! tare-i scump cerul ; nu știu dacă am să ajung acolo.

— Nu te îndoi de aceasta, îi replică cu umilință șvabul ; fiindcă ar fi împotriva Sf. Scripturi dacă nu ai ajunge în cer. Fie ce-o fi, D-ta trebuie să ajungă acolo.

Baba se miră, nevoind să creadă.

— Deschide gura, îi spuse el.

Dânsa ascultă și deschise larg fălcile,

— Iată, e cu neputință să mergi în iad, unde va fi plâns și scrâșnirea dinților, fiindcă D-ta nu mai ai nici un dinte în gură. Așadar fii mândră.

Și Ulrich Megerle porni iar la drum sprinten și întărit.

Oamenii mari și moartea.

Oameni recunoscuți ca înțelepți își aduceau des aminte de moarte. Regele Filip al Macedoniei ținea anume un băiat care să-i aducă aminte în fiecare zi la sculare: «Rege, ești om, trăește cu gândul la moarte!» Impărații Etiopiei doreau să li se pună pe masă un vas de sticlă umplut cu cenușă ca un veșnic «*Memento mori!*» — Impăratul Severus își făcu o urnă în care avea să se păstreze cenușa propriului său corp ; el o atingea deseori și zicea: «tu ai să cuprinzi pe omul acela căruia lumea întregă i-a fost prea mică.» — Ptolemeu, regele Egiptului, avea totdeauna craniul unui mort pe masă și ministrul său avea porunca de a-i spune din timp în timp. «Rege, privește pe acesta ; în curând vei fi și tu așa.» — Și Sf. Carol Borromeu avea un craniu de mort pe masa sa. — Despre Numa Pompiliu, unul din primii șapte regi ai Romei, se povestește că poseda o oglindă, care era înconjurată de jur împrejur cu cranii de morți, dedesupt însă erau cuvintele: «*Hoc speculum non fallit.*» (Această oglindă nu înșală).

Prima împărtășenie a unui mic martir

În centrul Africii soarele ardea radios și sub scânteierii lui de aur, cerul părea mai curat, natura întreagă mai frumoasă și apa marilor lacuri mai limpede ca altă dată. În mijlocul acestei regiuni izolate, micuța capelă a Misiunii din Tegona se înfățișa liniștită și ocrotitoare a satului. Zidurile triste și goale; mobilierul aproape sărăcăcios, dar acestea nu au nici o importanță deoarece pe săracul altar de lemn se afla Dumnezeuul cerului și al pământului!...

Prosternat la picioarele Tabernacolului, misionarul se ruga îngrijorat, descurajat... Vai! el și-a părăsit patria și familia de mult timp, pentru a veni în acest ținut îndepărtat, și atât de puține suflete au răspuns eforturilor zelului său! Cu toate acestea, Isuse, tu știi că nu și-a crușat nici ostenețile, nici rugăciunile. O Doamne, ce trebuie să facem pentru înflorirea creștinismului, dacă nu ajung nici lacrimile, nici rugăciunile acestei inimi de apostol!

Cineva bătu la ușă. Preotul se sculă și porni să deschidă.

— Cine e? spuse dânsul cu o voce blândă.

— Părinte, sunt eu, Pangolo. Te caut pentru o sărmană creștină din satul Magnési. E pe moarte — și ar vrea să primească pe dumnezeescul Mântuitor.

— Intră, bunul meu Pangolo, răspunse misionarul care recunoscuse pe unul dintre rarii săi creștini. Intră și rămâi aici până la întoarcerea mea; voi merge singur la Magnési, fiindcă, adăugă dânsul cu o voce slăbită ca și cum și-ar vorbi sieși, prigonitorii poate nu sunt departe de aici.

Însă în timp ce pronunța acest cuvânt, un mic negru se strecură lângă el, îl apucă timid de o mână și vocea clară a unui copil strigă:

— Cum, Părinte! mergi fără să mă iei și pe mine? Ah! pentru ce? Nu mi-ai spus deseori că sunt slujitorul bunului Dumnezeu și că atunci când vei purta pe Mântuitorul, voi însoți și eu pe Dumnezeul meu?

— Fără îndoială, Samo, fără îndoială, dar nu astăzi, fiindcă aş putea să mă întâlnesc cu prigonitorii!

— O Părinte! răspunse copilul cu o voce rugătoare, și cu lacrimi în ochi, fiindcă vei duce pe bunul Isus, de ce pericol ne-am putea teme? Ah! te rog fierbinte lasă-mă să te însoțesc!

Emoționat de această cerere mișcătoare, ministrul lui Dumnezeu răspunse:

— Vino, micuțule, vino!

— Mulțumesc! spuse Samo, a cărui privire se însenină de recunoștință.

Intrară amândoi în capelă, fiindcă aceste conversații avură loc în prag, și îngenunchiară înaintea Tabernacolului. Copilul cu mâinile împreunate murmură încet:

— Mulțumesc Doamne! mulțumesc pentru că m'ai ales să fiu un mic slujitor al Tău!

După o scurtă, dar fierbinte rugăciune, preotul se ridică; luă Sf. Hoștie și strângând-o la piept, părăsi Tegona, urmat de Samo.

În drum spre Magnesi, apostolul lui Dumnezeu mergea recules, gândindu-se la Sf. Sacrament pe care-l purta la piept; ja sufletul pe care-l va mângâia, iar micul ministrant se gândia plin de bucurie la ziua, de trei ori fericită, în care, el — copil sărman din pustiu — va primi pentru prima dată, pe marele Dumnezeu al cerului. În paradis fără îndoială îngerii surâdeau, văzând dorințele sfinte ale acestor suflete curate.

— Părinte! spuse micul negru, întrerupând deodată rugăciunea misionarului, tu știi, și Isus știe că eu fac toate eforturile ca să fiu bun și evlavios; când voi primi pe dulcele Isus în sufletul meu?

— Indată, copilul meu, spuse părintele, recăzând în meditație.

Totuși câteodată se oprea neliniștit, îngrijorat, privea împrejur... Iarba viguroasă se întindea ca un covor nesfârșit picurat cu flori frumos mirositoare; numai câte un palmier singular sau baobabi mărgineau aceste valuri de verdeață. Asculta... dar nu se auzea decât ciripitul fermecător al păsărilor care se

fugăreau agitând aripele de azur sau de smaragd. Totul era calm, sau, cel puțin, părea calm... și părintele, asigurat o clipă, își continua drumul.

În timp ce înainta liniștit niște oameni nelegiuți și vărsători de sânge veneau înaintea lui cu armele în mâni. Spiritul cel

Și acest mic chinez vă îndeamnă să vă împărtășiți și să vă rugați pentru convertirea păgânilor.

rău îi împingea, iar gândul la fapte rele face pe satana să tresară de bucurie. Înaintau cu precauțiune; de altfel crângurile spinoase de cactus purpurii, îi ascundeau în fața păstorului din Tegona, care mergea fără multă zăbavă.

Preot al lui Hristos, ferește-te! Nu știi tu că nătărăii sunt în drum și ei, și în timp ce te gândești numai la Dumnezeu, nu știi tu, că ei îți plănuiesc moartea?

Deodată o pârlitură de crengi, făcu pe misionar să ridice capul: rămase înlemnit, iar ochii se opriră asupra călăilor deja foarte aproape de el, cari zărindu-l, scoaseră niște strigăte sălbatice de bucurie. Ce să facă? Să fugă?... Vai! fuga e imposibilă în acea țară întretăiată de crânguri și desișuri, de liane imense care leagă copacii unul de altul. Acestea sunt un obstacol de neînving pentru o fugă grabnică!...

Ce să facă? Se va resemna!... Fără îndoială o va face bucurios pentru sine, dar privirea i se opri cu durere asupra copilului, care speriat, se prinse de dânsul.

Prigonitorii se apropiară și unul din ei strigă:

— Căutăm pe părintele alb, care a venit din Europa să învețe pe Cristos, răspunde, nu ești tu?

Departate de a se sustrage mărturisirii adevărului, preotul spuse:

— Eu sunt!

Atunci toți strigară cu o furie diavolească:

— Trebuie să-l omorâm... Trebuie să-l omorâm!...

Auzind aceste strigăte îngrozitoare, Samo, se desfăcu de părintele, înaintă curajos doi pași.

— Și eu vreau să mor cu dânsul!...

Unul din acești complici ai Satanei îl prinse cu mâna sa puternică, apoi, nemilos, înfipse cuțitul în pieptul micului creștin. Fără să scoată vreun strigăt, martirul căzu pe iarba pajîstei, care îl stropi cu propriul lui sânge.

Călăul îi dădu cu dispreț un picior, și se întoarse spre misionar. Omul lui Dumnezeu văzând omorul groaznic, o lacrimă îi străluci în ochi, iar rugăciunea inimii sale deveni încă mai arzătoare. Pumnul brutal al călăului lovi capul venerabil al preotului, care căzu jos în timp ce din gură îi ieșeau cuvinte de iertare. Măinile le ținea împreunate pe piept la care era adăpostit tezaurul cerului. Apoi nelegiuții se îndepărtară, satisfăcuți că și-au potolit pe deplin furia infernală.

Însă îngerii din ceruri nu veniră să caute sufletele martirilor... Dumnezeu nu a permis ca prigonitorii să-i omoare. Părintele, amețit o clipă de violența loviturii, se ridică; privirea lui întunecată mai întâi, începu îndată a se fixa; zări pe Samo!...

Sărman copil: sângele curgea cu îmbelșugare din rană, trupul era întins, respirația gâfâindă; moartea părea că se apropie. Făcând o sforțare, misionarul se târî până la micul negru și mâna lui compătimitoare încercă zădarnic să potolească sângele rănii deschise. Deodată micul martir deschise ochii:

— Părinte, unde sunt? spuse el cu o voce slabă... Ah! ce frumos vis am visat! Sf. Fecioară mă ducea în cer pe mânia Ei albastră.

— Copilul meu, spuse Părintele cu un ton grav, ai fi fericit să mergem în paradis?

— Desigur! murmură băiatul; trebuie să fie așa de frumos!

Și ca fermecat de o vedenie interioară Samo închise ochii muribunzi. Deodată o expresie de tristețe îi acoperi fața:

— Părinte! strigă dânsul, mi-ai spus că în curând voi primi pe bunul Dumnezeu, dar «în curând» e încă foarte de parte, fiindcă vreau să plec...

În privirea întunecată a tânărului martir, preotul lui Cristos citi moartea.

— Nu, spuse preotul, «în curând» Mântuitorul nostru va veni în sufletul tău.

— O, răspuse martirul, fericit, dar neliniștit; îl va găsi Isus destul de pregătit?

— Dragul meu, mărturisește-l cu umilință toate greșelile tale!

— Părinte! reluă copilul cu un ton surprinzător, dar cu o fermecătoare nevinovăție, dela botez am iubit prea mult pe Stăpânul cerului, pentru ca să-L fi putut supăra vreodată!...

Emoționat de mișcătoarea curăție a acestui mic înger, misionarul luă dela piept Trupul prea Sfânt al Mântuitorului și ridicând în aer hostia albă, recită rugăciunile care se spun înainte de Sf. Comunicătură:

— Doamne, nu sunt vrednic! spuse el!

— Doamne, nu sunt vrednic, nu, eu nu sunt vrednic, repetă Samo, a cărui ochi ardeau de o vie dorință.

Atunci preotul depuse pe buzele lui pânea cerească, iar copilul lăsă capul să cadă pe pieptul plin de sânge...

Ce se petrecu la această primă întâlnire a Marelui Dumnezeu al cerului cu «micul martir?»... Nu știu, dar mi se pare că trebuie să fi fost foarte plăcut Mântuitorului acest suflet curat îmbălsămat cu parfumul nevinovăției dumnezeiești.

Absorbit de gândul la Dumnezeu care era găzduit de el, copilul tăcu, dar trupul lui deveni din ce în ce mai slab. Deodată întinse mâinile și strigă cu o voce clară:

— Părinte, bunul Isus mă duce cu sine!... Cât e de frumos! cât e de frumos!... cât de frumoasă e și coroana pe care a pus-o pe fruntea mea!...

Vocea slăbi din ce în ce mai mult, dar totuși mai șopti:

— Coroana! cât e de frumoasă!... O Isuse! Isuse!

Și, după ultima suflare, sufletul lui strălucitor, sbură pentru a primi aureola luminoasă a îngerilor, coroana martirilor.

Soarele între timp, se coborî încet, încet, și deja se împodobia cu culorile de purpură și aur închis, iar adierea serii, ușoară și desmierdătoare, încovoia cu suflarea ei frunzișul delicat al ferigelor tropicale și ramurile curmalilor sălbatici.

În acest timp câțiva creștini coborând pe drumul înflorit găsiră pe părintele rănit, rugându-se înaintea trupului neînsuflit al lui Samo. În ochii misionarului străluceau lacrimile, dar buzele murmurau cu evlavie:

— Dumnezeu! sângele martirilor tăi e sămânța creștinilor; această sămânță lipsia depe câmpul meu; acum, o Isuse! sângele acestui copil va fi sămânța sfântă care va face ca sufletele să înflorească pentru viața cea veșnică...

(Din Almanach des Missions)

Strămoșii noștri.

Fiecare om are 2 părinți, 4 bunici, 8 străbunici (părinți în generația a patra), 32 părinți în generația a cincea, 64 într'a șasea, 128 într'a șaptea, 256 într'a opta, 512 într'a noua și 1024 în generația a zecea. În generația a șasesprezecea are deja fiecare om 65.536 de strămoși. Cele 16 generațiuni ocupă aproximativ un timp de cinci secole. Între cei 65.536 de strămoși, pe care fiecare om care trăiește acuma i-a avut din secolul al 14-lea încoace, s'au găsit desigur aparținători ai diferitelor clase, de unde se vede că mândria strămoșească a unora e cu totul neîndreptățită.

Atât de mare și atât de mic

Libercugetătorul englez Collins întâlnește într-o duminică pe un lucrător cunoscut care mergea la biserică.

«Încotro mergi?» îl întrebă el.

«La biserică», fu răspunsul.

«Ce să faci acolo?» întrebă necredinciosul.

«Să-l ador pe Dumnezeu!» răspunse lucrătorul.

«Dumnezeul tău e mare sau mic?» întrebă Collins mai departe și primi răspunsul:

«Atât de mare încât capul D-voastră nu-l poate cuprinde, și atât de mic încât poate să locuiască în inima mea.

Collins mărturisă mai târziu că toate răspunsurile pe care le primise dela învățați ca combatere a necredinței sale, nu l'au impresionat atât de mult ca răspunsul acestui simplu lucrător.

DOR

Mi-e dor de zilele senine
Din mândra lună Maiu,
Mi-e dor de flori de prin grădine,
De smălțuitul plaiu.

Mi-e dor de mierlă, rândunică,
De vesel ciripit,
Să văd sburând albina mică
Prin mărul înflorit.

S'ascult zefiru'n șoaptă lină
In crâng lângă izvor,
Când soarele încet se'nclină,
S'aprinde al meu dor.

Să văd cum ciocârlia'noată
In soarele aprins,
Ș'apoi pe lan cum cade beată
De focul lui nestins.

.

Mi-e dor de-altarele Mariei
Ascunse între flori,
Să intonez cântul iubirei,
Cu fii-i iubitori.

O mamă, tu Fecioară Mamă,
Tu știi cât Te iubesc...
Mă ia pe veci în a Ta seamă,
Pe veci să Te iubesc!

† Iosif Cojocaru

Din „Cronica suferințelor anonime“

(de IVAN SOLONEWICI)

La revărsatul zorilor, cu puțin înainte de ieșirea deținuților la locurile destinate pentru muncă, la amiază și seara, apăreau înaintea colibelor noastre câteva duzini de copii de țărani, spre a milogi de la noi diferitele fărămituri, rămase de la mâncare. Era ceva straniu să privești pe acești copii ai „populației libere“, cari erau mai săraci chiar de cât noi deținuții. Noi tot mai primeam trei sferturi de pâine în fiecare zi; țărani nu primeau nici atât!

Șeful nostru de aprovizionare era Gheorghe. El ne aducea pâinea și mâncarea pentru amiază. Tot el era care împărțea fărămiturile rămase acelor copii prăpădiți. Aveam o oală mare de aluminiu, cam de zece litri capacitate. Ea a fost însoțitoarea de toate zilele celor doi evadați de-ai noștri și mai târziu al unui al treilea evadat. În această oală strângea Gheorghe tot ce rămânea de la cei din colibă din supa dela amiază. Supa era pregătită de obicei din spanac pe jumătate stricat și din capete de scrumbie... N'am aflat în nici un chip, unde dispăreau scrumbiile a căror capete le primeam noi!... Puțini dintre deținuți aveau curajul să mănânce această supă și așa rămânea pentru copiii susnumiți. Mulți dintre cei cari stăteau în lagăr, își împărțeau și rația lor de pâine cu acei copii pribegi, cari semănau mai mult a stârvuri, de cât a copii

Nu-mi amintesc cum s'a întâmplat. Atât știu că odată Gheorghe și cu mine n'am părăsit trei zile dearândul coliba și vecinii noștri vărsau de obicei resturile de mâncare în oala noastră. Odată când am putut să ies din nou afară și mă duceam și eu la prânz, ca cel puțin să-mi dezamorțesc picioarele, am descoperit că oala noastră care stătea sub pat era plină cu totul și conținutul ei prefăcut într'un bolovan mare de gheață. M'am decis să duc oala în bucătărie și s'o pun pe vatră. Voiam, ca după ce gheața se va fi topit puțin, s'o vârs afară și să luăm în ea porțiunea noastră de pastă făcută din orz. Când am ieșit afară era aproape noapte. Un vânt pătrunzător și rece vâjăia printre sârmele telegrafice și-mi arunca praful de zăpadă în ochi. Nu se mai vedea nimic în jurul colibelor. Turmele de copii care la prânz rătăceau pe aci, erau plecate. Deodată de după un morman de zăpadă se năpusti asupra mea o figură pitică și mizerabilă, și o voce răgușită de copil pe deplin răcit, imi vorbi:

„Moșule, moșule, poate a mai rămas ceva de prisos... moșule, dă-mi!..“

Era o fetiță de vre-o nouă ani. Ochiul ei, de sub șuvițele părului ciufulit, străluceau infometați. Vocea-i scâncea într'una, din obișnuință și fără nici o expresivitate.

„Moșule, dă... ă...ă ăă...mi !“

— „Am numai ghiată în oală“

— „De la supă, moșule ?“

— „Dela supă !“

— Nu face nimic: Moșule, dă-mi numai încoace... îndată eu voi... zău că da,, îndată,, voi desgheța-o . și apoi voi putea s'o torn..“

Din vocea fetiței se desprindea o ură, lăcomie și frica de a fi refuzată. Stăteam nehotărât pe loc. Copila aproape îmi smulse oala din mâini. Și apoi o acoperi cu bluza sa sdrențuită, sub care nu era nimic decât goliciunea pe care se reliefau coastele de jur împrejur. Strânse oala la corpul-i gol, precum o mamă strânge copilul la sân, și-apoi se așeză în zăpadă.

Eram într'o așa stare de tâmpenie încât nu odată am încercat să caut o deslușire: anume ce intenționa în definitiv această fetiță prăpădită. Numai pentru o clipă mi-a licărit imaginea impulsului matern, care numai printr'o minune mai exista în corpul schimonosit al acestei fete... Am intrat în coliba mea ca să-mi iau alt vas, pentru a aduce pasta noastră de orz..“

În viața fiecărui om sunt clipe de-o adâncă depresiune morală. Așa clipe am trăit și eu, când, sub pat, târindu-mă pe genunchi, căutam un vas, mi-a fulgerat prin minte, că fetița cu căldura corpului său infometat, avea de topit un sloi de zece kilograme. Avea de topit bolovanul unei mâncări înghețate și desgustătoare, care numai pentru rămători ar fi fost bună. Mă gândeam că sârmanul schelet pe jumătate înghețat nu va fi în stare să topească nici măcar a patra parte a bolovanului înghețat.

Pe sub pat m'am lovit de un lemn, și improștit de lovitură și plin de desgust și de turbare am ieșit afară din colibă. Fetița ședea tot în acelaș loc și dinții îi dărdăiau îngrozitor de frig.

„Moșule, să nu mi-o iai !“, strigă ea îndată.

Am luat-o cu totul pe sus și am dus-o în colibă. Capul îmi vuia ca unui nebul. Mi-amintesc, că am spus ceva, însă cuvintele mele au fost ca ale unui ieșit din fire. Fetița se smulse plângând din mâinile mele și se năpusti să iasă din colibă. Am prins-o din nou și-am pus-o pe vatră. Infiorat și cu mâinele tremurânde am început să pipăi pe sub pat și pela pereții de scânduri, că doar voi găsi ceva fărâmituri de mâncare. Am găsit o jumătate din porția de pâine a lui Gheorghe și încă ceva coji de pâine. Fetița nicidecum nu se așteptase că i le voi da ei. Apucă cu lăcomie o coajă de pâine mușcată și începu să bage în gură ca și cum n'ar fi mâncat de o săptămână. Pe fața ei nespălată mai lunecau încă lacrimile fricei nedispărute încă. Eu stăteam înaintea ei abătut și buimăcit și plin de desgust contra a tot ce este în lume și contra mea însumi. Cum am putut oare, noi oamenii adulți ai Rusiei — 30 de milioane de oameni, să ajungem așa departe cu copiii noștri ? Pentru ce nu luptăm până la capăt ? Noi cei culți am știut doar ce a fost marea „revoluție

franceză", și am putut să ne inchipuim la fel, ce va aduce o așa mare revoluție și la noi!... Cum se face că noi nu luptăm până la capăt? Pentru ce nu apucăm armele?... Ca la lumina unui fulger, într'o secundă a apărut înaintea mea într'o claritate înspăimântătoare întreaga problemă a războiului burghez și a revoluției.

Unde sunt proprietarii? Unde sunt capitaliștii? Și unde sunt profesorii?

Proprietarii sunt în Londra, capitaliștii la comisariatul negoțului și al industriei, și profesorii în academiile de științe.. Fără vile și fără automobile... și totuși ei trăiesc!...

Și ce e cu tineretul nostru? Cu tinerii și tinerele?... La ei trebuie să ne gândim mai întâi, căci ei sunt viitorul Țării noastre... Rușine pentru noi, căci am uitat de dânșii! Pe micile lor schelete — pe milioanele de schelete ale copiilor, hămeșiți de foame, se va clădi paradisul socialist?

Mi-amintesc de o fotografie de-a lui Lenin căreia, asemenea lui Cristos, stând în mijlocul copiilor, îi erau subscrise cuvintele: „Lăsați pe copii să vină la mine...“ Ce mârșăvenie ipocrită!...

Ingrozitoare lucruri am văzut pe câmpiile sovietice. Mai teribile decât fetița cu oala plină de gheață.

Multe le-am uitat pe jumătate, însă pe această fetiță n'am s'o uit niciodată. Ea este un simbol pentru mine, un simbol al Rusiei de astăzi!...

PETRIȘOR

G l u m e

Domnule doctor, femeia mea suferă de insomnie. Ea stă trează până pe la ora două dimineață. Ce trebuie să fac?

— Să te întorci mai devreme acasă.

Examen de medicină.— Ce veți face, domnule, pentru ca un bolnav să transpire? — I voi trece printr'un examen.

Surd. — Ești capabil să păstrezi un secret? — Desigur. — Bine atunci am nevoie să-mi împrumuți parale. — Fi liniștit. Am să păstrez secretul acesta exact așa, ca și cum n'aș fi auzit nimic.

Lică, știi ce? Eu mi-am angajat un om care să mă scape de toate grijile; pentru aceasta îi dau o sută de mii de lei lunar. — Foarte bine, dar de unde ai să iei 100.000 lei? — Aceasta e tocmai prima grijă de care trebuie să mă scape.

O întâmplare din viața unui misionar

Mă aflu în tren răsfoind Misalul. Dădui de o iconiță reprezentând pe Sf. Fecioară.. Un brav băștinaș de lângă mine privi curios la dânsa. După un moment mă întrebă:

- Aceasta e soția Dumneavoastră?
- Nu, scumpul meu, îi răspunsei, e Mama mea!

Un părinte misionar, plecând cu sania trasă de câni, într'o lungăcălătorie,

O, ce frumoasă e!! Dar drăgălașul copil din brațele ei, e fratele mai mic al Dumneavoastră?

- Nu prietene, e fratele mai mare al meu.

Vă puteți închipui ce față făcu acum vecinul meu. Tăcu o clipă, și încercă să deslege ghicitoarea. Apoi spuse, ca și cum ar fi ghicit:

- Atunci acesta e un chip de mai de mult, de când era mic?
- Da, scumpul meu, spusei eu!
- Și câți ani are el acum?

— A murit deja de mai mult de 1900 de ani!

Sărmanul vecin crezu pentru un moment că îl iau în răs. Dar eu începui :

— Cum vă place Mama mea ?

— O, e minunată !.

— Desigur, prietene, am continuat eu, niciodată nu a existat pe pământ o femeie mai frumoasă, mai curată și mai sfântă. Toată lumea o cunoaște și o cinstește pe această femeie. Ea e Regina Cerului și a pământului. Se numește Maria !.

Apoi am povestit vecinului, care se uimea din ce în ce mai mult, mai exact misterul despre Cristos și Mama Lui. Mă ascultă tăcut și cu mare atenție. Din nefericire a trebuit să ne despărțim îndată. Trenul intrase deja în gară.

Cine știe, dacă această bună Mamă cerească a cărei iconiță a atras asupra sa pentru o clipă atenția celui sărman păgân, care a găsit că Ea este atât de frumoasă și de minunată, și care a admirat și Copilul din brațele Ei, cine știe, dacă spre a răsplăti această cinste cuvenită, inima Ei de Mamă nu a pregătit acestui neștiutor cinstitor al Ei un har puternic, care să-i deschidă porțile cerului !

Animalul cel mai tare

Dacă măsurăm puterea în raport cu greutatea proprie, atunci multe animale mari trebuie să se retragă din fața insectelor.

Cărăbușul de pildă, poate să tragă o greutate de patruzeci de ori mai mare decât greutatea sa proprie. Recordul însă îl deține caradașca. Cu o greutate proprie de numai patrusprezece grame, e în stare să târăe o greutate de 1 Kgr. 580 gr., ceea ce înseamnă o greutate de o sută și douăsprezece ori mai mare decât greutatea sa proprie. Aceasta nu-i în stare să facă nici un animal.

Anul școlar e pe sfârșite. și Ionel nu știe încă să numere bine Un, doi, trei, — cinci, șase... — niciodată «patru». Ca să-l silească de a spune patru, învățătorul aduce patru mere; dându-i unul, îl întrebă: Câte mere ai? Ionel: «unu», învățătorul îi mai dă unul; «câte ai acum»? Ionel: două; învățătorul îi mai dă unul; «acuma câte ai»? Ionel: «trei»; învățătorul îi dă și al patrulea; «câte ai acuma»? Ionel: «Destul».

LOVITURĂ DE MOARTE!

Primii părinți trăiau fericiți în paradisul pământesc.

Satana a voit să le ia fericirea și să se răzbune pe Dumnezeu.

E lovitura de moarte! se gândi el.

Dar Dumnezeu i-a zădărnicit planul. A hotărât Intruparea și Răscumpărarea.

* * *

Cain, gelos pe Abel, hotărî să-și omoare fratele care-l supăra.

E lovitura de moarte! credea dânsul.

Abel a fost ucis; dar neamul sfinților n'a fost distrus.

* * *

Regina Atalia a jurat să distrugă neamul regesc al lui David și să înlocuiască la Ierusalim, cultul lui Iehova, prin acela al lui Baal.

E lovitura de moarte! scrâșnea ea în turbarea-i nelegiuită. I-au ucis pe toți. Dar s'a înșelat. Rămase micul Ioas care-și răsbună atât fratele cât și pe Dumnezeu.

* * *

Irod a vrut să scape de regele Iudeilor, care se născuse de curând.

E lovitura de moarte! își spunea el, când a dat ordin să fie uciși toți pruncii din Betleem.

Însă a fost înzădar. Isus i-a scăpat și și-a îndeplinit misiunea salvatoare.

* * *

Nero a hotărât moartea tuturor creștinilor.

E lovitura de moarte! spunea el cântând și plimbându-se prin grădinile Vaticanului la lumina torțelor vii.

Nero s'a sinucis, iar creștinii s'au înmulțit în mii și milioane!

* * *

Iulian Apostatul a încercat altă tactică.

A crezut că va termina cu creștinii condemnându-i după o lege făcută de el. Într'o discuție cu Episcopii a spus: «legi, intellexi, condemnavi» (am citit, am înțeles și am condamnat), iar Episcopii i-ar fi răspuns: «legisti, sed non intellexisti, si enim intellexisses, non condemnasses», (ai citit, dar nu ai înțeles, căci dacă ai fi înțeles nu ai fi condamnat).

E lovitura de moarte! strigă el. De data aceasta voi reuși să vă distrug.

Însă visul nelegiuit a eșuat. Iulian, lovit de moarte, cu pumnul ridicat spre cer, zdrobit de desnădejde a recunoscut victoria lui Cristos: — Ai învins Galileene!

* * *

Mahomedanii, stăpâni pe Spania din Evul Mediu, amenințau Franța și Italia.

E lovitura de moarte! urlau trecând Pirineii.

Carol Martel, inspirat de Dumnezeu, i-a zdrobit la Poitiers.

* * *

Mai târziu Turcii asediază Viena, inima Europei creștine.

E lovitura de moarte! au spus și ei la rândul lor.

Viena a fost salvată prin eroismul armatelor creștine.

* * *

Voltaire și Robespierre au făcut tot ce le-a stat în putință ca să distrugă credința și să înmormânteze Biserica.

E lovitura de moarte! au exclamat dâșii cu o voce sarcastică. Religia nu va mai dura nici douăzeci de ani.

După douăzeci de ani amândoi erau în mormânt, iar Biserica mai vie și mai tare!

De vreun sfert de secol Internaționala cântă:

E lovitura de moarte!

Faptele au răspuns.

Poporul, pe care voiau să-l facă fericit fără Dumnezeu, s'a distrus în puterea lui de viață și e mai nenorocit ca înainte. Agonia bolșevismului a început!

* * *

Și istoria se repetă și se va repeta până la sfârșitul veacurilor.

Victoria definitivă aparține lui Dumnezeu, și zădarnic se lucrează fără Dânsul sau împotriva Lui.

Voi cei mari ai lumii, pe cari mândria vă ispitește să roștiți aceleași cuvinte împotriva lui Dumnezeu sau a Bisericii lui: *E lovitura de moarte!* — nu uitați că repetați o scenă pe care au repetat-o și alții după Lucifer. Sfârșitul și isbânda sunt tot ale lui Dumnezeu.

Deaceea învingătorii vor fi totdeauna cei ce-și pun nădejdea în El.

Nu vă înșelați: *Porțile iadului nu vor învinge*: „*Nou praevallebunt!*”

GLUME

Eleul rațional. — Dece ești totdeauna ultimul în clasă? întreabă tatăl neliniștit pe fiul său. — Oh! Tu știi, tată, aceasta n'are nici o importanță, primim aceeași învățătură și educație atât primul cât și ultimul din clasă.

— Ei domnule, cărbunii D-tale nu ard de loc!

Cărbunarul. Mi-ați cerut cărbuni cu care să puteți face economie!

V'am adus un sac, să vă ajungă pentru toată iarna!

Prea mulți.

Un soldat bătrân de cavalerie, amețit binișor de câteva pahare de vin, încerca zadarnic să se urce pe calul său. La fiecare încercare el chema în ajutor câte un sfânt din calendar: Vino sfinte Pavel! Sfinte Petre, ajută-mă! Sfinte Mihai, ridică-mă! În-sfârșit printr'o sfortare prea mare ajunsese deasupra dar căzu jos în partea cealaltă: încet, încet, strigă el, nu toți sfinții deodată!

Știe să deosebească. Mătușa care e în vizită întreabă pe Ghiță: «Ei nepoțele, mergi bucuros la școală?» «O da», o asigură micuțul, «eu merg foarte bucuros și încolo și înapoi, numai că acolo nu rămân bucuros.»

TATA

*La noi sub coastă lângă crâng,
E multă, multă jale;
Căci vântul bate, plopii plâng,
Cu ei întreaga vale.*

*Pădurea scutură oftând
Podoaba-i vestejită,
Cu ea cărarea îmbrăcând
In haină aurită.*

*Căsuța noastră e sub deal
Aproape de Moldova,
Ce limpede se scurge'n vale
Și-și cântă tristă slova.*

*Trei ciori din zarea sură-ajung
Se pun pe vârful morii,
Se uită lung cum valuri fug
Și cum se-alungă norii.*

*Și soarele e in apus.
In codri'ncet apune...
Tu, tată, stai pe gânduri dus,
Ce taină te răpune?*

*Cu plete sure, chipul drag,
Cu ochii limpezi încă,
Așa pierdut privești din prag
Spre rariștea din luncă!*

*In plopii goi tu oglindești
Deșertăciunea lumii...
De ce oftezi? doar n'o iubești
Cum o iubesc nebunii.*

*Ești slab căci anii te-au slăbit
Și grijile te-apasă,
Dar, mult mai mult : fiu-ți iubit
De mult e dus de-acasă...*

*La dânsul gândul tău nestins
S'avântă, dornic sboară,
De l-ai vedea că și-a afins
Prea sfânta lui povoară.*

*„Dămi Doamne zile să trăiesc
Să-l văd preot odată...”
Trei, patru lacrimi se ivesc
Și-ți udă fața toată!*

*Tu mâna'ncet spre ochi o duci,
Cu mâneca ta largă
Obrazul ars vrei să-l usuci,
Dar lacrimi noi aleargă!...*

*Un glas de clopot a sosit
Din deal, par'că te'nvie,
Cazi în genunchi, te rogi răpit :
„Te bucură Marie!”*

Această poezie a fost scrisă din Franța de tânărul dar talentatul teolog **Iosif Cojocaru**. Bătrânul lui tată mai trăiește ; e însă a murit într'o conștiință sfântă, înainte de a ajunge la idealul dorit.

Ca și roua nepătată-a dimineții
Ce se spulberă'n văpăile de soare,
Petală cu petală, Tereză sfântă și cuceritoare,
Ți-ai jertfit prea scurtul fir al vieții
Iubirii celei sfinte și nepieritoare;
O Tu, sublimă, gingașă și mare „mică floare“!
Din tronul tău de slavă și lumină,
Reversă-ășa cum ai promis,
Intreg potopul tău de trandafiri
Și-ajută-ne pe noi, copii din lacrimi și din tină,
Să isbândim în drumul greu spre paradis,..

Carnavaluri bolșevice!

Sunt faimoase carnavalurile antireligioase, ținute înainte de Crăciun și de Paști. Prin ele bolșevicii câștigă foarte mare influență și prestigiu în lupta contra a tot ce este sfânt.

Cu aceste ocaziuni se formează procesiuni batjocurătoare față de religie și față de cult. La acestea iau parte activă tineretul și școlarii, travestiți în: preoți, rabini, călugări și maici, sau cu măști de papă și de episcopi. Două exemple vor fi suficiente spre a ne face o idee de mârșăvenia bolșevică.

La Rostov pe Don, în ziua de Buna-Vestire a avut loc următoarea procesiune anti-religioasă: Cortegiul fu deschis de câteva automobile decorate cu afișe și picturi pe care se putea citi și vedea cele ce urmează: „Religia este otrava mulțimii”; Religia este o minciună și un instrument în mâna burghezimei, pentru a stăpâni și subjuga pe muncitori”; jos cu toți zeli, să fie aruncați în urzici”. Comunismul va curăți tufăraia popilor. Cardinalii, preoții, rabinii, pastorii și mulacii sunt dușmanii noștri cei mai cruzi; suntem gata în tot momentul să masacrăm preoțimea”.

Pe pereții autocamioanelor se puteau vedea și următoarele picturi: Cristos era reprezentat ca apărătorul bogățiilor stând jos pe o ladă mare cu bani. La piept ținea cu dragoste pe un capitalist burtoș, căruia îi dădea cheile lăzii cu bani. Un alt tablou reprezintă un capitalist burtoș șezând pe un scaun, pe o cruce depe care conducea cu niște funii o mulțime de muncitori cari trăgeau crucea cu burtoșul pe ea. Cristos mergea înainte fără să ducă nimic, sub el era inscripția: „Un proprietar capitalist”. „Cina cea de taină” era reprezentată în felul următor: În jurul unei mese mari stătea Ișus cu apostolii. Dar cum? Beți peste măsură! La mijlocul mesei stătea un vas mare cu vutka (rachiu), pe masă și pe jos sticle și vase sparte. Ișus cu o sticlă într-o mână și cu un pahar în alta, râzând sarcastic, îndeamnă la băut. Jos sta un apostol lungit mort-beat...”.

Iată spiritul satanic!

Dar nu numai atât. Unele erau cu totul pornografice la adresa Sf. Fecioare. Tablouri vii, de cele mai scandaloase și

mai revoltante, le prezintau tinerii comuniști din camioane. În primul camion era un comunist așezat pe un tron și travestit cu haine de arhiepiscop. Acesta cu o mână binecuvânta mulțimea, iar cu cealaltă desmierda voluptos o femeie comunistă. Alături era un cardinal, care cu o mână binecuvânta un șomer trântit înaintea lui și cu cealaltă dădea o pereche de cătușe unui capitalist în mare ținută, arătându-i un lucrător; în schimb cardinalul primea dela capitalist un săculeț cu bani. Un alt tânăr comunist, deghizat ca preot, ținea într-o mână crucea, iar în alta o sticlă cu rachiu din care trăgea din gros. Alți tineri îmbrăcați cu haine de călugări, luau poziții cinice, cântând cât îi ținea gura cântece obscene.

Camioanele erau înconjurate de garda roșie. Incet, încet s'au apropiat de catedrală. Ajunși acolo, comuniștii au aprins un rug de icoane sfinte și au ars manechinuri care reprezentau persoane sfinte. Alături, la o spânzurătoare, au atârnat figuri, reprezentând pe Cristos, Iehovah, Buda și Mahomet. Tinerii comuniști de ambele sexe executară în jurul focurilor și spânzurătorii, dansuri obscene cântând și vociferând o jumătate de oră... Populația contempla cu spaimă și teroare această procesiune și acest spectacol blasfemator.

Tot în același oraș, (Rostov pe Don), în ziua de Paști s'au petrecut următoarele scene.

În timpul liturghiei dela miezul nopții dela biserica „Toți sfinții”, în cimitirul de-alături era mai multe sute de comuniști de ambele sexe așezați pe morminte, cântau cu acompaniament de armonici, trăgeau vulka (rachiu) din gros și în mișcări obscene, blasfemau cum puteau mai bine.

Îmbătând pe unul din ei, l-au silit să intre în biserică și acolo să provoace un scandal chiar la altar. Bețivanul însoțit de câțiva tovarăși, a reușit să-și facă loc printre mulțime, cu puțin înainte de a se intona solemnul cânt „Cristos a înviat”. Bețivul ridică treptele legănându-se, și se îndreptă spre altar. Credincioșii cei mai apropiați, surprinși, n'au putut să-l împiedice, însă preotul celebrant nu-și pierdu capul. Bară imediat drumul tânărului comunist, și se puse între el și altar, amenințându-l cu lemnul crucii. Bolșevicul se opri, deveni galben și se retrase cu spaimă. Greși o treaptă a stranei și se prăbuși la pământ. Cât ai clipi din ochi, fu ridicat pe deasupra mulțimii. Era trecut ca o pană din mână în mână și aruncat afară numai decât.

Infuriați de această nereușită, comuniștii tăiară firul electric și în momentul când se intonă „Cristos a înviat” lumina se stinse brusc... Inșă, nici în felul acesta nu triumfară comuniștii, căci poporul aprinse o mulțime de lumânări și serviciul divin deveni și mai frumos și mai interesant. Un sentiment misterios umplu inimile, care simțiră într'un chip deosebit apropierea marelui mister divin. Mulțimea se rugă cu o ardoare mai mare... Preotul care ș'a opus tânărului comunist a căzut nu peste mult timp în ghiarele poliției secrete. (G. E. P. E. U-lui).

Concluzie... Din aceste demonstrațiuni antireligioase avem multe de învățat.

1. Să nu ne mărginim a fi acei burghezi pe cari îi caricaturizau comuniștii, nepăsători și asupritori a celor nevoiași cari n'au ce mânca și unde dormi și cari trăiesc numai din munca mâinilor lor, ci să fim și noi pătrunși de spiritul lui Cristos, care a spus „mi-e milă de popor”.

2. Să arătăm, că nu e adevărat ce spun comuniștii despre Cristos „că ar fi fost apărătorul capitaliștilor”. Evanghelia lui e plină de spiritul sărăciei și al jertfei, și nu odată Cristos a vorbit categoric contra bogătașilor, cari prin lăcomia lor de-a avea mai mult, înjosesc, persecută pe cei neputincioși, depe spațele cărora vor să aibă și să câștige și mai mult.

3. Procesiunile de mai sus sunt o satiră, o biciuire a obiceiurilor păcătoase pe care le văd la creștini, și care sunt în contradicție cu ceiace spun că fin de credință. Noi creștinii de multe ori **predicăm** Evanghelia și **facem** cu faptele mai rău decât comuniștii.

4. Să nu ne mărginim să înmagazinăm în mințile oamenilor idei peste idei religioase, biblice și evanghelice pe care poate mulți le știu pe de rost. Ci trebuie să trecem la concordarea lor și punerea lor în practică potrivit cu timpul și cerințele sociale și economice ale individului și ale societății de astăzi. Trebuie să știm **cum** să arătăm, că Evanghelia este și astăzi actuală și că ea **poate rezolvi** mai bine criza socială de astăzi.

Din mărșăvenia comuniștilor să învățăm ce **nu trebuie** să facem și ce **mai trebuie** să facem pentru ca victoria să fie a noastră, iar muncitorii să vadă că Evanghelia nu e contra lor, ci pentru dânșii !...

Petrișor

Maria Maica lui Dumnezeu

„Numirea ce i-o dăm de Maică a lui Dumnezeu, spune S. Augustin, „intrece tot ce putem gândi și spune despre vreun lucru sau vreo persoană după Dumnezeu”, Nici în cer nici pe pământ nu se află ceva asemănător cu Maria—căci ceea ce e mai presus decât dânsa, este numai Dumnezeu — iar tot ce nu-i Dumnezeu, stămai prejos decât Neprihănită, Și S. Albert zice

că Maria nu putea să fie înălțată mai sus, fără ca ea să devină Dumnezeu. S. Bonaventura, doctorul serafic, susține: „Dumnezeu a putut să creeze o lume mai mare, să facă un cer mai mare peste această lume, însă el nu putea face ca să se nască o mamă mai vrednică decât Maica lui Dumnezeu”. După vorbele S-lui Toma, principele teologiei, atotputernicia dumnezească nu poate, cu toate că n'are margini, să creeze ceva ce ar fi mai mare decât maternitatea dumnezească care este, ca să spunem așa, de o vrednicie fără margini. Într'adevăr, dacă reflectăm asupra demnității Maicii lui Dumnezeu, atunci trebuie să exclamăm cu S. Ludovic de Montfort: „Maria

e o capodoperă a cărei posesiune și înțelegere și-a păstrat-o Dumnezeu sie-și”.

Ca s'o putem cunoaște pe Maria, trebuie să cunoaștem mai întâi pe Dumnezeu. „Dacă vrei să cunoști mama, învață să cunoști pe fiul, căci ea e o mamă vrednică de Dumnezeu”. (S. Ildefons). Însă S. Petru Damian exclamă: Să se cutremure orice făptură în micimea ei, care ar îndrăzni să ridice ochii la această demnitate și majestate nemărginită. Noi însă, o Marie, îndrăznim să vorbim despre tine, cu toate că nu putem atinge nici pricepe cinstea ta. Și de ce? fiindcă mulțumită maternității tale, înălțării tale ești Mama noastră.

Pentru că atunci, când ne-ai dat pe Isus Christos, capul corpului mistic, ne-ai dat și membrele sale Căci aceeași mamă nu poate să nască un cap fără membre, nici membre fără cap; acesta ar fi un monstru. Tot așa e și cu harul. Capul și membrele sunt dela aceeaș mamă. Și tocmai tu, o Marie, n'ai fost numai mama Fiului lui Dumnezeu, când ai dat lumii pe Isus, care s'a făcut om, dar ai devenit și mama noastră a tuturor, care formăm într'însul un singur corp.

„Creștinul înfățișat nu-i altcineva decât Christos care trăește în om”, spune preotul Olier. Între Christos și noi e o astfel de legătură care se poate compara numai cu relația între persoanele sfintei Treimi, Mulțumită acestei legături, relația noastră față de Maica lui Dumnezeu, devine mai lămurită și de înțeles.

Din clipa, în care binecuvântata Fecioară și-a dat consimțământul la primirea Fiului lui Dumnezeu, din acea clipă, spune S. Ioan Eude, ne-a purtat todeauna ca cea mai bună mamă în sânul ei, adică în adâncul inimii ei. S. Augustin spune direct: toți aleși pentru fericirea veșnică cari trebuie să devină asemenea Fiului lui Dumnezeu, sunt adăpostiți pe lumea aceasta în sânul Mariei, unde sunt ocrotiți, hrăniți și îngrijiți, unde cresc până când buna mamă îi va naște după moarte la acea fericire.

S. Ioan o declară sub cruce mamă a tuturor oamenilor.

Și e datorită mamei de a procura toate harurile, de a da viață vieții supranaturale. de a întreține, mări și desvolta această viață. Din această demnitate de mamă a Mariei, izvoește dreptul de a fi mijlocitoarea tuturor harurilor.

Aceasta e voința lui Dumnezeu și a Fiului său, care a voit ca să primim toate harurile prin Maria, spune S. Bernard. Și S. Petru Damian zice: „Nici-un har nu vine altfel din cer decât prin mâinile Mariei”. Mai amintim dintre mulți sfinți pe S. Alfons, care a scris în „Laudele Mariei”: „Dumnezeu voește ca toate harurile pe care le-a împărțit, le împărțește acum și pe care le va împărți până la sfârșitul lumii, să treacă prin mâinile Mariei”.

Sprîjinindu-ne pe învățăturile sfinților, putem susține că dupăcum marele act al întrupării și al răscumpărării s'a înfăptuit prin Maria, tot așa i-a fost incredințat Neprihănitei mijlocirea bunurilor mântuirii a fiecărui suflet.

Pentru răspândirea acestui adevăr activează între altele, asociația „Miliției Neprihănitei” (Miliția Immaculatei, cu prescurtarea internațională „M. I.”), fondată la Roma în 1917 în colegiul Minorităților Conventuali. Câțiva ani după aceea, asociația aceasta s'a răspândit și în alte țări.

Printr'un decret al Scaunului Apostolic dela două Ianuarie 1922, asociația „M. I.” a fost aprobată. Părintele Papa Pius XI, a înzestrat „M. I.” la 18/XII 1926 printr'un Breve, cu multe indulgențe.

Asociația „M. I.” are ca scop apropierea lumii întregi de Maria, ca prin ea să jertfească toate sufletele lui Christos. „M. I.” se silește de a răspândi în lumea întreagă un spirit marian.

Astăzi iubirea de Dumnezeu se strânge în inimi. Materialismul și ateismul amenință lumea. Impotriva acestora vrea să intre în luptă „M. I.” Ca scut al învățăturii lui Christos se ridică Neprihănită. Ea își trezește copiii din somn, îi trezește la faptă, îi provoacă la luptă. Ea pune în fața masselor care luptă împotriva lui Dumnezeu, mulțimi mari, care vor lupta pentru Dumnezeu în viața particulară, în viața societății omenești, în politică, în viața națiunii.

La Dumnezeu ne duce însăși conducătoarea dumnezească, despre care spune S. Scriptură că e ca o linie de bătae bine așezată, ca o armată pregătită pentru luptă. Ea o conduce la o izbândă sigură. Căci ea are la dispoziție atotputernicia lui Dumnezeu și izvorul tuturor harurilor.

„La inima dumnezească prin Neprihănită” acesta e caracterul esențial al „M. I.” Și acest privilegiu desigur că-i place și Dănsei, căci ea singură s'a numit astfel la Lourdes: „Eu sunt Neprihănită Zămislire”.

Scopul „M. I.” e clar: stăruința de a întoarce pe păcătoși, apostafi, schismatici etc., mai ales însă pe francmasoni, și sfințirea tuturor cu sprinjinul și ajutorul Neprihănitei. Membrul asociației—cavalerul Neprihănitei—e un copil devotat cu totul mamei sale cerești, conștient de demnitatea sa, tare prin puterea conducătoarei sale. Cavalerul Neprihănitei înțelege și recunoaște rolul mare al Neprihănitei în răscumpărarea sufletelor, se dă cu totul Neprihănitei. Viața sa devine o devoțiune către Maria.

Din multele feluri ale devoțiunii către Neprihănită el alege pe cel mai perfect, cel mai bun și cel mai sigur, pe cel mai scurt și pe cel mai ușor drum, anume: el se dă cu totul Neprihănitei. Aceasta nu-i altceva decât o învoire a jurământului dela botez. În dedicarea totală Neprihănitei renunțăm la diavol, la mândria lui și la operele lui adică la păcat, și ne dedicăm Domnului într'o slujbă credincioasă.

Membrii „M. I.” dedicându-se Neprihănitei, implinesc toate condițiunile esențiale ale asociației.

Membrii „M. I.” caută să realizeze idealul de a deveni în viața de toate zilele tot mai mult proprietatea Maicii lui Dumnezeu, mai întâiu în ei înșiși. Însă numai aceasta nu le e de ajuns, membrii „M. I.” trebuie să fie pătrunși atât de mult de ideea aceasta, încât să atragă pe toți oamenii. Ei trebuie cu alte cuvinte să caute a deveni tot mai mult proprietatea ei, până a fi cavalerul ei, care e gata de a i se da cu totul, până la ultima picătură de sânge, la cucerirea lumii întregi în general, și a fiecărui suflet în special, și aceasta cit de curând.

Dar spre a se ajunge ținta aceasta, de ce fel de mijloace trebuie să ne slujim? La întrebarea aceasta ne răspunde scurt și răspicat programul „M. I.”

1. Dacă ne este posibil să ne adresăm zilnic către Neprihănită cu rugăciunea: „Marie zămisliță fără de păcat, roagă-te pentru noi care aler-

găm la tine, și pentru toți acei cari nu aleargă la tine, și mai ales pentru francmasoni, care-ți sunt incredințați".

2. Se recomandă orice mijloace permise de starea socială sau de alte condițiuni, ceea ce se lasă la judecata fiecăruia; mai ales însă se recomandă răspândirea medaliei miraculoase. Aceasta e totul!

Arma "cavalerului Neprihănitei" nu e deci un glonte, dar medalia miraculoasă pe care o poartă la sine fiecare membru al „M. I.” Mijloacele de luptă nu s'atcurile ci rugăciunile și pildele bune. „M. I.” duce un război, însă un război cu răul, cu păcatul. Așa înțelege lupta „M. I.”, și ea o duce cu iubire deplină și cu blândețe față de fiecare inimă omească.

Centrala asociației „M. I.” se află în Niepocalanow lângă Warșovia (Polonia), care caută să fie de ajutor tuturor pentru ajungerea scopului „M. I.” Mijlocul principal de care se servește Centrala „M. I.” e presa, după lozinca de azi: „Acela rămâne învingător care se servește de presa cea mai bună, și dorița ca: „cuceririle spiritului și descoperirile tehnice să servească împreună Reginei universului la mântuirea sufletelor.” Și că Centrala se servește de aceste mijloace o dovedește următoarea statistică: Tipografia posedă cele mai noi tipuri de mașini rotative. În decursul unui an (1937) s'au întrebuițat 1.980.000 kg. de hârtie. O panglică din hârtia aceasta cu o lățime aproape de un metru are o lungime de 44.000 km. și ar putea cuprinde cu ușurință pământul nostru. S'au mai folosit 35.640 kg. de culori. Motoarele au întrebuițat 105.000 kg. de ulei brut. Mai multe automobile au parcurs un drum de 65.947 km. consumând 13.860 l. de benzină.

Centrala „M. I.” scoate un ziar zilnic cu titlul: „Maly Dziennik” (Micul Ziar) care apare în fiecare zi cu un tiraj de 15.000 exemplare iar Duminică și în zilele de sărbătoare în 20.000 de exemplare. Scopul ziarului „Maly Dziennik” e de a informa, din punct de vedere catolic, pe toți oamenii doritori de adevăr. În timpul anului 1937 „Maty Dziennik” a apărut cu un număr total de 6.800.000 exemplare.

Cea mai răspândită în Polonia, cunoscută de altfel și în 64 alte țări din lume, e revista lunară „Cavalerul Neprihănitei”, editată de centrala Neprihănitei Revista apare lunar în număr de 600.000 de exemplare. Această revistă ajunge atât în colibe săracilor dela țară cât și în saloanele bogaților și are numai un scop: lauda și mărirea conducătoarei sale neprihănite. Cât de stimată e revista aceasta o arată multele scrisori ce sosesc neconținut la redacția revistei.

Stăruințele propagandei „M. I.” ajung în fiecare zi la progrese noi. Centrala primește tot mai multe scrisori, în care corespondenții doresc amănunte asupra „M. I.”

Pe baza unor înștiințări necomplete ce s'au trimis centralei din Polonia dăm aci un scurt rezumat al dezvoltării „M. I.” în unele țări.

„M. I.” numără în Polonia 350 de asociații organizate. Numărul membrilor se ridică la 577.177. Între Polonii emigrați, mișcarea „M. I.” s'a început odată cu apariția „Cavalerului Neprihănitei”, adică în 1922. Ei primesc astăzi 11.647 exemplare ale revistei: „Cavalerul Neprihănitei” 3.417 ale „Micului Cavaler”, 645 ale ziarului zilnic. Dintre Polonii emigrați au fost primiți ca membri 37.871 în „M. I.”.

Miliția Neprihănitei din Italia își are începutul la 17 Octomvrie 1917 fiind aprobată în anul 1922; ea numără azi 35.000 de membri. Organul

Miliției din Italia e revista lunară „Il Cavaliere dell'Immacolata”, care a apărut întâi la Padova (1923). Dela 1923 întreaga redacție a fost mutată la Roma.

Mișcarea mariană din țara noastră inspirată de „M. I.” datează dela 1931. In acelaș an „M. I.” își avu și aprobarea canonică. La „M. I.” aparțin reprezentanții ai intelectualilor și ai poporului atât romano-catolici cât și uniți. Actualmente „M. I.” are la noi două filiale, una în Bacău și alta în Luizi-Călugăra.

Sperăm însă că peste un an va apărea și la Iași o filială, care își are deja începutul în Seminarul Diecezan unde apare și o revistă „Legiunea Mariană” și care credem că după un an va apărea într'un număr mai mare, ca să fie accesibilă mulțimii având de scop răspândirea cultului marian. Numărul membrilor „M. I.” din România se ridică la 21.000,

In 1933 „M. I.” a fost introdus și în Belgia. Cu toate că propaganda a fost foarte restrânsă, numărul membrilor se ridică la 5.000 dintre cari se deosebește un număr de zelatori și zelatoare ale „M. I.” care trimit tot mai multe liste de membri noi câștigați. Mijloacele de propagandă au fost câteva discursuri și articole asupra „M. I.” în diferite reviste catolice.

In Cehoslovacia „M. I.” a fost introdusă canoniceste în 1935. Inima „M. I.” e Praga și Bern (Mor), „M. I.” din Cehoslovacia numără 2.700 membri.

In 1920 ideia „M. I.” a ajuns în Letonia și a găsit acolo mulți partizani râvnici, atât în rândurile preoțimii cât și în rândurile laicilor. Astăzi „M. I.” numără acolo 765 de membri.

In Franța „M. I.” a ajuns în 1925. Odată cu apariția programului „M. I.” în franțuzește, tot mai mulți Francezi au început să se înscrie în rândurile miliției. Numărul membrilor e de 436.

In Olanda „M. I.” e foarte actuală, din motivul că protestanismului rece i se pune în față cultul catolic al Neprihănitei.

„M. I.” a ajuns și în celelalte continente. Centrul acțiunii „M. I.” din Statele Unite se află la Granby (Mass). In fiecare lună apar articole despre „M. I.” în revista lunară sub titlul: „Cronica serafică. „M. I.” numără 5.950 de membri mai toți Poloni.

In America de Sud „M. I.” s'a răspândit mai mult în Brazilia în anul 1928 prin revista „Cavalerul Neprihănitei”. Astăzi mișcarea aceasta se răspândește mai ales între Portughezi, Ea pătrunde și printre Pieile roșii mai culti și care posedă limba portugheză. Acum sunt deja mulți membri portughezi strănși sub steagul Neprihănitei.

Centrul „M. I.” al Arabilor se află la Beyrouth în Syria; numărul membrilor e aproximativ 578.

Activitatea japoneză a „M. I.” a început în 1931. La început erau puțini membri deoarece numărul catolicilor nu e mare. „M. I.” a fost fundată în Mugensai no Sono de Episcopul Hajasaka la 7 decembrie 1933 „M. I.” din Japonia are 4.125 membri.

In celelalte țări „M. I.” își are zelatorii ei cu ajutorul cărora asociația se înrădăcinează cu încetul. In pregătire sunt programele „M. I.” din Spania, Turcia, Estonia și Lituania.

Acest rezultat al Miliției Neprihănitei care se răspândește tot mai mult în lumea întreagă, îl terminăm cu cuvintele unui zelos luptător al „M. I.” „Sper că în scurt timp vom înălța steagul Neprihănitei și pe Kremlin”.

Cântec de Crăciun

*Dumnezeu se naște astăzi
Intr'un grajd la Betleem;
Nesfârșitul azi ia margini,
Hai cu toții să-l vedem!
Pruncușoru'n umilire
Ne privește-atât de blând
Căci nespusa lui iubire
L'a adus pe-acest pământ.*

*Cerul astăzi e'n uimire:
A văzut că Domnul Sfânt
A luat sălășluire
Pe acest sărman pământ.
Vrând s'aducă îndurare,
Să ne scape de nevoi,
Dumnezeu cel sfânt și mare
Se coboară între noi.*

*Zâmbetu-ți ne dă nădejde,
Ochii tăi ni-ademenesc;
Scapă-ne de-orice primejdie
Pruncușor dumnezeesc!
Sfinte-ți mânila întinde
Peste-acest popor al tău
Și la sônu-ți ne cuprinde
Ca să fim ai tăi mereu.*

INCHIZIȚIA

(urmare din pagina 38)

Pedeapsele erau felurite. Cele mai grozave erau : pedeapsa cu moartea, închisoarea pe viață și confiscarea averilor. Numai pedeapsa cu moartea și confiscarea averilor aveau un caracter vindicativ ; toate celelalte erau corecționale. Să le luăm pe rând :
 1. *Pedeapsa cu moartea* : In sec. 11 și 12 care au precedat Inchiziția, principii, episcopii și credincioșii omorau, spânzurau ori ardeau pe eretici dacă erau aflați într'o adunare. E drept că pasiunile populare au avut mare rol în aceasta, dar nici influența dreptului nu era cu totul străină. Inocențiu III spune în legile sale că dacă puterea civilă pedepsește crima de lèse-majestate cu moartea, cu atât mai mult ar trebui să fie pedepsiți cu exilul și confiscarea averilor acei care ofensează pe Cristos-Dumnezeu, dezertând de la credință. Frederic II, împăratul Germaniei, trăgând consecințele, introduse pedeapsa cu moartea contra Manicheilor (1224). li pedepsea cu arderea pe rug. Papa Gregorie IX urmând pe dominicanul Guala, dădu o lege prin care ereticii condamnați de Biserică, trebuiau *lăsați* pe mâna justiției pentru a primi pedeapsa meritată. Felul pedepsei nu era specificat, dar era suficient indicat prin transcrierea la cancelaria pontificală a registrelor lui Frederic II.

Teologii și canoniștii au căutat să justifice aceste legislațiuni. Sf. Toma spune că dacă falsificatorii de monete sunt pe dreptul condamnați la moarte, cu atât mai mult ereticii convingși care falsifică însăși credința, viața sufletului. Dar deoarece Biserica e miloasă nu-i condamnă imediat, ci dojenindu-i, odată, de două ori, dacă rămân încăpăținați ea poate, spre mântuirea altora, să-i excomunicе și să-i dea pe mâna judecătorului civil, ca să-i omoare (2a 2 al, qu XI, a 3). Faptul că numai ereticii care nu se pocăiau și care recădeau în erezie erau dați pe mâna puterii civile ca să fie omorâți prin foc, dă de înțeles că totdeauna depindea de vinovat ca să scape de pedeapsă. Trebuia numai să abjure, chiar înaintea eșafodului. — Celor condamnați li se permitea primirea ultimelor sacramente. 2. *Inchisoarea* conform doctrinei inchizitoriale era un mijloc pentru penitent de a obține iertarea păcatelor sale, trăind numai cu pâne și apă. In acelaș timp supravegherea îi împiedeca să corupă turma. Erau

două regimuri: *cel strict*, după care condamnații scandalosi și sperjuri, erau aruncați cu picioarele în lanțuri într'o celulă strâmtă, și întunecată; și *regimul îndulcit*, după care cei închiși puteau lua contact cu cei de afară. Când vinovații aparțineau unui ordin religios, pedeapsa se ținea de obicei secretă și condamnații erau închiși într'o celulă a mănăstirii. Regimul nu era mai bun ca în închisorile episcopale. Hrana li se dădea printr'o gaură făcută anume pentru acest scop. Inchisoarea pe viață putea fi schimbată în temporală; amândouă în alte pedepse. Cei închiși obțineau câteodată concedii pentru nevoile familiare. 3. *Purtarea a două cruci mari*, era o pedeapsă rușinoasă. Erau din postav cu dimensiunile foarte strict determinate. Trebuiau purtate totdeauna și pretutindeni. Alte pedepse de acest fel erau: Celor cari profanaseră [Sf. Euharisie li se puneau două hostii, una dinainte, alta dinapoi.] Celor care acuzaseră fals, două limbi de postav roșu dinainte, două dinapoi. Alții trebuiau să poarte: un ciocan, figuri de ceară, scrisori etc. — Calomniatorii afară de închisoarea pe viață, trebuiau să sufere expoziția publică. Imbrăcați cu limbile infamiei, erau expuși în vârful unei scări, la colțul unei străzi sau piețe, ori în fața Bisericii, Duminica. 4. *Pelerinajul în Palestina* era considerat ca cel mai meritoriu. Pelerinajele obișnuite se făceau pe continent, în afara țării cele mai mari iar cele mai mici, în țară. Erau alese totdeauna locurile cunoscute pentru pelerinaj. 5. *Biciuirile*. Ceremonia biciuirii era următoarea: Penitentul se ducea la biserică desculț, în cămașă și indispensabile, într'o mână ținând o lumânare, iar în alta vergile. La biserică asculta Sf. Liturghie; după predică, Evanghelie sau ofertor, înainta spre altar pune lumânarea jos, dădea vergile oficiantului, se pune în genunchi și era bătut. 6. *Pedepse Pecuniare*. Se lua mai cu seamă dela bogății sgârțiți, care erau astfel atinși la inimă. Banii erau întrebuințați pentru operele pioase și pentru nevoile Sf. Oficiu. 7. *Confiscarea averilor* era una din cele mai puternice arme contra ereziei. Trebuiau să o sufere chiar prinții, seniorii, și ofițerii laici când nu dădeau concurs oficiului inchizitorial. Era absolută și trecea la moștenitori numai când aceștia nu denunțau de bunăvoie pe părinți, altfel nu. 8. *Distrușgerea caselor*. Se distrușgeau casele care serviseră de refugiu unui eretic, și câteodată și cele vecine; dar aceste legi nu s'au aplicat în mod egal. 9. *Desgroparea morților*. Când cineva după moarte era bănuț de erezie, sau se constata că a

căzut în excomunicare, se ordona desgroparea, pentru ca rămășițele lui să nu profaneze pământul sfânt. Oasele sau chiar cadavrele în descompunere, erau purtate pe străzi, în văzul mulțimii de trupa de executori, precedată de un crainic care striga numele desgropatului, în sunetul trompetei adăugând: cine va face ca dânsul, ca dânsul să pățească. — Apoi rămășițele pământeste erau arse.

II.

Rămâne de văzut — după ce am cetit constituția și modul de procedură al tribunalelor inchizitoriale —, ce să judecăm noi din veacul al 20-lea, despre această instituție și despre Sf. Biserică.

Greșelile, abuzurile, comise de particulari în aplicarea sistemului inchizitorial trebuiesc dezaprobat de oricine.

Acuzatorii falși erau tratați cu aceeași severitate ca înșiși ereticii. Erau închiși pe viață și trebuiau să repare stricăciunile provenite acuzatului din cauza mărturiei false.

Pedepele se dădeau după o minuțioasă cercetare a adevărului, garantându-se o cât mai serioasă imparțialitate. Advocații aveau rolul de a scoate la iveală adevărul. Pe atunci nu se putea închipui ca un om cinstit să poată lua apărarea unui eretic. Ereticul nu avea decât să-și mărturisească greșeala și primea pedeapsa cuvenită.

Libertatea judecătorului poate apărea excesivă. Inșă în onoarea Pontificilor Romani trebuie spus că s'au îngrijit să se evite inconvenientele și să fie înlăturate abuzurile cerând dela inchizitori calități morale excepționale: puritatea moravurilor, onestitate scrupuloasă și vârstă înaintată (40 de ani).

În timpul de azi nu putem înțelege mijloacele de tortură de atunci. Totuși nu lipsesc nici azi chinuri extrem de grozave, care numai a civilizație nu miroase. — Biciuirea pe atunci era obișnuită. Papa Nicolae I a spus că acele chinuri sunt contrare legii divine și umane, fiindcă mărturisirea trebuie făcută de bunăvoie. Dacă acuzatul îndura toate torturile, ce rușine pentru inchizitor! iar dacă mărturisea o crimă pe care nu a comis-o, a cui era răspunderea enormă? Inocențiu IV recomandând tortura a ignorat fără îndoială aceste cuvinte și e acuzat prin aceea că s'a conformat ideilor timpului urmând jurisdicțiunile laice.

Trebuie recunoscut că pedeapsa cu moartea și confiscarea averilor aveau un caracter pur vindicativ.

Însă în ce măsură sunt vinovați inchișitorii, în privința pedepsei cu moartea aplicată ereticilor? Mai întâi numărul celor dați pe mâna puterii civile nu e atât de considerabil cum cred dușmanii Bisericii.

Apoi procedura tribunalelor realizează un adevărat progres privitor la moravuri. Nu numai că au încheiat era persecuțiilor, dar au micșorat în mod considerabil condamnările la moarte, încât Lea, un istoric protestant, a spus «Rugul (Inchișitiei) a făcut relativ puține victime!»—Procedura inchișitorilor era blândă, mai prudentă ca a celorlalte tribunale contemporane. Se știe că Templierii au cerut ca o grație specială să fie judecați de inchișitie, ceiace n'ar fi făcut dacă procedura ar fi fost barbară cum o numesc cei care atacă. De regulă inchișitorii se mărgineau la constatarea vinovăției, căutând să-i convingă pe vinovați, iar dacă aceștia refuzau îi dădeau pe mâna puterii civile ca să-i pedepsească conform legilor în vigoare. E de notat că mulți din acești seclari meritaseră deja moartea pentru alte crime.

Ereticii împotriva cărora a luptat Inchișitia erau *periculoși pentru întreg neamul omenesc*. Doctrina lor era contrară societății, progresului și civilizației.

Urau tot ce e materie zicând că e creație a diavolului și nu a lui Dumnezeu. Credeau în tot felul de superstiții și se abțineau dela căsătorie. Bogomilii urau pe preoți, învățând chiar că preotul e antihrist și altele. Inchișitiei i se datorește că lumea a scăpat de aceste secte atât de periculoase, căci lupta împotriva lor era o luptă pentru viață. Cei care voiesc să se convingă adânc de aceasta, să studieze bine doctrina acelor secte și vor rămâne uimiți.

Însă nu erau pedepsiți numai cei periculoși, ci toți. Erau urmăriți chiar după moarte când nu mai puteau fi periculoși. Avem deci de apreciat pedeapsa cu moartea pur și simplu.—Pe de o parte, deoarece judecătorii permiteau deslegarea și Impărtășenia e o dovadă că ei credeau în sinceritatea căinței lui, și pe de altă parte condamnându-i de frică să nu recidiveze, înseamnă că aveau în în acelaș timp o judecată temerară și odioasă. Azi acestea ne par o nedreptate și un lucru ciudat. Dar pentru ce erau condamnați și cei nepocăiți? Sf. Toma a încercat să justifice aceasta cu argumente din rațiune, spunând că erezia e o crimă de lèse-majestate divină și dacă ereticii ar mai trăi ar fi în dauna mântuirii altora.

Prin urmare Biserica îi poate admonesta, și dacă refuză îi poate da puterii civile care să-i omoare, luându-le viața corporală în folosul vieții spirituale a altora. — Sf. Toma are un scop: să legitimizeze disciplina criminală a timpului său. Poate ar fi ajuns închisoarea pe viață! Oare azi, ce s'ar face cu un comunist încarnat? N'ar trebui un stat creștin să-l condamne la moarte? Altfel cred că nu s'ar putea pune stavilă acestui flagel de azi.

Mai departe severitatea codului inchizițional nu trebuie să ne înspăimînte prea tare. În Evul-Mediu deținătorii puterii civile, pe lângă misiunea de a apăra ordinea socială, se mai simțeau datori să apere interesele lui Dumnezeu. Se socoteau de adevărați reprezentanți ai autorității divine pe pământ. Prin urmare le aparținea răzbunarea injuriilor aduse divinității. Asimilând erezia cu crima de lèse-majestate au făcut-o vrednică de pedeapsa cu moartea, prin arderea pe rug. — Unii apologeți au încercat să arate că puterea civilă a executat pe eretic, fără a fi Biserica responsabilă. Dar s'a văzut participarea reală a inchizitotrilor la condamnările la moarte. Totuși, ținând seamă de documentele papale și imperiale, vedem că tribunalele civile și-au luat deplină responsabilitate a sentințelor pedepsei cu moartea. Inșă am văzut că Biserica excomunica pe principii care refuzau să ardă pe ereticii lăsați pe mâna puterii civile. — Așadar e o greșeală a pretinde că Biserica nu a avut nici o parte în condamnarea la moarte a ereticilor, *această participare nu a fost directă, imediată dar reală și eficace.*

Judecătorii bisericești aveau cunoștință că deciziile lor angajau în mod grav Biserica. De aceea încercară să ascundă printr'o formulă a dreptului canonic compromițătorul din situația lor. Lăsând pe eretici în mâna puterii civile, o rugau să lucreze moderat și să evite orice vărsare de sânge «și orice pericol de moarte.» Din nefericire aceasta era numai o formulă juridică destinată să menție principiul adoptat de Biserică: *Ecclesia abhorret a Sanguine.* Prin aceasta inchizitorii credeau că s'au liberat de orice responsabilitate.

Concluzia generală e că acțiunea Bisericii a fost legitimă în ceea ce privește dreptul de a pedepsi pe eretici, ea având dreptul de a se îngriji de conservarea sa, precum legitim a fost și concursul dat de stat autorității bisericești, fiindcă statul prin aceasta își îndeplinea datoria de a ajuta Biserica. Cât privește modul am văzut că procedura era mai blândă ca a ce-

lorlalte tribunale contimporane, și că Biserica nu condamna direct, ci numai indirect, silind puterea civilă să-i condamne, iar în ce privește efectele, trebuie recunoscut de orișicine că datorită Inchiziției s'a păstrat adevărata credință în partea cea mai mare a Europei.

Nu trebuie uitat că: Inchiziția nu se explică și nu se justifică decât considerând mentalitatea celor ce reprezentau puterea civilă și spirituală în Evul-Mediu, precum și groaza ce o inspira tuturor crima ereziei!

Cine dorește să afle cum s'a purtat Biserica Ortodoxă, și în special cea românească cu ereticii, să citească articolul *Inchiziția* din cartea «O turmă și un Păstor» de Arhim. Teodosie Bonteanu, pag 291—298, sau acelaș titlu în «Armele Credinței» de Dr. Gh. Fireza, ed. 2 pag. 192-200.

Inchiziția Spaniolă.

A fost de fapt mai mult o instituție politică, de stat, decât bisericească. E aceeaș ca Inchiziția papală în ceea ce privește sistemul. Se deosebește de ea prin aceea că la început a avut de luptat contra Mahomedanilor și Jidanilor, la care s'au adăugat în sec. 16 Protestanții. Maurii și Jidanii s'au convertit la creștinism încă din sec. 14. cel puțin pe față: însă se țineau tot de obiceiurile vechi, deaceea au devenit un pericol împotriva unității naționale și bisericești. Și deoarece aveau în mână banii țării, influența lor deveni și mai puternică.

Această stare a lucrurilor precum și diferite crime atunci la modă, au dus la înființarea Inchiziției Spaniole, care să le descopere, ceea ce s'a adus la îndeplinire de către Regele Ferdinand și Isabella cu aprobarea Papei Sixt V, la 1 Noembrie 1478.

La întrebarea dacă a fost o instituție de stat ori bisericească se răspunde că a fost o instituție bisericească, dar întrebunțată de absolutismul statului pentru scopurile sale. Nu se putea imputa nimic Papilor din această cauză: totul făceau regii. Papii numeau numai pe inchișitorul general. Nu se dădea apel la Roma, deaceea când Papii auzeau plângeri, nu puteau face nimic, decât să-i îndemne la răbdare și să protesteze împotriva severității. Atât!

I. Jicmon

Cei trei jandarmi

Faptul s'a întâmplat la Notre-Dame din Aiguebelle (Franța) la o mănăstire de Trapiști.

Superiorul mănăstirii mi-a spus să viu pe la ora două după amiază.

La ora 1 jum. m'am prezentat fratelui portar.

Ce călugăr impunător ! E un om de vreo 50 de ani, cu o barbă neagră, lungă, cu un mers semeț și destul de hotărât.

Mă introduce cu un gest amical în vorbitorul mănăstirii. Așteptând, mă edific !

Acest parlator e negațiunea confortului monden : pe pereți urme care dovedesc vechimea ; fotoliul și scaunele vechi, totul arată sărăcie. E o liniște desăvârșită. De fapt ea nu lipsește din nici o mănăstire.

Stau și mă gândesc :

— Sala de intrare a morții !

Sosirea Părintelui Superior îmi schimbă ideile.

Părintele e îmbrăcat într'o haină albă cu mâneci lungi. Pătrundem în mănăstire printr'un fel de intrare boltită ale cărei prime ziduri datează de prin secolul al 12-lea.

Instinctiv ridic ochii și zărese deasupra bolții următoarea inscripție : *Moartea, Judecata, Veșnicia.*

Superiorul care a văzut gestul meu, mă privește :

— Aceștia sunt cei trei jandarmi ai noștri !

— Cei trei jandarmi ?

— Ascultă : pe la mijlocul secolului trecut, un om a intrat la noi și a îmbrăcat haina noastră. Era Contele de Meaux, care a jucat în isoria politică a timpului său un rol din cele mai de seamă, deoarece a fost chiar ministru al regelui...

— Ei și ?...

— Devenit călugăr, Contele de Meaux, care de atunci s'a numit fratele Serafim, a ținut regula cu statornicie și sfințenie.

Intr'o zi doi ofițeri, care îl cunoscuseră în lume, s'au prezentat cu dorința să-l vadă. Fratele Serafin era la câmp. S'au dus la el. Superiorul dându-i voie să vorbească cu ei, cei doi ofițeri i-au pus întrebarea :

— Pentruce te-ai făcut trapist, tu care aveai toate după dorință?

Ex-Contele răspunse:

— Domnilor, ascultați bine! În lume eram necăjit de trei jandarmi, care nu mă lăsau deloc în pace.

— Cum? Tu necăjit de jandarmi?

— Da, eu; nu aveam deloc liniște. Unul se cheamă *Moartea*, al doilea *Judecata*, iar al treilea *Veșnicia*...

Spunând acestea fratele Serafin, apucă unealta de lucru pe care o lăsase pentru câteva momente jos, și-și văzu mai departe de lucru...

Iată pentruce am scris la intrarea mănăstirii numele celor trei jandarmi simbolici.

De acești jandarmi nu poate scăpa nimeni, absolut nimeni!

L. C. D.

Apa Sf. Vicențiu

O femeie a mers odată la Sf. Vincențiu Ferrer să-i ceară un sfat:

— Vreau să mă sinucid, îi spune dânsa, bărbatul mă bate mereu, mă dojenește pentru cel mai mic pretext; eu îi răspund și el sare imediat la mine, mă tratează în modul cel mai brutal. Nu mai pot suferi această vieață.

— Nu-i nimic, răspunse Sfântul, ia această sticlură cu apă, du-te acasă și când bărbatul va începe cu bătăile, atunci ia o gură de apă și să nu o dai afară din gură până ce bărbatul nu va înceta.

Femeia reveni a doua zi veselă:

— Am făcut ce mi-ai spus și bărbatul meu nu m'a mai bătut. Oare din ce cauză?

— Apa pe care ai ținut-o în gură, te-a împedecat să-i răspunzi, și să te încăpăținezi și astfel el a trebuit să se liniștească. Du-te acasă și de altă dată să iei apă de fântână care va avea acelaș efect, ca și cea dela mănăstire.

* * *

Un om era decis să se sinucidă cu orice preț, deaceea luă toate precauțiunile pentru a nu da greș.

Alese o funie, dar de frică să nu se rupă, se spânzură deasupra unui râu adânc, în care s'ar fi înecat la sigur. Totuși nesigur pe rezultatul final, luă o doză bună de otravă. În fine după ce se spânzură, trase un glonte în cap. Dar glonteale tăie funia, el căzu în apă, fu cuprins de frig și vărsă toată otrava, și tocmai atunci veni unul și-l scoase afară. Astfel trebui să mai trăiască fiindcă nu avu curajul să înceapă din nou!

RUGĂ

*Cu totul curată,
Nevinovată,
Te afli în cer,
Fecioară.*

*În cer ridicată,
Incoronată
De Fiul Tău
Marie!*

*Din veci destinată
Imaculată
Ai fost și ești
Curată.*

*Cu înflăcărare,
Iubire mare,
Noi alergăm
La Tine.*

*Sub mantia-ți ia-mă
Iubită Mamă,
Nu mă lăsa
Pieirii.*

Fr. Vărgă

Minciuna

În timpul sfințelor misiuni, un predicator anunță asistența că a doua zi va vorbi despre minciună. Însă adăugă: «Vă rog să citiți — ca pregătire — capitolul 17 din Evanghelia Sf. Marcu.

A doua zi se sui pe amvon și înainte de a începe, întreabă cine a citit capitolul al 17 din Ev. Sf. Marcu. Toți au ridicat mâna.

Atunci misionarul spuse:

— Văd că aveți nevoie să vă vorbesc despre minciună, fiindcă Evanghelia Sf. Marcu are numai 16 capitole.

Problemă

În fiecare colț al unei săli șade câte un motan.

Înainte fiecărui motan se află trei motani.

Pe coada fiecărui motan șade câte un motan.

Câți motani sunt în sală?

ANECDOTE

Într'o societate veselă, cineva începu să explice cât s'a necăjit Galileu și câte socoteli a avut de făcut până să dovedească cum că soarele stă pe loc și *pământul se învârtește*. — Prost trebuie să mai fi fost Galileul dumitale, replică un altul; eu n'am nevoie de atâta muncă și socoteli, — ci doar patru cinci pahare de vin bun și eu văd cu ochii mei că pământul se'nvârtește!

Două categorii

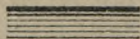
Târg de porci. Animale, vânzători și cumpărători se învâlmășesc într'un fel de furnicar compact. Un preot bătrân încearcă să-și facă drum.

— „Curios” spune unul din acei tipi ce se servesc de orice ocazie spre a plasa un spirit nesărat. „Astăzi nu vezi decât preoți și porci!”

— „D-ta ești preot?” întreabă slujitorul bisericii, cu blândețe.

— „N... n... nu!”

„Atunci pentrucă te găsești aci, spune-mi ce ești D-ta?”

Știința și credința

de acord asupra unei relicve sfinte

Lințoliul din Torino, cercetat cu cele mai riguroase metode științifice, confirmă spusese Evangheliei.

„Iosif a luat corpul, l-a înfășurat într'un lințoliu alb și l-a pus în mormântul nou pe care-l săpase în stâncă el însuși”, povestește evanghelistul Matei.

Technica fotografică modernă vine astăzi să întărească litera Evangheliei și să dovedească, în plus că lințoliul în care a fost înmormântat Isus păstrează încă urma trăsăturilor Sale.

Rândurile de mai jos vor arăta pe larg odiseea uneia dintre cele mai impresionante descoperiri pe marginea Sfintelor Scripturi.

Fecioara Maria și Apostolii au păstrat desigur, giulgiul sfânt. Prețioasa relicvă n'a reapărut însă în istorie decât la ince-

putul secolului V pe vremea împărăteselor Pulcheria și Eudoxia. Înainte de clădirea Constantinopolului, se putea vedea în fiecare Vineri, printre alte relicve, lințoliul în care a fost înmormântat Mântuitorul. Odată cu venirea cruciaților, relicva a dispărut, spre a reapare în 1349 în Franța, la Besançon.

După alte câteva dispariții și regăsiri, sfântul lințoliu apare în Italia, la Torino, unde se găsește până în ziua de astăzi. Proprietate a familiei regale Italiene, relicva sfântă nu este expusă decât la ocazii foarte rare și cu o pompă de neuitat.

Până în 1898, lințoliul n'a fost cercetat niciodată în mod științific. La data aceea, un ofițer francez călugărit, abatele Noguler de Mallijay, profesor de fizică la Torino, avu ideia să

ceară fotografierea lințoliului. Cu această misiune de încredere a fost însărcinat cavalerul Secondo Pia, excelent fotograf.

Cavalerul s'a executat. Dar când a scos placa fotografică din revelator a rămas înmărmurit: lințoliul purta amprenta unei figuri de o majestate supraomenească: Figura Mântuitorului.

Descoperirea a avut un răsunet imens.

S'au format două tabere, pentru și contra autenticității. Se găseau de ambele părți preoți și laici credincioși.

Au trecut de-atunci treizeci și ceva de ani. Sfântul lințoliu a fost expus din nou în 1931 și 1933. Toți cei care au avut norocul să-l examineze, s'au convins că fotografiile cavalerului Pia nu erau trucate și că lințoliul păstrează în ade-văr, în negativ, imaginea feții Mântuitorului.

Pânza sfântă e de în, lungă de 4,36 metri și largă de 1,10 metri. În ciuda celor aproape două mii de ani de când a fost țesută, ea este de o albeață uimitoare. O cercetare amănunțită dovedește că țesătura n'a fost tratată cu nimic și că fibrele înseși poartă în grosimea lor, ca și cum ar fi vopsite, două imagini — una din față și alta din dos — ale unui bărbat înalt.

Aceste imagini sunt atât de ușor trasate încât mulți, care le văd pentru întâia oară, sunt surprinși că nu zăresc nimic pe lințoliu.

Unii adversari ai autenticității imaginii afirmă că prin secolul XII sau XIV, un pictor ar fi zugrăvit cu multă dibăcie acest portret negativ, de o frumusețe și măreție care întrece toate picturile reprezentând pe Iisus, făcute până acum.

Ipoteza aceasta este foarte șubredă. Care pictor, prin ce procedeu atât de perfect, necunoscut de cei mai buni specialiști, ar fi putut realiza portretul invizibil atâta vreme cât n'a putut fi fotografiat?

Concluziile valabile nu pot fi decât următoarele: impregnăt cu mirodenii și substanțe rășinoase — cum se obișnuia — giulgiul s'a înegrit sub acțiunea sudoarei și a vaporilor amoniacali degajați prin piele. Astfel s'a fixat conturul feții și al corpului și, deasemeni, urmele lăsate de flagelație și de crucificare.

În 1934, fotografiat din nou, de astă-dată cu plăci sensibile la infra-roșu, giulgiul confirmă prezența imaginii sfinte.

Știința dovedește odată mai mult miracolul divin. Microscopul, obiectivul fotografic, razele infra-roșii n'au putut decât să confirme ceea ce afirmă litera Evangheliei.

VIZITAȚIUNEA CANONICĂ

ȘI SF. MIR

Vara aceasta s'a făcut vizitațiunea canonică a parohiilor din Moldova, cu puține excepțiuni, și s'a dat Sf. Mir la copii și la adulții, cari nu-l primiseră încă și fuseseră pregătiți a-l primi.

Vizitațiunea canonică a început în ziua de 25 Iunie, cu parohia **Săbăoani**, din Jud. Roman, și s'a continuat cu celelalte parohii din acelaș județ, întrerupându-se provizor la 7 Iulie cu parohia **Bărgăoani**, din județul Neamț. Excelența Sa Mihai Robu, Episcopul nostru, a fost primit pretutindeni cu căldură și însuflețire de Cucernicii Părinți Parohi și de poporul credincios, și condus în procesiune până în biserică. Fete de școală îi aruncau flori în cale. După terminarea ceremoniilor prescrise, și vizitarea bisericii, P. S. Sa era condus tot în procesiune la casa parohială, unde petrecea noaptea. Ziua următoare P. Sf. Sa celebra Sf. Liturghie, ținea predica, și apoi dădea Sf. Mir. — După masă, sau în zilele următoare, vizita bisericile filiale. — În unele părți au ieșit într-o întâmpinare Episcopului călăreți cu stegulețe, cu toate că P. Sf. Sa ar fi fost mai bucuros să nu-i iasă înainte, fiindcă întârziiau sosirea la ora fixată, caii neputând alerga așa de repede ca automobilul, cu care călătorea Prea Sfințitul. — E de prisos a aminti, că Episcopul a ținut câte o cuvântare, oriunde a fost, și câte o predică la fiecare Liturghie, sau înainte de a da Sf. Mir. — S'a miruit nu numai în biserică parohială dar și în bisericile filiale (tipărite cu litere groase).

Iată numărul celor miruiți în diferite localități, punând în frunte parohia, apoi filialele.

1. — **Săbăoani** 589 — Traian 52 — **Pildești** 234 — Corhana 61.

2. — **Gherăești** 187 — **Barticești** 158 — Iugani 102 — Tețcani 74 — Ferdinand 43.

3. — **Hălăucești** 308 — Zăpodia 123 — Luncași 87 — Mogoșești 77 — Mircești 53 — Cozmești 24 — Muncel 6.

4. — **Butea** 127 — **Fărcășeni** și Carcași 85.

5. — **Oțeleni** 187 — Slobozia 64 — Buhonca 46 — Boghicea 45.

6. — **Răchiteni** împreună cu Sturza 195 — **Șcheia** 84.

7. — **Adjudeni** 202 — Rotunda 99 — Rediu (Carol II) 58 din alte parohii 5.

8. — **Buruenești** 162.

9. — **Bărgăoani** 110 — Breaza 15 — Tupilați 14 — Talpa 31 — David 11 — Văleni 11 — Dochia 4 — Belcești 1.

Au fost vizitate 31 localități cu biserici și au fost miruite 3.537 persoane din parohiile Decanatului de Siret, dela 26 Iunie până la 7 Iulie inclusiv.

După o întrerupere de o lună, în timpul căreia a avut însă loc vizitarea canonică a parohiei **Pașcani**, unde s'au miruit 100 de persoane în ziua de Duminică, 17 Iulie, Prea Sfințitul a reluat vizitațiunea canonică în ziua de 5 August, în județul Bacău, în decanatele de Bistrița și de Trotuș, întrerupând-o la 30 August, după vizitarea bisericii din Vizantea, filiala parohiei Focșani, din județul Putna. — În decursul acestei călătorii canonice Prea Sfințitul a binecuvântat piatra fundamentală și temeliile pentru noua biserică parohială din Pustiana; și a sfințit noua biserică (din lemn) ridicată în satul Sârbi, filiala parohiei Pustiana. — Iată numărul confirmațiilor după parohii și filiale:

1. — **Cleja** 252 persoane (cu filialele Somoșca, Ciocani, Berindești, Răcăciuni, Satu-Nou (Buzdugan) — **Sascut** 84 — **Fundu-Răcăciuni** 100.

2. — **Fărăoani** 404 persoane împreună cu Valea Mare.

3. — **Pustiana** 344 persoane (cu filialele Tărăța, Cucueți și Râpa-Epei) — **Frumoasa** 368 — **Sârbi** 60 — **Enăchești** 45 (cu alte filiale) — **Stufu** (cu Bălăneasa) 77. — S'au vizitat bisericile filiale Cucueți, Tărăța, Nadișa, Năsoești, Bălăneasa.

4. — **Dărmănești** 136 persoane (cu Doftana, Bogata, Gloduri, Comănești, Moinești) — **Ciugheș** 110 — **Agăș** 42 (în capela Maicilor de Sion) — **Berzunț** 102. — Pe lângă aceasta P. Sf. Sa a vizitat filialele Comănești, Gloduri, Doftana și Bogata.

5. — **Târgu-Trotuș** 55 persoane — **Târgu-Ocna** 61 — **Sf. Ana** 81 — **Tuta** 85 — **Onești** 135. Din Onești, la 18 August, Prea Sfinția-Sa a vizitat biserica din **Capăta**, filiala parohiei Cleja, unde nu putuse răzbate când a fost la Cleja și Fundu-Răcăciuni. drumurile pe acolo nefiind practicabile pen-

rtu automobile ; pe când dela Onești se poate ajunge la Capăta pe șoseaua, ce trece prin comuna Răpile și pe lângă comuna **Gropile** ; însă pe vremea ploioasă și pe aici ar fi greu de pătruns. — La Capăta nu mai fusese vizită canonică niciodată, din cauza îndepărtării și lipsei de căi bune de comunicație.

— 6. — **Grozești** 418 persoane (cu Bahna) — **Satu-Nou** 304 (cu Nicorești și Pârgărești) — **Valea-seacă** 87 (cu Gutinaș) — **Pralea** 60. — S'au vizitat și toate celelalte biserici filiale : Pârgărești, Nicorești, Bahna, Gutinaș și Borzești (unde este o capelă modestă pentru cele câteva familii catolice).

7. — **Focșani** 49 de persoane — **Vizantea**. 124.

În total s'au vizitat 42 localități cu biserică și s'au miruit 3.619 persoane. — A urmat o pauză de aproape două săptămâni, după care Prea Sfințitul nostru a mers în ziua de Duminică, 11 Septembrie, la **Hârlău** și **Cotnari**, vizitând bisericile și dând Sf. Mir la 52 persoane la Hârlău, și la 64 persoane din Cotnari.

La 13 Septembrie Excelența Sa a reluat vizitațiunea canonică în județul Bacău, începând cu parohia **Liuzii-Călugăra** și terminând cu **Ploscuțeni** la 2 Octombrie. — În decursul ei a sfințit două biserici (una modestă de lemn la Furnicari, alta frumoasă de cărămidă la Horgești), și a pus piatra fundamentală la alte două biserici (una la Petriș, alta la Văleni), toate în parohia Văleni. — Iată numărul celor miruiți :

1. — **Liuzii — Călugăra** 600 persoane din întreaga parohie. — La 14 Septemcre s'a consacrat altarul principal din nou biserică monumentală din L. Călugăra. — S'au vizitat toate bisericile filiale, anume : Sărata, Trebeș, Secătura, Petricica, Gaidari

2. — **Valea-Seacă** 500 persoane din toată parohia. — S'au vizitat bisericile filiale Galbeni și Ferdinand.

3. — **Bacău** 393 persoane (cu Izvoare, Barați și Mărgineni) — **Buhuși** 44 — **Lespezi** 315 — **Schineni** (cu Peletuci) 71.

4. — **Prăjești** 856 persoane din toată parohia. — S'au vizitat, cu toate că ploua, bisericile filiale Măgla, Bălușești, Călugăreni, Rușii-Vlădicăi, Traian, Satu-Nou și Buhociu. Din cauza vremii rele și a drumurilor rele nu s'au putut vizita filialele Bogdănești, Poiana lui Iuraș și Zăpodia.

5. — **Văleni** 134 persoane — **Horgești** 248 — **Gioseni**

148 — **Furnicari** (cu Tamaș și Petriș) 124 — **Vladnic** 159 — **Găiceana** 128. — După sfințirea pietrei fundamentale pentru biserica nouă din Petriș, s'a vizitat și biserica din Tamaș.

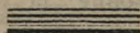
6. — **Ploscuțeni** 194 persoane miruite.

În această a treia călătorie Prea Sfinția Sa a vizitat 30 de localități cu biserici și a miruit 3.940 persoane.

Parohia Botoșani a fost vizitată la 9 Octombrie, Duminică. S'a dat Sf. Mir la 61 de persoane.

Parohia Horlești a fost vizitată cea din urmă, Duminică, 16 Octombrie. S'au miruit 171 persoane (cu Slobozia și Țibana; urmând ca celelalte filiale să fie vizitate anul viitor.

În total — dela 25 Iunie până la 16 Octombrie — Prea Sfinția Sa Episcopul nostru a vizitat **111 localități și biserici, și a miruit 11.623 persoane.** — Drumurile străbătute cu automobilul fac o lungime de 7.300 kilometri.

G l u m e

— Cum poți d-ta om sănătos să cerșești, om întreg în toată firea!

— Nu cumva vrei pentru banul d-tale să-mi tai un picior?

* * *

Sport

— Ia spune-mi Pârvulescule, cine a bătut pe Filistenii?

— Nu știu, domnule profesor, încă n'am citit cronică sportivă.

* * *

— Acuzat, de ce ți-ai ucis soacra?

— Din milă, domnule Președinte.

— Din milă? Cum adică?

— Din milă... pentru mine.

Ajutorul social în noua Spanie

„Niciun cămin fără foc niciun Spaniol fără pâine“

(Generalul Franco)

Falanga spaniolă Tradiționalistă n'a văzut numai o dorință în această sentință a Generalului Franco; ea a înțeles-o tot ca pe un ordin, trebuind să ajungă la realizarea celui mai explicit dintre postulatele sale, să *suprime mizeria foamei și dezolarea căminurilor părăsite*. Falanga a căutat să pună capăt nenorocirii oamenilor mînați de foame și de neliniștea părăsirii, pătrunși de frig în aceste colibe izolate și expuse asprimii iernei. Falanga a luat în considerațiune pe acești nenorociți de copii a căror existență se împarte între mizerie și boală, aceste nenorocite ființe, ale căror corpuri sunt strivite de atâtea suferințe și care sunt pradă tuturor nedreptăților. Falanga vrea să reconstituească o Spanie, în care în fiecare cămin, să renască fericirea, bucuria de a trăi și de a munci și în sânul căreia mizeriile și greutățile să nu mai constituiască un obstacol de netrecut.

Asemenea aspirațiuni nu s'ar fi putut realiza decât cu ajutorul unei asistențe sociale, a unui ajutor vital acordat dela frate la frate și nu ca o pomană de natură a jigni pe acei cari o primesc sau ca o rece redevență, provenind dela vre-o oarecare veche instituțiune oficială. Astăzi este vorba de un sprijin voluntar, generos și dezinteresat, adus de toți cu o bucurie sinceră și senină, care este semnul distinctiv al unei strânse și frățești solidarități.

În aceste dispozițiuni de spirit, s'a văzut născându-se „Ajutorul Social“ „Mesele copiilor“ și acele „Frățești“, „Opera Națională Sindicalistă a femeii și copilului“, „Ajutorul bolnavilor“ „Ajutorul bătrânilor“. Ajutorul social n'a întârziat în a deveni o realitate, o organizațiune de cea mai mare întindere și de cel mai mare folos. Se poate afirma fără frică că ea a fost o operă maestră a Falangei și că acțiunea sa n'a fost în nici un moment împiedicată de cerințele și variațiunile zilnice ale războiului. Și tocmai în asta constă marea valoare a renașterii spaniole: în timp ce războiul este dus victorios înainte, îndărătul

frontului viața își reia cursul ei normal, iar ajutorul social născut din dragoste creștinească, înflorește și se întinde uimitor. Iată adevăratul naționalism creștin!

Ajutorul Social s'a născut în Octombrie 1936 la Valladolid cu caracterul unei opere de provincie, dar ea deveni în curând, grație Falangei, o operă națională. Ca atare, ea a fost dotată cu o organizațiune potrivită ei. Statul nu întârzie a lua sub protecția sa dând dispozițiunile legale cari regulamentau administrația sa și garantându-i încasările generale. O Cassă Națională de compensațiune a fost creată în acest scop, luând în sarcina sa toate delegațiunile provinciale ale Ajutorului Social. Statul autoriză cu titlu oficial sistemul stabilit de către Falangă în scopul de a aduna fondurile necesare.

Aceste încasări au drept caracteristică de a nu proveni decât din donațiuni voluntare. Aceste sunt adunate cu ajutorul a trei Instituțiuni: „Colecta publică săptămânală“, „Fișa albastră“, „Timbrele de Ajutor Social.

„Colecta săptămânală“ a fost făcută pentru prima oară în Octombrie 1926. Iată cum se procedează: o emblemă de fiecare dată altfel este remisă oricărei persoane care o acceptă și în schimbul căreia aceasta dă o sumă. Participarea este fixată la 30 de centime de emblemă și persoană. La această sumă extrem de modestă se adaugă daniile generoase și foarte numeroase din partea subscriitorilor. Incasările lunare obținute în acest fel, sunt dintre cele mai importante. În Noembrie 1936, colecta debută în mod parțial și rudimentar și dădu circa 9.758 de pesetas. Colectele ridicate în Septembrie 1937 au atins impunătoarea cifră de 431.322 de pesetas și în fiecare lună, fructul coletei devine mai important, ceia ce denotă cu adevărat cât de unanimă este adeziunea noiei Spanii și ce entuziasm produce această operă de ajutor intern.

„Fișa albastră“ aduce și ea strălucitoare succese. Este vorba despre o subscripțiune săptămânală făcută la domiciliu. Se poate da, indiferent, bani sau daruri în natură. Nesocotind decât participarea în bani, se adună sume importante. Darurile în natură reprezintă deasemeni și ele, o parte extrem de importantă a cifrei totale a încasărilor.

„Timbrele de ajutor“, a căror întrebuințare rămâne facultativă, și taxele de corespondență constituiesc de asemeni un aport considerabil.

Dintre toate activitățile conduse de odată prin Ajutor, aceia care se pare a absorbi mai mult, este Instituția „Meselor pentru copii“ și a „Frăției“. Se poate ceva mai curat mai vesel, mai atrăgător decât sălile de mâncare ale Ajutorului! Confortul și infrumusețarea acestor localuri au fost impuse până la cele mai mici amănunte; ferestre largi, mese și scaune proporționate cu talia micilor invitați, rufăria de masă, tacâmuri și veselă aleasă din'nadins pentru ei. Sute de copii aleargă acolo zilnic, fericiți a găsi o primire cu totul maternă. Militantele din secția feminină a Falangei Spaniole Tradiționaliste se dedică cu totul serviciului acestor copii, îi înconjoară cu îngrijiri și le împarte o hrană care atât pentru cantitate cât și pentru calitate, poate fi comparată cu aceia a celor mai bune restaurante.

Ajutorul social, se poate spune, că a atins cu adevărat apogeul său, dacă te gândești că el a pătruns până la cel mai mic și cel mai din urmă colțișor al Spaniei liberate și a exercitat activitatea sa în toate căminurile nevoiașe. Peste tot unde trece el, seamănă bucuria și face bine micșorând astfel erorile și mizeriile îndurate sub jugul roșu bolșevic.

Istoria ajutorului social este țesută cu nenumărate anecdote. Unele sunt înduioșătoare altele întristează profund, când se văd de aproape ravagiile răului, făcute cu știință, și cum s'a ajuns a amăgi, a otrăvi sentimentele cele mai curate ale unui popor nobil.

Opera de ajutor are o mulțime pe aspecte cari se desfășoară din zi în zi și ating rezultate uimitoare. *Opera Națională Sindicalistă pentru apărarea Mamei și a Copilului* veghează la forța fizică și spirituală a generațiilor viitoare. „Îngrijind de mame și de copii, vom oțeli Spania de mâne“ Cu această intențiune s'au înmulțit numitele „Căminuri ale Copilăriei“, instituțiuni prevăzute cu toate instalațiunile și perfecționările moderne la construirea căror au prezidat tehnicieni, arhitecți și doctori destoinici. Spiritul este cât se poate de minunat. Aci îl obișnuiește pe copil de a-și îndrepta

prima privire spre icoana sfântă care a privegheat la leagănul lui; îl înconjoară în îngrijiri afectuoase și cu dragoste procurându-i cele necesare și conducându-l spre disciplină. Săliile de joc și de studiu au fost obiectul unei intențiuni speciale răspunzând celor mai moderne metode pedagogice și celor mai bune condițiuni sanitare.

„Grădinile materne” sunt un vesel cuib de joacă; copiii petrec într’un mediu sănătos, familiar, unde totul respiră pace și dreptate socială. Sub soarele supravegherii materne a Falangistelor noastre, aceste mici ființe se dezvoltă și se fortifică pe când mamele lor își văd de treburi.

Numeroase *Maternități și Colonii de odihnă* au fost instituite de către Ajutorul Social. Să adăogăm la aceste Instituțiuni pe acele ale „Căminului Național-Sindicalist”, „Ajutorul bolnavilor”, și „Ajutorul bătrânilor”.

Pentru a asigura eficacitatea și perfecta dezvoltare tehnică a unei munci atât de considerabile, Militanții din Falanga Spaniolă Tradiționalistă se pregătesc mereu, urmând cursuri, în special la Valladolid. Bărbați și femei se specializează pentru fieaare dintre secțiunile inter-ajutorului, cu scopul de a răspândi împrejurul lor străbătând teritoriul național în întregime, învățământul și practica lor.

Poporul spaniol are de aci înainte toate mijloacele de a duce o viață normală care, dacă nu se bucură de un lux nefolositor, răspunde totuși cerințelor demnității naționale.

Pentru orice comandă de cărți morale și religioase, adresați-vă la

Editura „Presa Bună” str. Ștefan cel Mare 60

— CATALOGUL se trimite gratuit la cerere. —

Cereți ultima noutate **„P A P A”** — Iași —
de Iosif de Maistre
traducere de M. Theodorian Carada. _____ Prețul 50 lei

Poveste de Crăciun

A fost odată, de demult, pe când îngerii Domnului se pogorau pe pământ și se arătau oamenilor, un împărat foarte puternic. Împărăția lui era mare și bogată, dar supușii lui nu erau fericiți, pentrucă Împăratul era într'o dușmănie fără seamă cu vecinul lui.

Inima lui era neagră de ură și de tristețe, pe fața lui de mult nu mai lucise un zâmbet de bucurie și mulțumire și totul în jurul lui era trist și mort.

Palatul lui frumos de cleștar, cu sălile minunate de aur și marmură era cufundat într'o tăcere adâncă. Nu se mai auzeau cântări, nu se mai vedeau lumini, nu se mai știa de o sărbătoare sau de o veselie. Împărăteasa demult își uitase pozoabele într'un colț al iatacului ei, și despletită și cernită lăcrăma într'una din ochii ei frumoși ca două stele, la picioarele Prea Sfintei. Iar Domnița, vis de aur și de fericire, nădejdea țării și bucuria poporului, cutreera singură și măhnită grădinile frumoase, spunând florilor durerea ei. Când dădea binețe oamenilor, zâmbetul ei era trist pe fața ei frumoasă, luminată de ochii albaștri, așa de tristă ca la îngropăciune. Inima îi era bună, sufletul curat și și-ar fi dat fericirea, viața chiar, numai ca părintele ei să nu mai fie rău și măhnit, măicuța ei să nu mai plângă, poporul să nu mai geamă în biruri și lacrimi.

Cu cine se întâlnea vorbea frumos, dădea sfaturi și din plinătatea tinereții răspundea tuturor cu zâmbetul ei dulce, dulce, dar dureros. Ar fi vrut ca măcar ea să fie o rază de soare în noaptea de durere din jurul ei, și de aceea zâmbea; dar o nesfârșită durere era în acel zâmbet frumos de zână. Aproape toți bărbații voinici și floarea tinereții din împărăție pieriră în luptele sângeroase pe care le ducea Împăratul și jale mare se întinse în toată stăpânirea. Cerșătorii și săracii se înmulțiră cu duiumul și Domnița nu mai prididea cu darurile.

Noaptea pe furiș se înfășura într'o haină mohorâtă și astfel nevăzută de nimeni, decât doar de Bunul Dumnezeu, ea ieșea din palat însoțită de mama ei, Împărăteasa, și de dadacă; și mergeau pe la bordee să ducă pâine și haine nenorociților copii, văduve și bătrâni.

Așa întâlnea ea deasemenea pe Fiul împăratului vecin, care o iubea de mult, în taină, și care venea din când în când s'o vadă, îmbrăcat în haine de cerșător. Peste câteva zile trebuia să fie logodna lor, tot în taină, căci de-ar fi aflat Împăratul, taică-său, ar fi omorât-o în ura și mânia lui nespusă. Ea n'ar fi vrut să se logodească astfel cu neștirea tatălui ei și fără

binecuvântarea părintească, cu toate că-l iubea mult pe Fiul de împărat.

Dar nu se putu împotrivi dragostei lui și dorea să știe fericit barem un suflet. De aceia acum aștepta neliniștită și cu inima sfâșiată de teamă, de durere și de bucurie laolaltă, bucuria că va fi în curând logodnica Feciorului de împărat, viteaz și frumos ca un soare, pe care-l iubea așa de mult. Această zi sosi, sau mai bine zis această noapte, când trebuia să plece cu Fiul de împărat, căci pe la miezul nopții Domnița auzi pietricica izbindu-se în geamul iatacului ei și știu că trebuia să coboare. Dădaca o ajută repede să se îmbrace, și o însoți până la ușă unde o aștepta fiul de împărat. Domnița încălecă pe calul adus de el pentru dânsa și porniră amândoi spre chilia pustnicului care trebuia să-i logodească. Merseră mult timp alungați de dor, fericiți că sunt așa de mult timp unul lângă altul, dar îndurerați că măicuțele lor le duce grija și ee frământă pentru ei. Ajunseră într'o poiană frumoasă, udată de un izvor cristalîn cu murmurul dulce, dar un murmur mâhnit de toamnă, căci frunzele galbene și ruginii ale copacilor cădeau una câte una în el, și le duceau pe toate la vale, la mormântul frunzelor. Se dădură jos de pe cai, pe care îi lăsară să bea apa limpede și să pască iarba verde de pe lângă izvor, iar ei se așezară pe un dâmb acoperit de mușchi, să se odihnească. Mai aveau de mers, și aproape terminară merindele. De aceea fiul de împărat se duse să caute ceva de vinat, iar Domnița începu să strângă lemne pentru foc. Și cum strângea ea, alegând pe cele mai uscate, deodată se pomeni în fața unui bărbat:

— „Nu mă mai cunoști, Domniță?” spuse el fetei de împărat care-l privea nedumerită și plină de teamă.

— „Nu, nu te cunosc; cine ești?”

— „Sunt logodnicul Măriei Tale”.

— „Logodnicul meu?”

— „Da, tatăl Măriei Tale te-a promis din leagăn părintelui meu Negură-Impărat, pentru mine, fiul lui.

— „Eu nu știu nimic, nimeni nu mi-a spus ceva despre acest lucru.

„Da, Măria Ta erai micuță până acum; și acum când ai crescut mare, inima îți este în altă parte. Știu cu cine ești în pădurea aceasta, unde te duci și tot ce faci. Am aflat pentru că de mult te urmăresc. Uite ce: ori vino înapoi acasă, ori încălecă și hai să pornim la pustnic să te logodești cu mine. De nu părintele Măriei Tale va afla că te logodești cu feciorul dușmanului lui de moarte, și mult timp n'ai să te bucuri de această logodnă și nici de alesul inimii Măriei Tale”. Domnița stătu câțva timp pe gânduri. În sufletul ei era o mare de durere și

frământări. Dar când trecu prin mintea ei desnădejdea fiului de împărat care nu va mai găsi-o pe dâmbul acoperit de mușchi când se va întoarce, și va fi de-acum pierdută pentru el, lăsându-se în voia Domnului, în care singurul nădăjduia, răspuse :

— „Nu pot să mă logodesc cu Măria ta ; îmi ești cu totul străin sufletului și vieții mele“.

— „Bine, am înțeles !“ și fiul lui Negură- Impărat plecă și se pierdu printre copaci și desișul pădurii. Se mai auzea zgomotul pe care-l făceau pașii săi, foșnetul frunzelor și pocnetul crengilor, când se ivi pe cărăriua acoperită și ea de frunzele galbene și ruginii de toamnă, Fiul de împărat cu un tepeure în mână.

Dar ea era istovită și nu-l întâmpină cu bucuria pe care el ar fi așteptat-o.

— „ Ce ai Domnița mea, ești trudită ? “ o întrebă el cu grijă și teamă că nu vor continua drumul.

Domnița n'ar fi voit să-i spună îndată ce i se întâmplase și de ce era ea acum așa de abătută și îndurerată. Dar se gândi că trebuie să-i spună pentru a lua cât de curând hotărârea cea mai bună și pentru a căuta astfel scăpare. Fiul de împărat se întristă mult auzind cele povestite de Domnița, dar curajos și voinic cum era, își alungă tristețea în fundul sufletului, o îmbărbătă și pe Domnița și se hotărâră să pornească îndată la drum.

Ajunseră morți de oboseală la chilia pustnicului, dar mai degrabă de cât se așteptară. Povestiră pustnicului cele întâmplate și-l rugară să-i sfătuească ce să facă în primejdia aceasta în care se găsesc ei.

Pustnicul se gândi puțin, apoi le spuse :

— „ Eu am să vă binecuvintez dragostea voastră curată, copiii mei ; după aceea vă voi arăta un drum necunoscut pe unde să plecați și să vă ascundeți de urgia părintească și Domnul Dumnezeu va avea grijă de voi“. — Și pe când feciorul de împărat și Domnița stăteau în genunchi în fața pustnicului care le binecuvânta inelele domnești de aur incrustate cu pietre scumpe și cerea de la Dumnezeu har și milă pentru ei, fiul lui Negură Impărat era în iatacul Impăratului, tatăl Domniței :

— „Află că Domnița fica Luminăției Tale pe care ai făgăduit-o tatălui meu pentru mine, se logodește azi în chilia pustnicului cu feciorul dușmanului tău.

Auzind acestea Impăratul se îngălbeni, ochii îi scăpărară fulgere și plecă să poruncească ostașilor curții, că vii sau morți s'aducă pe dată pe Domnița și pe Fiul împăratului vecin. — „Li voi trimete peșcheș trupul mort, trup de viperă a lui fiul său...“. își spunea în gând fioresul împărat rânjind de o bucurie înfricoșătoare și satanică la gândul vecinului său.

Dar Domnița...? Fiica lui, floarea vieții lui, mângâierea și

nădejdea inimii lui... O, de mult uitase el această dragoste ce-o avusese cândva pentru copila lui, și acum era năpădit de aduceri aminte așa de frumoase, încât se mira el singur și nu se dumirea. O vedea alergând pe aleele acoperite de nisip poleit și adumbrate de pomii mirositori în floare. O vedea jucându-se micuța pe marginea lacului albastru ca cerul ochilor ei, cu peștiișorii de aur ce-i alunecau printre degetele albe și trandafirii... Și acum i se părea c'o vede în haină lungă de mătase, lângă feciorul de împărat frumos ca un soare și în fața pustnicului care îi binecuvânta dragostea curată, dragostea ei de fecioară cu sufletul frumos și alb de crin.

Și o lacrimă îi picură din ochi, se prelinse pe obraji supti de durere și multă mâhnire, în barbă, apoi pe mâna în care stătea rezemat. O lacrimă! De mult nu mai simțise mila și înduioșarea... și acum plângea!

Dar ostașii zburau spre chilia pustnicului pe caii lor iuți ca rândunelele și erau acum aproape, aproape de ținta lor.

Pustnicul se ruga în genunchi și bătea mătănii cucernice în fața crucii, iar gândul ca și rugăciunile lui urmăreau pe feciorul de împărat și pe domnița, ce pribegeau pe drumuri necunoscute și cu inimile pline de durere și de teamă. Dar deodată își curmă ruga; ostașii erau la ușa lui.

— Avem poruncă de la Impăratul, stăpânul Sfinției Tale să spui unde sunt Domnița și Feciorul de împărat.

— Aș spune dar nu știu. Nu pot ști, căci au plecat de mult de la mine.

— Gândește-te, Părinte, căci e vorba de viața Sfinției Tale. Spune adevărul.

— Eu i-am logodit, binecuvântându-le dragostea lor, căci datoria mea este să fac acest lucru la orice creștin ce vine cu gândul curat și cu frica de Dumnezeu de mi-l cere. Și curând apoi ei au plecat să se întoarcă la casele lor. Acesta e adevărul ce-l știu.

— Dar noi nu i-am întâlnit.

— Atunci poate s'au ascuns de teamă, dar eu nu știu ascunzișul lor.

În vremea aceasta Domnița și cu Fiul de împărat rătăceau pe căi neumblate, ziua de teama ostașilor, noaptea de teama dihăniilor. Viața lor era foarte tristă; era iarnă de-acum și hainele lor rupte pe alocurea de măcăci și roase de mult umblet, nu le mai țineau cald. Vântul iernii sufla prin ele. De hrană duceau mare lipsă, când și când întâlneau câte un vânat și poame sălbatice, rădăcini de ierburi uscate, cu care-și mai astâmpărau foamea. De la o vreme însă începură să piardă nădejdea, nu mai dădeau de nici un drum pe unde ar fi putut ajunge la vreo casă de om, și greutatea vieții lor erau din ce în ce mai mari.

Intr'o zi pe înserat ajunseră într'un loc stâncos, unde nici lemne de foc nu se găseau și cele câteva mărcinișuri erau acoperite de zăpada, care cădea acum din ce în ce mai multă și mai deasă. Erau siguri că vor pieri în aceste pustietăți. Dar pe lângă celelalte dureri, cea mai mare era cea că mamele lor îi așteaptă și așteptarea lor plină de dragoste și de atâta grijă, va fi de geaba. Ele nu-i vor mai vedea. Și începură să plângă.

— „Eu sunt cauza durerii tale, Domnița mea scumpă” spuse Feciorul de împărat într'un târziu, pe când caii lor oboșiți și flămâzi mergeau la pas, poticnindu-se de pietre.

— Nu, Măria Ta, nu vorbi astfel. Tu ești Domnul vieții mele căruia am făgăduit credință în fața Lui Dumnezeu și datorită mea e să mor lângă tine, dacă va trebui. Și ultimile cuvinte le înecă un suspin greu ce îi apăsa nespuse inima. Dar la o cotitură, ridicându-și ochii plânși, amândoi văzură în noaptea care se lăsase de-abinelea, o lumină. Să fie oare focul ostașilor care poposesc? La gândul acesta se opriră. Dar ce să facă? De murit tot vor muri dacă vor rătăci mai mult prin aceste pustietăți. Așa mai bine să meargă într'acolo. Ce-o vrea Domnul din cer.

Și dădură pînteni cailor; cu cât se apropiau, cu atât lumina creștea de părea căte odată că atinge cerul și fâlfâiri albe, și luciri de stele se vedeau în juru-i.

Mai înaintară spre ea plini parcă de o nădejde și de o ușurare sufletească ce n'o înțelegeau. Și cu cât se apropiau cu atât mirezme dulci ce nu mai întâlneau în grădinile palatelor lor încărcate de florile cele mai frumoase și mai miro-sitoare, și adieri blânde îi învăleau umplându-i de putere și o nouă viață. Și sunete melodioase ale unor voci suprapământesti le ajungeau din când în când la urechi. Dar cu cât înaintau cu atât ele erau mai puternice și mai lămurite, făcându-i sârmanii să le tresalte inima de o bucurie fără seamăn. Din ce în ce mai minunați de toate acestea, mergeau mereu; când deodată se opriră: în fața ochilor lor era ceva ce nu mai văzuseră ei în viața lor împărătească.

O ceată nenumărată de îngeri, unii cu flori în mână, cu flori de-o albeață scânteitoare din care ieșeau acele mirezme alții cu harpe din care scoteau sunete dumnezeiești, și se coborau pe pământ pe o scară de stele lucitoare, se couorau în jurul unui vechi altar, dar pe care străluceau cruci de aur, stele și flori cu miile, ce îmbălsămau aerul albastru și străveziu. Și jucau cântând cu o bucurie pe fața lor strălucitoare, o bucurie pe care oamenii n'au simțit-o pe acest pământ, cântau cântecul ingeresc: „Slavă intru cei de sus Lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bună învoire”.

Apropiați-vă, nu vă fie teamă, căci sunteți cu inima curată și cu frică de Dumnezeu. Noi sărbătorim Nașterea Domnului în împărăția tatălui tău, Domnița, în locul lui, căci el mocnește în ură și răutate.

Sfințim pământul udat de sânge și de lacrimi, urgisit de mânia omului ce nu mai vrea s'audă de Dumnezeu și am ales locul acesta unde a fost de mult un schit și din care a rămas numai altarul.

Astăzi e noaptea de Crăciun, Noaptea sfântă, când toată suflarea omenească trebuie să se bucure și să preamărească pe Domnul.

„O voi, care vedeți viața prea strălucitoare a lui Dumnezeu și care lucrați în jurul tronului Măririi sale, cereți de la El mântuirea noastră”, le spuse Domnița căzând în genunchi.

— Da, Domnița, ruga ta e ascultată de Bunul D-zeu; scoală-te și te vom duce pe aripile noastre acasă la părinții tăi. Și pe tine, Fiule de împărat te vom duce la taică-tău și la maică-ta care te așteaptă și în curând vă veți întâlni cu toții la mare bucurie.

Și pe aripile unui înger Domnița ajunsese la ușa iatacului Împăratului, tatăl ei. — O rază de lumină străbătea prin cheia ușii. Împăratul nu se culcase: stătea cu capul în palme, rezemat de masa lui pe care ardea un sfeșnic. Ea deschise încetisor ușa, nu-i era teamă; el ridică capul.

— Tată, e Crăciunul! Noaptea sfântă a Nașterii Domnului: să trăești și să-ți dea D-zeu bucurie și noroc, să-ți stăpânești mulți ani poporul care să te ferească și să te binecuvânteze.

Împăratul o privea uimit — Era fericit că n'o perduse și apoi strălucirea pe care o căpătase de la îngeri dădea înfățișării ei întregi, ceva suprafiresc și toată casa se umplu de lumină, de cântec și de mirezme. O cuprinse în brațe și o sărută lung în creștet; apoi plin de o bucurie pe care n'o mai simțise și pe care n'o înțelegea, se duse să vestească pe Împărăteasa de sosirea Domniței. Trecând prin sălile lungi s'ajungă la iatacul Împărătesei, auzi aceleași cântări de îngeri pe care le auziseră și Domnița cu logodnicul ei, la altarul vechiului schit de pe munte: „Slavă întru Cei de sus Lui D-zeu și pe pământ pace, între oameni învoire”. De când o văzuse în noaptea aceasta pe Domnița, nu se minuna de aceste cântece, dar înțelesul lor adânc îl puse pe gânduri. „Pe pământ pace, între oameni bună învoire” îi răsuna stăruitor în suflet. „Pe pământ pace” și eu, eu am făcut să se verse atâta sânge, își spunea el, pe când mergea încet, făcând să sune rar pașii pe dalele de marmoră.

„Între oameni bună învoire” și eu urăsc de moarte pe Împăratul, vecinul meu — Și se opri ca înlemnit. Atunci își dădu seama cât rău făcuse, și ascultând mereu și cu sete cânte-

cele îngerești, o rugă fierbinte înalță către cer din inima lui pocăită și luminată. Ah, Doamne, Dumnezeu meu, iartă-mă! Mă vei putea Tu ierta? Ți-am greșit atâta Doamne, dar Tu ești bun și mare și ai început să reverseși Mila Ta asupra mea, nemernicul de mine. Miluește-mă și de acum înainte" și înainte ca el s'ajungă la ușa iatacului Impărătesei, îndurerata mamă, auzind și ea cântecele îngerilor, ieși: dar văzându-l pe Impărat spuse:

— „Dar ce se aude, Măria Ta?” De mult nu se mai auziră cântări în acest trist palat, care și mai mult se măhni de când Domnița plecase și nu se mai întorcea. Și aceste cântări care se auzeau acum nedumereau mai mult pe biata Impărăteasă.

— E Crăciunul, Doamna mea scumpă. E Noaptea sfântă a bucuriei. Impodobește-te și vino să ne înveselim că ni s'a întors copila, Domnița noastră.

Impărăteasa nu răspunse nimic...

„Slavă întru cei de sus Lui Dumnezeu“... se auzea mereu. Ea se întoarse în iatacul ei să asculte pe Impăratul. În vremea aceasta, Domnița și cu îngerii pregăteau sala cea mare de sărbătoare. Treziră pe servitori, aprinseră candelile la icoane, așezară mesele, aduseră mâncărurile și băutura și când totul fu gata, intră pe ușa cea mare Impărăteasa mândră ca lumina zilei. Iși sărută copila mult și cu lacrimi în ochi.

— Iar plângi, măicuță? În noaptea aceasta nu trebuie să plângem.

— De bucurie plâng eu, draga mamei! De când nu te-am văzut, copila mea scumpă!

Intră și Impăratul, sfetnicii Curții, Doamnele împodobite frumos, dar când să se așeze la masă, un înger apăru în ușă zicând:

— Nu vă grăbiți boeri d-voastră; așteptați-ne și pe noi. Și dându-se la o parte lăsă să intre și Impăratul vecin, Impărăteasa și fiul lor, logodnicul Domniței.

O clipă privirile Impăraților se încrucișară, dar îngerii de sus cântau: „Slavă întru Cei de sus Lui D-zeu, pe pământ pace, între oameni bună învoire“.

Și Impăratul întâmpină pe oaspetele său zicând:

— Pofteste, Măria Ta, la masa noastră și să ne înveselim că e Noaptea de Crăciun, e Noaptea care aduce pace și bucurie pe pământ.

— Să trăești, Măria Ta, ani mulți, și Domnul să binecuvânteze poporul tău, și domnia ta și să te copleșească cu darurile Lui multe și minunate.

Și înainte de a începe veselia, se întoarseră cu toții spre icoanele de aur ce luceau mai frumos în lumina candelilor și-și făcură rugăciunea de masă, o rugăciune de Crăciun, în

cântecul dulce al unui colind. Mâncară și se veseliră apoi fericiți cu toții și cu sufletele senine și ușoare cum parcă nu mai fuseseră niciodată. Dar cei mai fericiți erau fără îndoială Domnița cu Feciorul de împărat, care nu se mai sătura să privească ochii cei albaștri ai Domniței lui, acum și mai frumoși pentru că erau umezi de fericire și lucitori ca niște stele, ca stelele pe cerul albastru și scânteetor din noaptea aceasta de Crăciun. Pe la mijlocul mesei, Împăratul înălță cupa și ură tuturora sănătate și fericire. Și întorcându-se către oaspetele său spuse:

— Dar mai cu seamă să urăm sănătate și ani mulți logodnicilor noștri, Măria Ta, căci această veselie e și a lor; e logodna lor în noaptea aceasta de Crăciun.

— „Să urăm, să urăm“, răspunse Împăratul, tatăl logodnicului. — Să trăiți copiii mei și să vă dea Bunul Dumnezeu multă fericire și sănătate.

Și acum palatul lucea ca o minune în noaptea albastră și luminoasă și răsuna de cântări și de colinde. Poporul privea fericit și uimit pe când venea să primească grâul și merindele din pivnițele împărătești, păstrate pentru lupte.

— „Dar să mai lăsăm o leacă de veselie și pentru nuntă, Luminăția Ta; să n'o cheltuim toată acuma; să avem și pentru nuntă și pentru botez, — spuse un boier mai mucalit Împăratului.

— „Bine, să mai lăsăm, dacă e voia tuturora, răspunse tatăl domniței. Și din nou se sculară cu toții în picioare, se întoarseră spre icoane de unde-i privea Domnul Isus „din ieslea lui“ cu bucurie, și mulțumiră din inimă bunului Dumnezeu pentru fericirea și veselia ce le-o dăduse. Și pe când aurul icoanelor scânteiau în lumina dulce a candelelor făcând o coroană de raze vii dumnezeescului Prunc culcat în iesle, îngerii cântau de sus: „Slavă întru Cei de Sus Lui Dumnezeu, pe pământ pace...“

Și începură apoi să se împrăștie toți pe la culcușurile lor, fericiți și plini de o nouă viață, ce n'o mai cunoscuseră până acum. Când și când se zăreau prin noaptea minunată umbre albastre și străvezii pe când privirile lor se îndreptau spre cerul luminat de sărbătoare și pe care brazii palatului se desemnau scânteietori de zăpadă și de stele. Iar în jurul lor fâlfâiri albe ale aripilor îngeresti care părea că-i poartă le umpleau mai departe sufletul de dulceață și de fericire. — Dar nimeni nu se mira. — Era Crăciunul.

Z. Hașdeu

LA TIPOGRAFIA
„PRESA BUNĂ”

Str. ȘTEFAN cel MARE 60

puteți comanda cu încredere orice imprimate, cărți, reviste, registre, ziare, execuție promptă. Se primesc comenzi și din provincie, Prețuri reduse

Prețul 15 lei.

5